

قادر عهبدوللا

سه لاهه دین بایه زیدی
له فهره نسییه وه کردوویه به کوردی

رومان

سه فهری بوتله به تائه کان

منادی افره القافی

www.igra.ahlamontada.com

من بیر له نیوه دهکه مه وه.
بیر له نازادیتان دهکه مه وه و
سرووده گانی نیوه دهچر مه وه.

سه فہری بوتلہ بہ تالہ کان

قادر عہ بدوللا

له زنجیره بلاوکراوه‌کانی
ناوه‌ندی **هه‌زه‌لنوووس** - بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه
زنجیره‌ی کتێب: (١٦٠)

سه‌فه‌ری بوتله به‌تاله‌کان

قادر عه‌بدوللا

سه‌لاحه‌دین بایه‌زیدی
له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه‌ کردووێه به‌ کوردی

- به‌رگ: باسم به‌سام
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ئاوات که‌ریم مسته‌فا
- پینوووس و هه‌له‌چنی: لاوک ئه‌بویه‌کر
- چاپ: یه‌که‌م
- چاپخانه: تاران - په‌نجه‌ره
- تیراژ: ١٠٠٠ دانه
- نرخ: (٥٠٠٠) دینار
- بلاوکار: ناوه‌ندی **هه‌زه‌لنوووس** - بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

له‌ به‌رپه‌رمه‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌ گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (١٨٤٦) ی سالی (٢٠١٦) ی
پین دراوه

سلیمانی - مه‌یدانی پاسه‌کانی نووی مه‌لیک - نه‌ومی زه‌مینی بازایی کتێب
ژماره‌ی ته‌له‌فون: ٠٧٧٠٣٥٧٣٧٥٧

سه فەری بوتڵە بە تالە کان

قادر عەبدوللا

سەلاحەدین بایەزیدی

لە فەرەنسییە وە کردووێ بە کوردی

چاپی یەكەم

٢٠١٦

حسين سەجادی قائىمەقامى فەراھانى، ناسراو بە
 قادر عەبدوللا، سالى ۱۹۵۴ لە شارى ئىراكى ولاتى
 ئىران لەدايك بوو. سالى ۱۹۸۸ پۇشتووۋە ولاتى
 ھۆلەندا و پاش فېرېوونى زمانى ھۆلەندى بەو زمانە
 نووسىويەتى و لەمپۇدا يەككە لە نووسەرە ھەرە
 ناسراوھەكانى ھۆلەندا. قادر عەبدوللا بە ھۆلەندى
 دەنووسىت و بەرھەمەكانى بۇ گەلىك زمان
 ۋەرگىتېدراون، بەلام كىتېبەكانى لە ئىران قەدەغەن و تا
 ئىستا ھېچ كىتېبىكى ۋەرنەگىتېدراوۋە سەر زمانى دايكى.
 نووسەر نازناوى قادر عەبدوللاى لە ناوى دوو
 شۇرېشگىرې كوردى ھاوپىنى ۋەرگرتوو، كە لە لاين
 پۇتىمى ئىران ۋە لەسىدارە دراون. لەم بارەو لە
 وتوۋىژىكدا بە پادىلى فەرداى كوتوو: "بەردەوام
 ويستووۋە نووسەرىكى گەرە و باشى ئىران بىم، بەلام
 گرفتېكم ھەبو، ئەوېش پاشناوى باوكى باۋەگەرەم
 بو، مىرزا ئەبولقاسم قائىمەقامى فەراھانى، چەندەشم
 نووسىيا، ديسان ھەر ئەو گەرەتر بو. ئەگەر ناوى
 خۆم كەدبايە قائىمەقامى فەراھانى، بەردەوام ئەو

قائیمه قامه فراهانی یه ی دی قورستر بوو. هه میسه
ئو کیشه یه هه بوو و نه مده زانی به چ شیوه یه ک
چاره سه ری بکه م. که یه که م کتیبم له ژیر چاپ بوو به
دووی ناویکدا ده که پام، به داخوه دوو هاوړیم پیک
له و پوژانه دا له سیداره دران، یه کیکیان ناوی قادر و
ئووی تریان عه بدوللا بوو. بیرم کرده وه ئه که ناوی
ئو دوو هاوړتیه له پال یه کتری دابنیم، ده بمه قادر
عه بدوللا.

قادر عه بدوللا له پوژنامه ی کار ی زمانحالی
پیک خراوی چریکه ی فیداییه کان دهستی به نووسین
کردوه و به شیوه یه کی نهینی، دوو کتیبی به ناوه کانی
کورد هکان ده لین چی؟ و کوردستان پاش بزاقی
خوږاگری چاپ و بلاو کردوه ته وه.

قادر عه بدوللا پاش له سیداره دانی ئاموزاکه ی ئیرانی
جی هیشتووه و ئیستا له هوله ندا دهژی، گوشه نووسی
یه کییک له کوئترین و پرتیراژترین پوژنامه کانی
هوله ندایه به ناوی فالکس کرانت.

هه ندیک له کتیبه کانی قادر عه بدوللا بریتین له
کورد هکان ده لین چی؟ کوردستان پاش بزاقی
خوږاگری، که چه گه نجه کان و پارتیزانه کان، سه فهری
بوته به تاله کان، ماله که ی مزگوت، پیغمبر، پاشا.
قادر عه بدوللا ئیستا له ولاتی هوله ندا دهژی.

فرۆكەيەك، ئىستاكە فرۆكەيەكە خۆ بە خەۋنەكانمدا دەكا. جاران كۆمەلېك شەمەندەفەر لە نىۋو خەۋنەكانمدا دەيانفېشكاند، ژمارەيان زۆر بوو و دەبوونە ھۆكارى ئەۋەى مۆتەكە بەسەرمدا زال بى.

شەمەندەفەرەكان دەھاتن و دەچوون، ئەۋان كۆمەلېك رېتواريان بۇ دەھىنام و بە بەتالى دەگەرەنەۋە.

ئىستا شەمەندەفەرەكان بېسەرۋوشوۋىن بوون. دوايىن شەمەندەفەر پۇنئى لەگەل خۇيدا برد.

پۇنئى جيرانم بوو، يەكەم جيرانى ھۆلەندىم.

جىھانى من لە دوو بەش پىك دى، جىھانىك لە نىۋو چىياكانى نىشتىمانەكەمدا ھەلكەۋتوۋە و ئەۋى تريان لىرەيە، لە گوندىكى نىك ئەيسىل. ھەرگىز ھەزم نەكردوۋە بەم جۆرە بى، بەلام بە دەست خۇم نەبوۋە. كەس بۆچوونى منى نەپرسىۋە.

لە مالىكدا دەژىم كە سوۋچى گەرەكىكى پىك ھىناۋە، لاي راست مالى دىكەى لى نىيە، پۇنئى لاي چەپم دەژيا. يەكەم جار كە بىنىم لە تەنىشت باخچەكەى پشت مالاۋە بوو، دواتر بەگشتى ئەم باخچەيە تەنيا شوۋىنىك بوو كە

چاوم پىنى دەكەوت. سەرجهم ئەو بىرەۋەرىيانەى لەو
ھەمە بە جۆرىك لە جۆرەكان پەيوەندىيان بە
باخچەكەمانەۋە ھەيە.

پۇنى بە دوا شەمەندەفەر ون بوو، بەلام باخچەكەى
ھەر وا لە جىي خۆيەتى.

ئەمە رىك دەگەرپتەۋە بۇ كەى؟

بىرەۋەرىيەكى وردم سەبارەت بەم شتانە لە مىشكدا
نىيە، بەلام دەۋرۋەرى حەوت سال لەمەۋپىش بوو،
مانكى مارس يان ئاورىل، كە يەكەم جارم چاوم بە
پۇنى كەوت.

ۋەك پەنابەرىك مافى ئەۋەم پى درا مالىكم ھەبى،
كەسىكى سەر بە شارەۋانى تا مالەكە ئىمەى رىنۋىنى كرد.
رىگەكە دەيتۋانى راستەۋخۇ بمانگەيەنى، بەلام شۇفەرەكە
پىچىكى لى دا و بە درىزايى كەنارى ئەيسىل ئۆتۈمبىلەكەى
ئاۋۇت؛ دەيۋىست ژىنگەى دەۋرۋەرى مالەكەى
داھاتۋومان پىشان بىدا، پاشان بە نىۋ سەۋزەلانى و بە
قەراغ مەزرا كۈنەكاندا رىگەيەكى بارىكى گرتە بەر، ئىنجا
بە گەرەكىكدا تىپەر بوو. دواجار كىۋىپ لە بەردەم مالىكى
سەر سوۋچەكە ئۆتۈمبىلەكەى راگرت.

جانناكەم لە ژۋورە چۆلەكەى پۇنىشتن دانا و بەرەۋ
پەنجەرەكە ھەنگاوم نا، لە پشت مالەكە كارىزىك ھەبوو؛
من بەم جۆرە دىمەنەنە پانەھاتبۋوم، ئىستا گشت ئەو
شتانەى پىاۋەكەى شارەۋانى پىشانى دابۋوین لە بەر
چاوم پاخراۋن: لەۋەرگە سەۋزەكان، تراكتۋرەكان، لۆدە

گیا که هندیکیان به نایلوئیکی رهش داپوشراون، مانگاگان که خهریکی له وه پن، که ناری ئه سیل که دوورتر دهخزیته پشت درهخته کانه وه و بزر ده بی، ههروه ها خه لک که پیاسه به سه گه کانیا ن ده که ن.

پیشتر که له په نجه ره وه سهیری ده ریم ده کرد چیا کانم ده بینن. حه زم ده کرد بچه نئو باخچه که ی پشت مالی، به لام نه مده زانی ده بی کام کلیل به کار بینم. ئه و که سه ی هاو ریه تی کرد بووین ده رگی پشته وه ی بو کرد مه و، گزوگیای باخچه که سهریان هه لدابوو، تا ئه و ساته وه خته قت له هۆله ندا پیم نه نابوو نئو گیایه کی وه ها زه به نده وه.

پوانیمه باخچه که ی پوئیی جیرانم، یه که م شت که سه رنجی پاکیشام داره له لووژه یه ک بوو. درهخته که هیشتا بهری نه گرتبوو، دواتر وه رزی هاوین بینیم لقه کانی داها توونه ته وه و هه لووژه ی په نگا و په نگ، شین، رهش و مۆریان پیوه یه، که له ژیر تیشه کانی خۆردا ده بریقینه وه.

دوو پوژ دواتر له باخچه که چاوم به پوئیی که وت؛ پیاوئیکی که له گهت بوو، سه ر و گهردنیک له من به رزتر، چلوحه وت سالی ته مه ن بوو و قژی سپی ببوو، من سیوسئ سالم ته مه ن و قژم رهش بوو.

به خو شحالییه وه دهنگی به رز کرده وه: "هه له و! که وابی تو جیرانه تازه که می؟"

له بنکه ی پیشوازیی په نابهران هه ولم دابوو هه ندیک زمانی هۆله ندی فیژ ببم، به لام هیشتا نه مده توانی ئه و شتانه ی فیزیان ببووم به کرده وه بیانیه ئمه زمان.

دېدونگانه گوتم: "هه لبت، من جیرانتم."
 دیواری نیوانمان نزم بوو، پووخابوو، به لām له گهل
 نه وه شدا دابرانیکی چی کردبوو.
 سهرتا پیم وا بوو پوښ ته نیا ده ژی، لی وا نه بوو.
 ماوه ماوه کچیکی گهنج له پشت په نجره که وه به دهر
 ده که وت، کچیکی گهنج له ته مهنی پانزه یان شانزه
 سالیډا.

ده متوانی چهند رسته یه ک بیتمه سهر یه ک:
 "نه و کچه گهنجه کییه که جارنا جاری له پشت
 په نجره که وه به دیار ده که وئی؟"
 "ناخو کچه؟"

"بوچی له گهل کچه که ت ته نیا ده ژیت؟"
 به لām هیچ کام له م رستانه م به کار نه هینا، ژیانیان
 په یوه ندیی به منه وه نه بوو.
 به لām مهراقم ئاسایی بی یان نا، پرسیاره کان بی
 ویستی خو م ختو و که ی میشکیان ددهام.
 پوښ ژنی هه بوو؟
 نه مده زانی.

ده متوانی لی بی رسم: "ژنه که ت له کوئییه؟"
 نا، جوان نه بوو. دیاره به شیوه یه کی ئاسایی نه م
 پرسیارانه ناکرین، دواتر هه موو شتی که له زاری
 دراوسیکانه وه ده بیستی یان به تیرامان له ده ورو به ری
 خو ت بو ت پوون ده بیته وه. به لām تیگه یشتنی من له
 وشه کان و پیکهاته ی رسته کان له وه سنووردارتر بوو

پښتانه به خوم بدهم بهم شپږوازه وهلامی پرسپارهکانم
دهست بکهوئ.

نیمه تازه هاتبووین، بیگانه بووین، هیشتا حیسابمان بو
نه دهکرا. دهباویه ماوهیهکی زور چاوه پښتانه باین تاکو
په ی به نه پښتانه کانی گه پښتانه که به پښتانه.

نیمه نیت له و گه پښتانه ده پښتانه، له م گه پښتانه دا، له دوو
سئ مانگ له مه و پښتانه وه. ده رودراوسئ ته و او
پشتگویتان خستبووین، وهک نه وهی هر نه پښتانه، وهک
نه وهی گه پښتانه که بیگانه ی لئ نه ژی. نه منیش سه یرم
نه ده کړدن؛ له بهر نه مه ش نه مده زانی کئ له کام مالدا
ده ژی یان کام زن هاوسه ری کام پیاوه.

به لام جیرانه کان چاودیریی نیمه یان ده کړد، ژنانی
گه پښتانه که مان له پشت په رده کان خویان حه شار ده دا و
نه و شتانه یان کوونترول ده کړد که بو مال وه مان
ده کړین:

"چند په رده یه ک."

"میزیکي ناندین. نا، میزیکي نووسین."

"ناوینه یه ک."

"کاترمیزیکي دیوار. نپوهش بینیتان؟ کاترمیزیکي
گه وره دیوار یان کړی. نا من له نپوه ده پرسم! شتیکی
ناو ها به که لکی چیان دئ؟"

"چاکه تیک. به دلنیا یه وه له کونه که کړیو یانه."

"کومه لیک کورسی له باوکه وتووی تایبته به باخچه."

کورسییه کم له باخچه که دانا و خووم دایه فیربونی
 زمانی هۆله ندى. ههوا گهرم بوو، هاوینیکی سووتینه ر
 بوو. له ولاته کهى خۆم ده متوانی له ژیر تیریژی خوردا
 کار بکه م، به لام به دريژایی به که م هاوینی هۆله ندا
 نه کرا. نه مده توانی له سه ر شتيک چر ببه مه وه، هاوینی
 ئیره نه زموونیکى ته واو جیاواز بوو بق من.
 په له وه ره کان، نه و په نجه رانه ی له پشته وه یانرا ده تتوانی
 هه موو شتيک ببینی؛ دره خته کان، گژوگیا، میرووله کان،
 هاژه هاژ و ژنانی نیمچه پرووتی نئو باخچه کان هۆش و
 زهینی منیان لاری ده کرد و له به رده م راگرتنى نه م
 وشه بیانیانه له میتشکدا ده بوونه ئاسته نگ.

پۆنى له نئو باخچه کهى پاکشابوو، له دیواره
 شیناوه که را به شیک له پشته په نگه مه یله و شیریه کهیم
 ببینی؛ نه و پیاوینکی چه رمگ و من نه سمه ر بووم.

خۆی وه رسوو پاند، لاسکه گیایه ک به نیوکییه وه
 نووسابوو. که میک خۆی به رز کرده وه، له ناكاو کیریکی
 زل به ده ر که وت، چرچ و ژاکاو. هه رگیز کیریکی وه هام
 نه ببینیوو، نه به قه باره و نه به په نگ. نه وه ی پاستی
 بئ، پشتر هه رگیز کیری پیاوینکی ترم نه ببینیوو. نا، به
 هه له دا چووم. پشتر جاریک ببینومه، ته نیا جاریک،
 نه ویش به حاله حال له نئو تاريکیدا. کیری نه سفه ره
 که چه ل، که له گونده که مان پاسکیلی نووژنه
 ده کردنه وه.

نەك بلی شتیکی بڤه بوو، نەخیر، تەنیا چونکە لە دەورووبەرم هەرگیز دەرفەت نەپەخسابوو چاوم بە کێرێکی پرووت بکەوئ. کە لەگەڵ باوکم دەچومە حەمامی گشتی لانیکەم سەد تا سەدوپەنجا پیاوی لی بوو، ئەوان لە سەر ئەرزدادەنیشتن و خۆیان دەشت، پەڕۆیەکیان لە نێو قەدیان دەهالاند. سەرباری ئەوەی کە سێکی ملومۆکار بووم، بەلام نەمبینی کێرێک بە هەلکەوت لە خاوییه کانه وه هاتییته دەر.

کاتێک دەچووینە حەمام باوکم هەمیشە ھۆشداریی پی دەدام: "پۆلە گیان جوان دانیشە، وەک پیاوان دانیشە. گویت لیمە؟ پیت دەلیم جوان دانیشە!"

باوکم ئەمانەئێ ئەوەندە بە گویتا چرپاندبووم، کە ئەگەر ئێستا کتوپر بمرم، دەستم بی ئەوەی خۆم بمەوئ بەرەو نێوگەلم دەخووشی.

وردەوردە لەو گەڕەکا دا پووبەپووی شتگەلی سەیرتر بوومەو. دەبوا یە پێیان پابیم، بە هەموویان پابیم. کاریزەکە دەیترساندم، ترسی ئەو هەم هەبوو کوپەکەم تیایدا بخنکی. چواردەوری مالهەکی باوکم بەردی پەنگاو پەنگی لی بوو، ئەو زناڕ و بەردانە لە ژیر تیشکی خۆردا جۆرێک دەیاننواند و لە ژیر لێزمە ی باراندا پەنگێکی تریان بە خۆوە دەگرت. دەبوا یە بە پەنگی کەسک پابیم کە بە سەر هەموو شتیکی تردا زال دەبوو. مانگایەک لە نێو مژدا بۆ من شتیکی نوێ بوو، هەروەها من لەگەڵ بارانی بەخوپی ھۆلەندا ئاشنا

نەبووم. نەمدەویست بخووسیم، لە مالى دەمامەوێ تا
ئەو کاتەى لى دەکردەوێ. گەلێک شتى تر هەبوون کە
دەبوايە لەگەلىان رابىم: قاچى پروت، زگ و سینه و
سمتى پروت و هەروەها لەگەل ئەم زمانەدا. دیارە
لەگەل پۆنەى جیرانىشم، بىگومان دەبوايە بى شۆرت
خووی پى بگرم.

من بە ئینگلیزی قسەم دەکرد، بەلام ئەو زمانەى کە
دەبوايە فێرى بـم هۆلەندى بوو. دەمویست ئەو کچە
گەنجەى جارناجاری بەیانان دەهاتە باخچەکە، بە
دەرپرینی چەند رستهیهکی بچووک بە هۆلەندییهکی
پەتە تووشی سەرسوورمان بکەم؛ ئەویش ئەو کاتەى
دەویست هەلووژەیهکی شینی تۆخ لى بکاتەوێ: "سلاو،
من بولفەزلم. ئەتۆ ناوت چییە؟"

چەندین فەرهنگم کړین: فەرهنگی هۆلەندى -
ئینگلیزی، فەرهنگی ئینگلیزی - هۆلەندى، فەرهنگی
هۆلەندى - هۆلەندى، فەرهنگی هۆلەندى - عەرەبى و
فەرهنگی عەرەبى - هۆلەندى.

فەرهنگی هۆلەندى - فارسی و فارسی - هۆلەندى
نەبوو.

هەموو پۆژ و شەوێ لە سەر زمان کارم دەکرد.
دەمتوانی بخوینمەوێ، بەلام هیتشتا بەو ئاستە
نەگەیشتبووم بە پیکوپیکى بئاخقم. زۆر لە خۆم دانیایا
نەبووم، لە قسەکردندا دێدۆنگ بووم.

پاش تپه پېوونی شه ش مانگ هیشتا په یوه نندییه کی
راسته قینه م له گال پوښ نه بوو، ته نیا به پیکه وت له نیتو
باخچه که دا چاوم پټی ده که وت؛ دهنگی به رز
ده کرده وه: "سلاو".

وه لامم ده دایه وه: "هله و".

ماوه ماوه هوله نندییه کان له ده رگیان دده، له بهر
ئوه ی ئیمه په نابهر بووین که رسته ی دهستی دوویان
پیشکesh ده کردین.

- ئم که لویه لانه تان که ره که؟

- نا، سوپاس.

- وهرزی هاوین ته واو بوو، چیترا پتو یستیم پتیا
نه ماوه. که لوانا تانه وئ؟ دلنیا تان ده که مه وه خاوینن،
پاک پاک شور دوومن.

- نا، زور سوپاس.

- ئاخو ده تانه وئ ئم جلانه تا قی بکه نه وه؟ تازه ن به
راستی.

- نه خیر، فره سوپاس.

نازانم، ئایا هه ولیان دده په یوه نندی دروست بکه ن یان
ته نیا ده یانو یست له پرووی دلسوزیه وه شتیکمان پی
بدنه؟ به لام ئیمه به چاوکی تر سهیری ئمه مان
ده کرد، ئم هه لسوکه وتانه مان به سووکایه تی ده بیني.
ئیمه سهر به کلتووریکي تر بووین، که به هیچ
شینویه ک بابه تی کونه له دهستی کهس وهرناگرئ.

پوښ بانگی کردم:

- بولفەزل!

- چ بووه؟

به خۆی و پاسکیلیکی کۆنی پیاوانه وه له باخچه که
پاوه ستابوو.

"تا ئیستا نه بوویته خاوهنی پاسکیل، گوتم پهنگه
ئهمهت پئویست بئ."

به سهردا که گوتم و گوتم: "به ئی، زۆر سوپاس."

پاسکیلیم پئویست بوو، چونکه بهم شتیهیه چتر ناچار
ندهبووم خۆم له مائی بخزینم. پاسکیله کهم وه رگرت،
چونکه ههستم دهکرد پۆنی به ئه نقهست ئه پاسکیله ی
بۆ من هه لگرتووه.

له سهردهمی گهنجیتی به ولاره پاسکیل لئ نه خورپبوو.
پۆنی دوو قاچی درێژی هه بوون، ئه من نا. هه رچی بئ
وهک قاچهکانی وی درێژ نه بوون، به لام گرنگیه کی
ئهو تۆی نه بوو. به پاسکیلی گه وه پاهاتبووم، جارێ به
تهواوی پیاوهکانی ماله وه ته نیا پاسکیلیمان هه بوو.

پاسکیله که بهردهوام له دالانی بوو، بۆ ئه وهی هه
کهسه و کاری پئی بوو له گه ل خۆیدا بیبا. به تاییهت بۆ
کاری به په له، بردنی نه خوشیک بۆ شار، بۆ کرینی دهوا
و دهرمان، ناردنی هه وال بۆ مامان.

پۆژیک پاسکیله کهم هه لگرت و خۆم گه یانده بهردهم
دوکانه که ی باوکم: "باوکه! خیرا وه ره! باوه گه وه
خه بهری نابیتته وه!"

پۆژەکان دەفرین، شەوێکانیش. زەمەن لە ھۆلەندا بە شینوازی ولاتەکەیی من تینە دەپەری. شەوێشینییەکانی ھۆلەندا جیاوازی بوون، کۆپەکەمان لە نھۆمی سەرەوێ دەخەوت و منیش لەگەڵ ژنەکەم لە خوارەوێ لە سەر قەنەفە دەخەوتین. جارجارە دەربارەیی رابردوو قسەمان دەکرد، دەنا مەقمەن لێوێ نەدەھات. تەنیا چاوەرێمان دەکرد. چاوەرێوانی چی؟ ھیی کئی؟

چاوەرێوانی ھێچ نەبووین، ھەموو شەوێکان لێک دەچوون. بەلام پۆژەکان بۆ ئێمە شتی نوێیان بە دواوێ بوو.

کازیوێ بەیانییەکی زوو، لە باخچەکەیی پۆنی تووشم بە تووشی پیاویک ھات. تووشبوون نا، چاوم پێی کەوت؛ پیاویکی کورتەبالام لە باخچەکە بینی. گوارەیی لە گوێدا بوون، چاوەکانی و پوخساری خۆلەمیشی بوون و وەک زۆپا جگەرەیی دەکیشا.

گوئی: "سلاو جیران!"

جیران؟ من و جیرانی ئەو؟ دیارە راستی دەکرد، ئەویش جیرانی من بوو. گەرەکی ھەموو دەیزانی من

نەبى، نەمدەزانى دوو جيرانى ديوار به ديوارم ھەيە.
ماوھى چەندىن مانگ بوو ھەموو كەس باسى جيرانى
دووھمى دەكرد، وھلى من ھىچم لى نەزانىبوو.
وھلامم دايەوھ:

- سلاو كاكە.

- من ناوم كاكە نىيە.

واى گوت و ناوى خۆى پى گوتم، بەلام يەكسەر
ناوھكەيم لە بىر چووھوھ. ناوى وا ھەن مېشك وھريان
ناگرى، ھەلبەت منىش زەحمەتى ئەوھ بە خۆم نادەم ئەم
ناوانە وھك خۆيان دەر بېرم. ھەر كە چاوم پىتى كەوت
زانىم ناویم بۆ لەبەر ناكرى. لە كاتى واد بۆ خۆم ناوېك
لەو كەسانە دەنىم، ناوى ئەو كابرایەم نا موكا موكا.

سالىك بەس نەبوو، دەبوايە گەلىك وھرز و مانگ ددانم
بە جەرگ داگرتبا تا دواجار پەى بە نەننىيەكانى
گەرەكەكە ببەم. بەلام پىش ئەوھى سەر جەم ئەم
وھرزانە بىن و بچن، پۆژىك لە دەرگەيان دا. پۆنى لە
پشت دەرگەكە بوو، قاتىكى شىنى پۆشتەى پۆشيبوو و
بۆنباخىكى سوورى گرى دابوو. قايشە زەردەكەى
زەق زەق نىگای مرقى پادەكىشا، شوپنەوارىك لە دەعبا
گەورەكەى بەدى نەدەكرا.

سالىادى لەدايكبوونم جەژن دەگىرم، ئەمشەو دىن
بمىنن؟

زۆر باش شارەزای وشەى لە زاران قورسى
'Gefeliciteerd' بووم، كە لىرە بۆ ھەلومەرجى ئاوا

به کار دئ، به لام له و ساته وهخته دا نه مده توانی ده ری
بیرم. وشه یه کی دیکه شم نه دهناسی له جیاتی ئه مه یان
به کاری بینم، هر بویه ش دهستم راداشت و ته نیا گوتم:
- زۆر سوپاس.

- مه به ست چیه؟ دین یان نایه ن؟

چاوئیکم له ژنه کهم بری.

به زمانی خۆمان گوتم: "جیرانه که مان سالیادی
له دایکبوونی جه ژن ده گێرئ، ده ته وی ئه مشه و
سه ریکیان لی بده یه ن؟"

کتوپر به هۆله ندی گوتی: "به راست! سوپاسی چاکه تان
ده که یه ن. به لئ، دین. بو ئیمه مایه ی دلخوشیه کی
گه وره یه."

که پۆنی پۆششت هیمانه ده رگه کهم داخسته وه،
نه متوانی پیش به پیکه نینم بگرم؛ پۆنی به و ده عبا زله
سپییه شیریه ی نیو پانتوله که یه وه، ده یویست فوو له
مۆم بکا.

له لای ئیمه که س سالیادی له دایکبوونی جه ژن ناگێرئ.
مه رگ، بو ئیمه مه رگ له هه موو شتی گرنگتر بوو.
باپیرم له میژ بوو کۆچی دوا یی کردبوو، به لام
شه پکه کی هه روا به جلئاویزه که وه هه لوا س را بوو.
جارناجاری له سه رم ده کرد و له ئاوینه وه سه یری
خۆم ده کرد.

دایکم ده یگوت: "زۆر گه وره یه کوپم، هیشتا بو سه ری
تو زۆر گه وره یه."

ئىتمە نەماندەزانی باپیرمان چ پۆژیک لەدایک بوو،
 کەچی پۆژی ناشتنەکەیمان لە بیر بوو. ئەوئ پۆژی
 دایکم لە تەنیشت گلکۆکەى ھەلووژەى بە دۆست و
 ھاوپێیان دا، ئىتمە دەبوايە دوا ھەلووژە شینە تۆخەکانى
 دارەکەمانمان لى نەکردباو، دایکم ئەو ھەلووژانەى
 دەچنێن و دەیخستە قەرتالەبەکەو. پێگەیان پى دەدام
 قەرتالەکە تا سەر گۆرەکە ھەلگرم.

دەدۆنگانە بە چەپکەگولیکەو پوومان کردە مالى
 پۆنى، من لە پەنجەرەپا چاویکم بە ژووریدا خشاندا.
 کەسى لى نەبوو، ھیچ میوانیک بانگەیشت نەکراوو،
 پزدان و گول و گلۆپی زیادە بەدى نەدەکران. دەترسام
 سالیادی لەدایکبوونی نەبى و من بە ھەلە تیگەیشتم. لە
 دەرگەم دا، پیاو کورتەبالاکە ھات دەرگەى لى
 کردینەو.

- ھەندیک دوودلم، ئاخۆ ئەمشەو چاوەپوانمان بوون
 یان من خراپ تیگەیشتووم؟

- فەرموون. بەخێر بین.

پیاو کورتەبالاکە گازی کرد: 'پۆنى، وەرە.
 جیرانەکانت لیژەن.'

ھەناسەى، بۆنى نیکۆتین و بیرە و چەورى لى دەھات.
 پۆنى ھات. سەرەتا ویستی خێزانم رامووسى، بەلام
 دواتر پاشگەز بوویەو.

ناشیانە گۆتم: 'Ge-fe-li-ci-teerd'.

چاوم به دواى كچه گه نجه كه دا گيږا، له وئ نه بوو. بيرم كرده وه كه درهنگتر دئ، به لام نه هات. چاوه پږى بووم هه نديك ميوانى ديكهش بيينم، لئ كه س وه ژوور نه كه وت. ئيمه ته نيا ميوانى ئو ماله بووين. ته نانه ت مؤميكيش به دى نه ده كرا، كه يكيش. پهنگه پږنى شه ويكي ديكه ساليادى له دايكبوونى جه ژن گيږايى و به ئه نقه ست ئيمه ي به جيا بانگه يشت كردين.

گوتم:

- به پراستى ساليادى له دايكبوونته؟
 - بنگومان. ئه مشه و چلو هه شته مين سالى ته مه نم جه ژن ده گيږم.

قهره ويڼه يه كى گه وره ي دوو كه سى له بن په نجه ره كه يه كسهر سه رنجمى پاكيشا. له پراستيدا ده مزانى بوچى قهره ويڼه كه له وئ دانراوه، له لايه كيشه وه دلنيا نه بووم. چونكه پيم سهر بوو له ماليكدا كه كچيكى گه نج بږى، قهره ويڼه يه كه هه بى كه وينده چوو هى پياوان بى. له وه ده گه يه شتم دوو پياو له ئاميزى يه كتر دابن، جه سته يان كه يلى ئاره ق، به لام نه مده توانى له وه بگه م له هه مان كاتدا كچه گه نجه كه بتوانئ له نيو قهره ويڼه كه ي له نهؤمى سه ره وه به ئاسووده يى بخه وئ.

ته نيا كاتيڪ دايكمان سه ردانى كردين، به ته واوى ئاگه دارى ئه م شته بووم.

به هؤى ئه وه ي پږنى له گه ل ئه م پياوه كورته بالا يه دا ده ژيا، له خؤم ده پرسى ئاخو ده توانم شوينه واريك له

ژنه‌ک‌ی بدۆزمه‌وه؟ چوومه هۆله‌که‌وه و به‌سه‌ر چه‌ند
 وینه‌یه‌کی سه‌یروسه‌مه‌رده‌ا که‌وتم، که به دیواره‌وه
 هه‌لواس‌رابوون. کۆمه‌لێک وینه‌ی پرووتی پیاوان، وینه‌ی
 سمتی پیاوان، سمتگه‌لی پرووت، سمتی په‌نگ بزپکاو و
 تووکن. سه‌یری خیزانه‌که‌مم کرد، "تۆ بۆی که‌وتبینه‌ ناو
 ته‌له‌یه‌که‌وه؟" ده‌متوانی ئه‌م په‌سته‌یه له‌ چاوه‌کانیدا
 بخوینمه‌وه. نا، من هه‌ستیک‌ی وه‌هام نه‌بوو. ئیمه له‌ناکاو
 له‌ کلتووریکه‌وه که‌ تیايدا هه‌موو شته‌کان له‌ودیه‌و
 په‌رده‌کانه‌وه پروویان ده‌دا، که‌وتبووینه‌ نیو
 کۆمه‌لگه‌یه‌کی نیمچه‌پرووته‌وه. به‌ خۆمم گوت ئیستا وا
 باشه‌ بیده‌نگ بم، سه‌یر بکه‌م و به‌ سه‌رنجه‌وه گۆی له‌
 ده‌رووبه‌رم بگرم.

مۆکا مۆکا پرووی کرده‌ خیزانم، منیش له‌ نیو
 ژووره‌که‌دا چووم و هاتم. وینه‌یه‌کی تریش هه‌بوو،
 وینه‌یه‌کی ئۆپژینال، وینه‌ی مه‌که‌کانی ژنیک له‌ نیو
 ئاوینه‌دا. مه‌که‌کانی ژن؟ ئاخۆ پیگه‌یشتبوون؟ نا، به‌و
 شیوه‌یه‌ نا. وینه‌که‌ ته‌واو سه‌رنجی راکیشام.

"ئه‌م مه‌کانه‌ی نیو ئاوینه‌که‌ مه‌کی کچه‌که‌تن؟"

په‌سته‌یه‌کی کورتی به‌م شیوه‌یه به‌ فارسی، هه‌رگیز
 ختووک‌ی می‌شکم نادا. به‌ هۆله‌ندیش قه‌ت نه‌مه‌ده‌توانی
 ده‌ری بی‌رم، به‌لام ده‌متوانی بیهێنمه‌ سه‌ر کاغه‌ز، به‌لێ،
 ئه‌مه‌یانم ده‌توانی.

تەنیا کار و چالاکیی پۋنئ وینەگرتن بوو، جارناجاری
وینەیهکی پەش و سپی. ئەو ویلی بیرۆکەیی نوئ بوو،
بیرۆکەیی نوئ و بابەتی نوئ. بەلام لە دەورووبەری من
شتیکی نوئ بەدی ناکرئ.

بۆ ماوەیهکی دوورودریژ هیچ وینەیهکی نەگرتبوو، تا
ئەو ساتەیی دایکم هاتە سەردانمان.

ئەوکات ئیمە سال و نیویک بوو لەو ماله‌دا دەژیاین.

ئەو وینەیهکی گەورەیی پەش و سپی لە دایکم گرت.

پاشنیوێه‌پۆیه‌ک پۋنئ لە باخچه‌که‌دا بانگی کردم:

- بولفەزل!

- چ بوو؟

- شتیکم بۆ دایکت پێیه.

- بۆ دایکم؟

وینەیه‌کی گەورەیی پەش و سپی بۆ خستەم نێو
چوارچێوه‌یه‌که‌وه.

لە وینە‌که‌دا دایکم دەبینرا که بە سەر دیواره‌که‌دا
دەستی راداشتوو، دەستیکی گەنج و ژنانەش
هەلووژیه‌ک دەخاتە نێو دەسته‌کانییەوه.

دوا هه لووژه، دهسته چرچه کانی دایکم و دهسته تورت و تازه کانی کچه گه نجه که پیکه وه وینه یه کیان پیک دینا، که تیایدا هه لووژیه که وهک دلۆپیک فرمیسک ده که وه نیو له پی دهستی دایکه وه.

دایکم له وینه که ی روانی.

"ئه م وینه یه ت له کوئوه بۆ هاتووه پۆله؟"

گوتم: "کاری پۆنیه، پۆنیه ئه م وینه یه ی گرتووه."

سه ری وه رسووړاند، هه زی به چاره ی ئه م وینه یه نه بوو. نه یه ده ویست شتیک له لای پۆنیه وه بی، هیه شتیک.

پۆنیه گومرا بوو.

دایکم گوته: "ژیان له نزیک پۆنیه سزایه که."

لیم پرسى: "چۆن؟ سزای چی؟ بۆچی ده بی سزا بی؟"

دایکم شیکردنه وه ی نه دا و هه زی نه ده کرد له م باره وه هیه بیسی.

دایکم بپروامه ند بوو، پره نسپی تاییه ت به خۆی هه بوون و به چاویکی ته واو جیاواز له گوړانکارییه کانی ژيانى منى ده روانى. ئه و بیروکه یه ی که سزایه که له گوړپیه، ته واو جیاواز بوو له و سزایه ی له کلتووړدا پیتاسه ی بۆ کراوه.

نا، پۆنیه به هیه شتیه یه که سزا نه بوو. به پچه وانه وه، ئه و پالپشت و داشدارى من بوو؛ هه کات پرسیاریکم هه بویه ده متوانی ئاراسته ی بکه م.

چونکه دایکم نهیده ویست ئیتر له م باره وه هیچ بیسی،
پیداگری زیاترم بۆ خۆم هیشته وه. دایکم ژینگه
ئاشناکهی جی هیشتبوو تاكو له هۆله ندا چاوی به من
بکهویت، گشت ئه و شتانهی دهیبینین له گهڵ باوه پری وی
ناکۆک و مایه ی لۆمه بوون.

جاریک که له نویژی شهوانه ی ببووه وه، بیستم دهلی:
"خوایه، کوپه کهم بپاریزه، له دایکه پیره که ی خوش به."
دهمزانی ته نانه ت ناتوانی ئه و شتانه وینا بکا که له
مالی پۆنی دا پوو دهدهن. دلنیا بووم ههرگیز په ی
به مانه نابا، به لام به هه له دا چوو بووم.

وینه کهم له پشت دۆلاب شار دبووه وه. پاش پۆیشتنی
دایکم وینه کهم به ژووری میوانانه وه هه لواسی؛ دایکم
به چارشینه که ی و دهسته دریزکراوه کانی بۆ ئه وه ی
هه لووژه یه کی پین بدری.

ئه ژنویه کی دایکم ئازاری هه بوو و نهیده توانی هه موو
جاری به سهر پلیکانه کانداهاتوچۆ بکا.

پیک وهک پۆنی قهره ویله یه کم له بن په نجه ره ی
ژووری پۆنیشن دانا، به م جوړه راحت دهیتوانی
هه ستنی و نویژی به ربانگ به جی بینن.

ئیاره داهاتبوو، خۆم خزان دبووه ژووری کارکردنم که
له نهۆمی یه کهم هه لکه وتبوو. کتوپر دایکم له
باخچه که وه به پرتاو هات و سه رباری ژانی ئه ژنوکانی،
یه کسه ر خۆی گه یانده من.

"چ بووه دایه؟"

به پهله پړوی کرده حمامه که.

قوٰلی کراسه که ی هه لدا و پرسى: "ئاوا! کوا ئاو؟"

ئاوه گهرمه که م بۆ بهردایه وه.

به پهله پهله دهست و پئ و پوخسارى شوورد و دهستونیزى هه لگرت. خوى له چارشینه که ی وه رپنچا و پړوی کرده قبیله.

له باخچه که وه دهتوانی قهره ویله که ی پۆنى له کاتى خۆرئاوا بووندا ببینی. که خۆر دوايین تیشکه کانی ده ناردە ژووره که ی پۆنى وه، قهره ویله که له نیو چوارچینه ی په نجه ره که دا به دەر ده که وت. من بهرده وام ده مبینی، به لام قهت که سى له سهر نه بوو. ریکه وت به شینه وه کی تر بۆ دایکم بریار ده دا؛ ئه و قهره ویله یه ک و دوو پیاوی پړوتى وه ک شووشه ی بینیبوو، پیاویکی که له گهت و پیاویکی کورته بالا. سه ره تا بپړای به چاوه کانی نه کردبوو، هه مدیس به وپه پری وردبینیه وه له په نجه ره که ی پوانیبوو. نه خیر، ئه مه به ره مه ی خه یالى وى نه بوو. جیرانه کان بوون، پړوتوقوت بوون.

دهمتوانی چی پئ بلیم؟ چۆنى بۆ شى بکه مه وه؟

"له سهر قهره ویله که پاکشایوون دایه؟"

"له سهر قهره ویله که راوه ستایوون؟"

"کارىکی بڤه یان ئه نجام ده دا؟"

له لای ئیمه جوان نه بوو پرسىارى له م شینه وه بپرسى، گفتوگۆیه کی هاوشینه له نیتوان ئیمه ماناندا مه حال بوو.

ده‌بوايه له‌گه‌ل خودای خویدا وازی لئی بێنم، له
ژینگه‌که‌ی بێمه‌ ده‌ری.

نزیکه‌ی نیوکاتژمیریک نویژی کرد، که لئی بووه‌وه له
به‌ر خویه‌وه‌ گوتی: "مه‌رگ، مه‌رگ. تووتیی مه‌رگ."
باسی تووتییه‌ک و مه‌رگی ده‌کرد، به‌لام نه‌مده‌زانی
ده‌یه‌وئ بلی چی.

- باسی چ ده‌که‌ی دایه‌؟

- هیچ کو‌رم.

وای گوت و به‌ سووچی چارشویه‌که‌ی ئه‌سهرینه‌کانی
سهرینه‌وه.

به‌ درێزایی شه‌و تووتییه‌ک له‌ خه‌وما له‌ شه‌قه‌ی بالی
ده‌دا، تووتییه‌کی سه‌ر به‌ چیرۆکیکی کۆنی فارسی.
تووتییه‌که‌ چه‌ندین سال له‌ قه‌فه‌زدا ژیا، شه‌ویک
چاوه‌کانی نووقاند و قورس و گران به‌ لادا هات.
خاوه‌نه‌ پیره‌که‌ی ک‌پووزایه‌وه: "مخابن، تووتییه‌که‌م
مرد."

تووتییه‌که‌ی له‌ قه‌فه‌ز ده‌ره‌ینا و فریی دا. له‌ناکاو
تووتییه‌که‌ ژیايه‌وه و خۆی پ‌زگار کرد.

پیره‌مێرد به‌ سه‌رسوو‌رمانه‌وه له‌ تووتییه‌که‌ی پرسى:

- باشه ئیستا وا به‌ په‌له‌ بۆ کوئ ده‌چی؟

- مالى خۆمان. مالى خۆمان. مالى خۆمان.

تووتییه‌که‌ به‌ ده‌نگیکی به‌رز وای گوت و له‌ به‌ر
چاوان ون بوو.

دایکم چیتړ نهیده ویست له سهر قهره ویله که ی بخه وئ.
- نه مه ی لیره لابه کوړم، له سهر ئه رزه که ده خه وم.
- ئه رزی ئیره سارد و شیداره دایه، قاچه کانت ئیشیان
پن دهگا.

نهیده ویست هیچ بزانی. ته نانه ت نهیده ویست چیتړ له
بن په نجه ره که بخه وئ. قهره ویله که م لا برد و
دوشه کینکم له وئ پراخت.

که پړونئ به دهر ده که وت، دایکم بزر ده بوو. هزی به
چاره ی پړونئ نه بوو، به لام کچه که ی خوش ده ویست.
پیم وایه دلی پتی سووتا بوو، چونکه هستی ده کرد
کچه له ژووری باوکیدا به ند کراوه. دایکم خوی چوار
که نیشکی هه بوون، نو به ره که ی چه ندین سال له
گرتووخانه بوو. دهیزانی مانه وهی کچیکي گهنج به
ته نیایی له سلوولیکدا چ واتایه ک ده گه یه نی.

- ئه م کچه گهنجه ناوی چیه؟
- ته واو دلنیا نیم، به لام پیم وابی ناوی مارینا یان
میراندا یان... ناویکه م و تی تیدایه.
- په نگه میترا بی.

- نا نا، میترا ناویکی فارسیه.
- ئه ی دایکی له کوئییه؟
- نازانم.

- کچیکي ئاوا گهنج چون ده توانی له مالیکي وه هادا
دریژه به زیان بدا؟
- چووزانم دایه.

دایکم بۆی پاراپیهوه. بۆ ئهو و بۆ منیش.

دایکم پۆنئی خووش نهدهویست، بهلام پۆنئی ریزی له دایکم دهگرت. باش تیدهگه‌یشت که ئهم سه‌فه‌ره بۆ دایکم تاییه‌ته، پیم گوتبوو له ولاته‌که‌ی خۆمان هه‌رگیز بۆم نه‌لواوه شتیکی باش بۆ دایکم بکه‌م و ئاره‌زوومه به کۆلیک بیره‌وه‌ریی خوشه‌وه بکه‌رپه‌ته‌وه ولاته‌که‌ی. باسی ئه‌وه‌م بۆ کردبوو که دایکم بروامه‌نده و وا به سانایی ملی به‌م سه‌فه‌ره نه‌داوه، ئه‌ویش به‌رده‌وام ده‌یگوت ئه‌گه‌ر له ماوه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌یدا پتویستیم به شتیک بوو، مشکۆزمه‌ی ده‌بم گه‌ر پتی نه‌لیم.

هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له‌وه‌ی دایکم بی، له سه‌ر چیمه‌نی باخچه‌که‌ی پشت ماله‌وه چاوم به‌ قه‌ره‌ویله‌یه‌کی یه‌ک که‌سی که‌وت، پۆنئی له‌وتی دانابوو. "ئه‌مه بۆ دایکه‌ته. ئه‌گه‌ر هات پتویستی به‌ قه‌ره‌ویله‌یه‌ک ده‌بی."

پاستی ده‌کرد، من هیشتا بیرم بۆ ئه‌مه نه‌چووبوو. شه‌ویکی پاییز، که‌هه‌وا ساردی کردبوو و دایکم هیشتا له‌ لام بوو، که‌سیک له‌ ده‌رگه‌ی دا. به‌گشتی شه‌وانه قه‌ت که‌س له‌ ده‌رگه‌ی نه‌ده‌دا.

- کێیه؟

- منم.

پۆنئی بوو، چهند به‌تانییه‌کی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوو. "ئه‌مشه‌و زۆر سارد ده‌بی، چهند به‌تانییه‌کی زیاده‌م بۆ دایکت هیناوه."

خیرا به تانییه کانم له ژیر قه نه فه که حه شار دا. دایکم له
سه ره وه بوو، نه ده بوايه پی بزانی، نه گینا یه کسه ر بار و
بنه ی ده پیچایه وه و ده یگوت: "له که لم وه ره با برۆین،
چیر نامه وئ له بنمیچی مال که تدا بمینمه وه."

سەرەتا پوڤن تەنیا جیرانیک بوو، جیرانیک و بەس. پاشان بۆ من بوو بە فەرەهنگیکی زیندوو. یەكەمین پەییوەندییەكانم لەگەڵ ئەو لە سەر ئەو وشە و پرستانە ساغ ببوووەوە كە تییان نەدەگەیشتم، كەچی بە تێپەرپوونی زەمەن نیوەپرۆکی باسوخواسەكانمان گۆرانی بەسەردا هات. ئیستا ئیتر دەمتوانی گروگرفتەكانی خۆم چارەسەر بکەم، بەلام سەرباری ئەوەش داوای یارمەتیم لێ دەکرد.

بۆچی؟ چما هەولم دەدا پەییوەندیی نێوانمان رابگریم؟ پەنگە لەبەر ئەوەی سەر بە کلتووریکێ تر و کۆمەلگەیک بووم، كە خەلكەكانی یارمەتیی یەكتر دەدەن، یان پەنگە لەبەر ئەوەی پوڤن وای دەخواست. ئەو لە چنگ تەنیا یی ئازاری دەچیشتم، من هەستم دەکرد پشتگوێ خراوم؛ بۆیە هەر كام لە ئیمە بەدووی هاورییەتیی ئەوێتردا دەگەرا. بەلام تەنیا ئەو كاتە كە دایكم هات، لا پەرەییەکی نوێ هەلدرا یەو.

- پوڤن، لەوێی؟

- فەرموو.

- گوتم له وانه يه بزانی قبیله له کام لایه.

- مه به سنت چیه؟

- پرسیم ئاخو ده زانی مه ککه له کوئ هه لکه وتوو.

- مه ککه؟

- سهیر که، دایکم دهیه وئ پوو بکاته مه ککه، به لام
باش نازانم له کام ئاراسته دایه.

گرفتاری په تایه کی نوئ بیووم، به لام هه ستم پی
نه کردبوو؛ به ته وای ئاراسته ی شوینه کانم لی تیک
چوو بوو. که دایکم بووه میوانمان، ئه ودهم بۆم
دهرکه وت ناتوانم ئاراسته کان لیک بکه مه وه. له مالی
بایم به چاونوو قانده وه دهم توانی بزانی مه ککه له کوئ
هه لکه وتوو، خوړ له کوئ ده رده که وئ و له کام لا ئاوا
ده بی. به لام له هۆله ندا ده بی له نیو هه وره کانه وه به
دوای خوړدا ویل بم.

دایکم کیشه یه کی دیکه شی هه بوو، ئه و چه مکی کاتی لی
تیک چوو بوو. به هوی ئه وه ی خوړ ماوه یه کی زوړ له
ئاسمان ده مایه وه، نهیده زانی که ی ده بی نویژی شه و
دابه ستی.

ده پرسی: "ئه ری ئیستا شه وه یان هیشتا پۆژه؟"
ده مگوت: "کارت به ئاسمانه وه نه بی، زیاتر سهیری ئه م
کاتژمیره بکه."

مه به ستم ئه و کاتژمیره گه وره یه بوو، که له بازاری
کوئه که کریبووم و پۆژه کان، کاتژمیره کان و
خوله که کانی ژیا نی هۆله ندای ده ژمارد.

تازە لە فرۆكەخانهى سخىپوولى ئامستردام
 گەرابووینەو، دایكەم لە بەر دەرگە پێلاوەكانى دانان و
 وە ژوور كەوت. هێشتا جانتاكەيم بە دەستەو بوو،
 دایكەم چوو نێو پاستى ژوورەكە پاوەستا. سەرەتا
 سەیری لای چەپ و ئینجا لای راستى كرد، بیرم بوو
 ئەو چوو كە دەیهوێ بزانى كۆپەكەى كە لە چنگ
 پۆلیس پاي كردوو، لە ماوەى ئەم چەند سالەدا چۆن
 توانیویەتى سەرلەنوێ خۆى سەقامگیر بكاتەو.

مەراقم دەكرد بزانم چ كاردانەوێك پێشان دەدا.

- بولەز!

- بەلى دایە.

- قیبلە لە كام لایە؟

وێك ئەو وە وا بوو زلەیهكەم لى بدرى، هەستم كرد
 كەوتوومەتە تەلەو. جانتاكەم لە سووچىك دانا و بە
 دەم سەیركردنى هەورەكانەو هەولم دا بزانم قیبلە لە
 كام لا هەلكەوتوو، لە پەنجەرەى ئەوسەرى ژوورەكەرا
 لە دەرەوهم دەپوانى. هێشتا پۆژ بوو، بەلام شتىكى
 تايبەت بوو بینین بەدى نەدەكرا. مانگاكان پاش
 تێپەراندنى پۆژىكى درێژ و لەو پین لە لەو پەكەكان
 شەكەت ببوون، كارێزەكە لە بێدەنگیدا چاوەنواپى شەو
 بوو و بەنداوێكە بە نێو دارەكان و درێژایى رووباردا
 نەم و شەیدار لە بەر چا و راخرا بوو. لەناكاو زەنگى
 كلیسەیهكەم بینى لە سەر ووى بەنداوێكە قووت ببوو وە.

- ئەوئ دەبىنن دايە؟ منارەى كلىسەكە؟

- كلىسە؟ ھىچ كلىسەيەك نابىنم.

- سەرەتا دەبى سەيرى بەنداۋەكە بكەى، سەيرى ئەم بەنداۋە درىژە بكە كە لە نىو دارەكاندا بزر دەبى، دەبىنى؟ دەبى پووت لە ئاراستەى ئەم منارەيە بى.

زەنگى كلىسەكە بۆ ماۋەى چەند پۇژى كارى خۇى جىيەجى كىرد. لە ژوورى كاركردەكەم لە نەۋمى سەرەۋە، ئەو شوپنەى وا دايكم پۇژانە نوپژەكانى دادەبەست، دەتتوانى بە ئاسانى بىبىنى. بەلام جارىك دايكم لەناكاۋ تكاى لى كردم بچمە لاي.

- بولفەزل؟

- چ بوۋە دايە؟

- كلىسەكە ون بوۋە.

- چۇن؟

- منارەى كلىسەكە ون بوۋە.

بە غاردان سەرگەۋتم. پاستى دەكرد، منارەكە لە نىو تەمومژدا ون ببوۋ.

پۇنى! دەبۋايە لە تەك پۇنىدا پاپۋىژ بكەم، پىكەۋە دەمانتوانى پىگەچارەيەك بۆ كىشەكەى دايكم بدۇزىنەۋە.

پۇنى لە ژوورى پۇنىشتى خۇياندا نەخشەيەكى كۇنى لىك كىردەۋە، من سەرەتا بە دۋاى ناۋى عەرەبىستانى سعودى و ئىنجا مەككەدا گەپام.

هەندىك شتم يادداشت كرد، پۇنى رۆيشته گەنجينه و
قىيله نمايه كى كۇنى هيتا. كه ميک دواتر چووينه ماله كهى
من و بۆ نهۆمى يه كه م سهر كه وتين، پۇنى كه هر وا
قىيله نماكهى به دهسته وه بوو، په نجه ره كهى كرده وه و
له منارهى كلتسه كهى پوانى. پاشان په نجه ره كهى پتوه
داوه و ديسان له قىيله نماكه ورد بووه وه.

"ئاوايه بولفه زل، ده بى پروو بكه يته ئه وى."

به يارمه تى نه خشه و قىيله نماكهى، به شىكى زۆر له
به رهى ناسينه وهى ئاراسته كانم به دهست هيتايه وه.
ئىستا هيج نه بوايه ده متوانى بزانم خۆر له كام لا ديتته
دهر، ته نانه ت ئه گهر به دريژايى ههفته يه ك باران باريبا،
ههروه ها ديسان ده مزانى خۆر له كام لا ئاوا ده بى،
ئه گهر چى كه ل و چيا نه ده بينران.

ده مويست بانگى دايكم بكه م بۆ ئه وهى پنى بلىم قىيله
له كام لايه، به لام پۇنى گوتى: "پاوه سته! من
بيروكه يه كى باشترم ههيه."

به ره و ژووره كهى ژيربان رۆيشتين، ژووره ژيربانه
تهنگ و تاريكه كهى پۇنى.

گوتى: "پره له ورده والهى كۆن."

من هيج نه ده بينى. گهر چى ده ميينى، ستيه رى
كۆمه لىك شت له نيتو پرووناكاييه كى زهر د و نه زۆك.
هاته سهر چۆك و به دواى شتىكدا گهرا. ههولى دها
بۆم شى بكاته وه ئه و شته چييه به دوويدا وىله، به لام

من نه مده زانی چيم پښ دهلۍ، نه وڼده نه بڼۍ که به دواى
مه لڼکدا ده گه پښۍ.

مه لى چى؟

ده يو يست بلۍ که له بابيک، که له بابيک که له سايه يوه
بق هه تاهه تايه ناراسته شويته کان بدوزمه وه.

هه لټرووشکا بووم و چاوه پښ بووم که له بابيکه
ده ربکه ویت.

له قورښنيکى تاريخه وه پوښى دهنگى به رز بووه وه:
"خويه تى، هه مه."

له نيو پروناکيه که دا بينيم شتيکى ناسنڼى به
دهسته وه بوو.

هاتينه خواره وه. له وي له ته ناسنه که ي که به سهرى
داريکه وه لکابوو، له سهر ميژيک دانا.

- نه مه چييه؟

- که له بابيکه.

- که له باب؟

به په پړويه که ته پوتوزى له ته ناسنه که ي سرييه وه،
سهره که ي گرت و به شيويه که ي راسته وه بوو له سهر
ميژه که ي دانا.

گوته: "ده بڼۍ ناوا دابڼۍ."

قبيله نما بوو، قبيله نماى سهر مناره ي کلپسيه که له
که له باب بوون که وتبوو و ببوو مه ليکى کون و
ژهنگاوى.

که‌له‌بابه‌که له بنه‌وه ژه‌نگی گرتبوو و چیتړ نه‌یده‌توانی
به ئاراسته‌ی بادا بسوورې، پوښ‌یش کتومت هه‌مان
سه‌رنجی لا دروست بیوو.

"نه‌گوره، چیتړ ناتوانی بجوولیته‌وه."

له دلی خۆمدا گوتم ئەمه مه‌حاله، که‌له‌بابیک ده‌بی
بجوولیته‌وه، هیچ که‌له‌بابیک ناتوانی مه‌نگ بی. ئەم
که‌له‌بابه هینده له‌و ژووره‌ی ژیربان، له نیو تاریکی و
نیوه‌پراستی که‌لوپه‌له‌کاندا ما‌بووه‌وه که بی‌وه
که‌له‌بابیکی مردوو. به‌لام ئیستا که پوښ هینابوویه ژیر
پروناکی، به پای من ده‌بوايه بجوولیته‌وه.

له خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌کانی مندا که‌له‌بابه‌کان پر
جموجول بوون. که‌له‌بابه‌کانی سه‌رده‌می مندالی من
قه‌له‌و و پته‌و بوون، که‌له‌بابی شه‌ر بوون و ده‌یانتوانی
له شوینی خۆیان ده‌رپه‌رن، ئەو که‌له‌بابانه‌ی به‌ ده‌نووک
و پارچه‌ پۆلا‌کانی له‌شیانه‌وه‌ داشداری پتداویستییه‌کانی
بنه‌ماله‌یه‌ک بن.

وه‌ک جیرانه‌که‌مان که له سایه‌ی که‌له‌بابه‌که‌یه‌وه شه‌ش
مناله‌که‌ی ده‌ژيانده. که‌له‌بابه‌که‌ی ئیمه به‌ر له ده‌رکه‌وتنی
خۆر خۆی ده‌هاویشته سه‌ر دیوار و باوکمی خه‌به‌ر
دینا بۆ ئەوه‌ی نوژی به‌یانی دابه‌ستى. به‌لئ، که‌له‌بابی
که‌وجی نیو ژووریکى ژیربان بۆ من نامۆ بوو،
که‌له‌بابیک ده‌بوايه ئەرکی خۆی پیک بینئ، وه‌ک
که‌له‌بابه‌که‌ی حه‌سه‌ن وه‌یلان.

حه سەن وەیلان پیاوئیکی بەسالاچوو بوو، قەلەندەرێک
بە کەلەبابیکەو. کەلەبابێکی گەورە و دندووکی پۆلایینی
هەبوو، حەسەن سەرۆکی هەشتا سالی تەمەن بوو و
لەودییوی چیاکانەو هاتبوو. پۆژێکی ساو و خوش،
پیرەمێردێک لە مەیدانی گوند بەدەر کەوت.

‘لە کوێو دێی کاک حەسەن؟’

نەیدەزانی، بەلام کەلەبابەکە ی دەیزانی. کەلەبابەکە
پێنما بوو، ئەو بوو ئاراستە ی پۆیشتنی دیاری دەکرد.
وێل، حەسەن وێل و سەرگەردانیکی هەمیشەیی بوو.

کاتێک کلاوێ پەش و کۆنەکە ی لە سەری کەلەبابەکە ی
دادەنا، کەلەبابەکە وەک بزنیکی لە لای دەمایەو. کە
کەلەبابەکە بە کلاوێ دادەپۆشرا لە جێی خۆی
نەدەجوولایەو، دەتگوت کەلەبابێکی مردوو. بەلام
حه سەن هەر کە کلاوێکە ی لا دەبرد کەلەبابەکە
دەستبەجێ دەبووژایەو؛ جا کوپی هەرە بویریش
خۆیان لێ دوورەپەریز دەگرت.

پاشنیوێ پۆیەکی کە هەوا زۆر گەرم بوو، کەلەبابەکە
وەک هەمیشە، سەر لە بن کلاوێ لێر سێتەر دا
خەوتبوو. ئەسغەرە کەچەل، وەستای پاسکیلەکانی
گوند، بەوێندەردا تێپەڕیبوو و یەک بە خۆی هۆرێ لێ
دابوو، کەلەبابەکە سەری لە بن کلاوێکەو هێنابوو
دەری. هەر کە ئەسغەرە کەچەلی لە سەر پاسکیلەکە
بینبوو، بازی دابووو سەر شانی. کەلەبابەکە بەو

دندووکه پۆلایینهی سێ دندووکی له سه ره تاسه که ی
ئه سفهر دابوو.

ئه سفهر چه قویه کی له گیرفانی پانتۆله که ی ده رهیتابوو.
"باش گوێ بگره هه سه ن! که له بابه که ت سه ر ده برم،
جا پۆژه کانی تر ده بی له م ده ور و به ره سه ر که ردان بی."
هه سه ن به که له بابه که ی گو ت بوو: "وه ره! پێگه م پێشان
ده، ده بی برۆین."

که له شێره که سه یری چه پ و ئینجا راستی کرد بوو،
پاشان لای چه پی هه لێژارد بوو. هه سه ن ده ستی دابوو
گو چانه که ی، کلاوه که ی کرد بوو هه سه ر و خۆی به
که له بابه که ی سپارد بوو.

پۆنێ په یژه که ی به دیواری که نجینه که وه نا و داوای
لێ کردم توند بیگرم. به که له بابه ئاسنینه که ی
ده ستیه وه به په یژه که دا سه ر که وت، به پارێزه وه تا
سه ربان هه لکش.

هاواری کرد: "قیله نماکه!"

قیله نماکه م به هێمنی پێ دا. هه ولی دا ئا راسته که
بدۆزیته وه، چه ند جار سه ری که له بابه که ی به ره و لای
باشوور و پاشان باشووری پۆژه هلات و ئینجا پۆژئاوا
وه رسو و پاند.

هاواری کرد: "ئه و به نه!"

به نه که م پێ دا و که له بابه که ی به دوو که لکیتشه
کو نه که وه گری دا.

گو تی: "ته واوه."

كه ميگ دواتر به دواي دايكمدا پويشتم.
 - فهرموو دايه، ئه وهش بۆ ئه وهى بزانن پرووه و كوئ
 نويز دابهستن؛ پيگ به ئاراستهى ئهم كه له بابهدا.
 - كام كه له باب؟
 - كه له باب كهى پونى، ئه وهتا، له سهر گه نچينه كهيه.
 ئه گهر پروو بكه نه ئه و شوينهى كه له باب كه پرووى تى
 كردووه، ئه واه قيهله پيگ ده كه ويته به رامبه رت.
 پونى سه يري كردين، له دايكم و چارشيوه كهى پروانى.
 "پونى ئهم كارهى بۆ ئيوه كردووه دايه."
 دايكم به پونى گوت:
 - سوپاس، نزا ت بۆ ده كه م.
 - دايكت گوتى چى؟
 - گوتى تاويكى تر بۆتان ده پارپته وه.
 شه و دايكم شوشه عه تره بچووكه پيروژه كهى له
 جانتا كهى ده رهيتا. بوتليگ له ئاوى گوله باغى
 باخچه كانى مه ككه، دياريه كه كه باوكى بۆى هيتابوو.
 ئه وهى راستى بى بوتله كه به تال بوو، به لام وهك
 هه ميشه به نووكى قامكى كه ميگ عه ترى له قژه
 سپيه كانى دا و ده ستى به نزا كرد و به تاييه ت بۆ پونى
 پاراپه وه.
 ئه وده م دايكم هيتشتا پونى به پرووتى له گه ل موكا
 موكا نه بينيوو. مانگيگ دواتر، پاش بينينى ئهم ديمه نه
 ئيتر نه يده ويست سه يري كه له باب كه بكا؛ ئه مه ئازارى
 ده دا.

"چیتەر ناتوانم له م ماله ی تۆدا نویژ بکه م کوپم،
 که له بابە که کتوپر خوی به نیو نویژه کانمدا دهکا."
 هیچم له دهست نه دههات تاکو بوی ئه نجام بدهم،
 جارجاره ده مبرده مزگه و تیکی مه غریبی، به لام ئه مه هیچ
 شتیکی له باسه که نه ده گوپی.
 ده یگوت: "ئه م که له بابە له هه موو شوینی به
 دوامه وهیه."

پۇنى پوخسەتى پى دابووم كەي پىم خۇش بى بچمە
ماليان، تەنانەت ئەگەر دەرگەي دەرەوۋە كۆم نەدرابايە،
پىۋىستى نەدەكرد لە دەرگە بدەم.

زۆربەي كاتەكان بە دەرگەي پىشتەوۋەدا دەچوومە
ژوورئ.

ئەو شەوۋە وەك ھەمىشە چاۋىكم بە ژوورەوۋەدا خشاندا
و ھاوارم كرد: "كەس لە مالە؟"

گويم لە دەنگى كەس نەبوو، بىندەنگىيەكى تەواو زال بىوو.
بىرم كىردەوۋە پەنگە پۇنى لە نەۋمى سەرەوۋە بى، بۆيە
چوومە ژوورەوۋە. لە پىرىكىدا ھەردووكيانم لە سەر
قەرەۋىلەكە بىنى، پووت نەبوون. كپ و ئارام، بە جلو بەرگ
و پىلاۋەكانيانەوۋە لە تەنىشت يەككىرى پاكشاپوون. پۇنى
بۆينباختىكى پەپوولەيى گىرى دابوو و مۇكا مۇكاش
بۆينباختىكى ئاسايى. سەريان شانەكراو، چاونووقاۋ و
دەست لە سەر سىنگ. پەنگيان بىزپىكاۋو، دەنگوت دوو
تەرمەن و دانراون تا دوا مالىئاۋايان لى بىرى.

پۇنى چاۋەكانى ھەلىئا. ئەوان نەمردىبوون، بە
جلو بەرگەوۋە خەوتىبوون.

"ههله و بولفه زل!"

له جینی خۆی ههستا.

ههولم دهدا شتیك بلیتم، "به بینینی ئیوه له نیو جلی
پیکوپیک و پیلایوی بۆیه کراو له پێدا، پیم وا بوو که..."
ئهو شته نه بوو که ده مویست، به لام له گهل ئه وه شدا
تیگه یشت.

پۆنی گوتی:

- خه وتبووین. ئه وهی راستی بی ده مانویست بچینه
جه ژنیکی له دایکبوون، به لام دردۆنگ بووین، بچین؟
نه چین؟ خۆمان درێژ کردبوو بۆ ئه وهی که میک بیرى
لی بکهینه وه و خه ومان لیکه وت.

- جا ئیستا چ ده که ن؟

- نازانم، به راستی نازانم بچم یان نا. پینوینیم بکه
بولفه زل، که لۆ بچم باشه یان نا؟
- جه ژنی له دایکبوونی کتیه؟

- ئانیک؟

- ئانیک کتیه؟

- هاوسهری پیشووم. بۆ سالیادی له دایکبوونی
بانگه یشتی کردوین.

گوتم:

- ئه ها! هاوسهری پیشووت؟ با که میک بیر بکه مه وه.
چۆن ده توانم پینوینیت بکه م؟ ده توانم چ بلیتم؟ سه خته.
به لام ئه گهر له جینی تۆ بوایه م، گویم له دهنگی دلم
ده گرت. ئه گهر گوتبای برۆ، یه کسه ر ده پویشتم.

- قسهكەت جوانە، دەبىن گوى لە دەنگى دلم بگرم. دلم
توندى لى دەدا، زۆر توندى لى دەدا، بەكەفوكولە. دەى
هاوپى، با بپۆين.

پۆنى وای گوت و هەستايە سەر پى.

پىكەوہ لە مال پۆيشتە دەر.

ئاخۆ لە لای ئىمە جارجارە پىاو پىكەوہ لە سەر
قەرەوێلەيەك دەخەون؟

لە سەر قەرەوێلەيەك نا، بەلام لە سەربانىك بۆچى.
هەموو پىكەوہ دەخەوتن.

شەوانە كە هەوا گەرم بوایە، پىاوہكانى مالى ئىمە
دەچوونە سەربان. لەوى لە پەنا يەكترى دەخەوتىن، بە
بى قەرەوێلە و لە سەر ئەرز.

شەوہكان چۆن تىپەپ دەبوون؟

شەوہكان بەو جۆرە بوون كە دەبوایە بىن، شەويكى
پاستەقینەى خۆمالى. ئىمەى پىاوانى مالەوہ
پەيزەيەكمان بە دیوارەوہ دەنا، يەكەم كەس باوہگەورە
سەردەكەوت. لەبەر ئەوہى ئەوہى من كورەگەورە
بووم، پەيزەكەم دەگرت. باوہگەورە وەك هەميشە بە
شەپقەى سەرى و گۆچانەكەى دەستىەوہ، هێمانە بە
پەيزەكەدا سەردەكەوت.

لە سەربانەكە وەك كۆمەلێك كۆلكەدار پادەكشاين.

- باوہگەورە، جارانيش وەك ئىستا هەمووتان لە
تەنيشت يەكترى دەخەوتن؟

- پښک بهم شينوهيه بوو؛ من له و جينگهيه دهخه وتم وا
 ئيستا تو ليني دهخه وي و باوه گوره م له م شوينه
 پاده کشا که من له م ساهه دا خو م لي دريژ کردوه.
 - ئه ي که پياوان له سهربان دهخه وتن، ژناني مالي له
 کوئ بوون؟

- له خواره وه کوړم. وهک ئيستا، ئه وان له خواري
 دهمانه وه.

له جينگه که م دههاتمه دهري، به چارچه قلي هه تا نزیک
 گويسوانه که دهچووم. مهراقم دهکرد بزانه ژنان له
 کوين، سهيري خواره وه م دهکرد. ده مبيست له نيو
 درهخته کاني باخچه که دا دهجوولينه وه، به لام ئه وان
 ئاوينه ي تاريخي شهو ببوون، به پاده يک که چيتر بوم
 دهرنه دهکوت ئه وه ي دهبيبنم ژنه يان نيوقه دي درهخت.
 باوه گوره ده يگوت: 'با چايه ک بي کوړم.'

هاوړم دهکرد: 'دایه! دایه! ئه وه له کوين؟'
 پوخساري دايکم له نيو تاريخي ئهنگوسته چاودا
 دهردهکوت.

ئيستا نزیکه ي دوو سال بوو پوښم دهناسي و زور
 جار دهچووم چاوم پتي دهکوت، به لام تا ئه و ساهه
 هه رگيز کچه که يم نه دواندبوو. گه لينک جار به هه لکه وت
 تووشم به تووشي ببوو.

ده يگوت:

- هه له و.

دەرگه‌ی ژووره‌که‌ی بکه‌مه‌وه و سه‌یری بکه‌م له
سه‌ره‌وه ته‌نیا له نیو قهره‌ویله‌که‌یدا خه‌وتوو.

به‌لام جیگه‌ی من له نیو پیاواندا بوو، له کن پوئیی و
پیاوه‌که‌ی تر، واته مۆکا مۆکا، که زۆربه‌ی کاته‌کان بزر
بوو و ته‌نیا بۆ خه‌وتن له سه‌ر قهره‌ویله‌که‌ ده‌گه‌رایه‌وه.
شه‌ویک به‌ هیوای بینینی چوومه‌ ماله‌وه‌یان، ده‌مزانی
پوئیی له‌ مال نییه‌. هه‌منانه‌ دەرگه‌ی دالانه‌که‌م کرده‌وه و
پرسیم: "که‌س له‌ ماله‌؟"

گویم له‌ هیچ نه‌بوو، وستم بچه‌ سه‌رئ، به‌لام نا، له
شوینی خۆم نه‌بزوتم. وستم دیسان ده‌نگم به‌رز
بکه‌مه‌وه و بلیم "که‌س له‌ ماله‌؟" به‌لام پاشگه‌ز بوومه‌وه.
جاریک به‌س بوو.

- پوئیی، میه‌ترا له‌ کوئییه‌؟ ئیتر نایبینم.
- میه‌ترا؟ ئه‌ها، مه‌به‌ستت میراندایه‌؟ پویشته‌.
هه‌ستم کرد چه‌ز نا‌کا له‌م باره‌وه‌ قسه‌ بکا. شتیکی
تایبه‌ت بوو، بۆیه‌ نه‌ده‌بوايه‌ خۆمی تێهه‌لبقورتینم.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا له‌ مۆکا مۆکاشم پرسى.
"ده‌زانی میراندا له‌ کوئییه‌؟"

گوئی: "پویشتوووه‌. پویشته‌ و ئه‌م ماله‌ی جی هه‌شت."
پویشتن و سه‌ره‌هه‌لگرتن سروشتی سه‌رجه‌م ئه‌و ژنانه
بوون که‌ ناسیبوومن؛ من به‌رده‌وام پاسکیلیک، پاسیک،
شه‌مه‌نده‌فه‌ریک یاخود فرۆکه‌یه‌که‌م به‌ دواى خۆمدا
پاده‌کیشا، که‌ ژنیکیان هه‌لگرتبوو و به‌ره‌و دوور ده‌یان
برد.

میراندا به چ کهرستهیهک پویشتبوو؟
سه‌ره‌تا به پاسکیل و په‌نگه دواتر به شه‌مه‌نده‌فه‌ر
پویشتبئ.

سواری پاسکیل‌ه‌کم بووم، هر‌ئو پاسکیل‌ه‌ی پوئئ
پئی دابووم، پاشان ملی ئو پیگه‌یه‌م گرت که تایه‌ت
بوو به پاسکیل ئاژوئن. که گه‌یشتمه چراکانی ترافیک،
پاوه‌ستام. مافی ئوهم نه‌بوو دریژه به ئاژوئن بده‌م.
شوئینی من ماله‌وه بوو، ده‌بوايه له ماله‌وه بمیئمه‌وه.
جاران دایکم هه‌میشه ده‌پویشته ده‌ری، به‌رده‌وام
ده‌پویشته ده‌ری.

"ده‌چیه کوئ دایه؟"

خوئ له چارش‌ئوه‌که‌ی وهرده‌پنچا و ده‌یگوت:
- ده‌چمه مزگه‌وت.

- ده‌توانم له‌گه‌لت بئیم؟

- به‌داخه‌وه نا. تو پیاوئکی پئنج ساله‌ی، ده‌بی بجیه
به‌شی پیاوان.

- به پئیان وا ده‌ته‌وئ بجیه کوئ دایه؟

له‌چکه په‌شه‌که‌ی ده‌پوئشی، ده‌سماله‌ که‌سه‌که‌ی به
خویدا ده‌دا، پئلاوه‌ گه‌وره‌کانی ده‌کرده‌ پئ و ده‌یگوت:

- ده‌چمه چیا بۆ زیاره‌تی داری چاک‌ی.

- ده‌توانم له‌گه‌لت بئیم؟

- نا پۆله، تو ده‌بی له لای پیاوان بمیئیه‌وه.

- ده‌چیه کوئ دایه؟

- دہچمہ سەر گۆپی دایکم پۆلہ.
- ئیستا؟ بەم شەوہ؟
- ئا، دہچم ہەندیک خورمای پیروزی بۆ بەرم.
- ئەمنیش دیم.
- نابێ، لە کاتی پێدانی خورمای پیروژدا نابێ هیچ
پیاویک لەو دەورووبەرہ بێ.
- ئەم جارەش دایکم سەرلەنوێ پۆیشت.
- ئەو بەرہو مالەوہ فری، ھەمدیس مافی ئەوہم نہبوو
- ھاورپنیہتی بکەم. دەبواہ دیوار بە دیواری مالی پۆنی
- دریژہ بە ژیان بەدەم.

"بولفه زل! دئی پینکیک بخوئته وه؟" پوئ بوو گازی
کردم.

"به لئ، ئه وه هاتم."

چاکه ته گه وره کهم پوئشی و کاسکیتیکم له سهر کرد.
پرسی:

- له باخچه که دابنیشین؟

- ئیستا؟ به وه ههوا سارده؟

دوو کورسی له باخچه که دانا، پاشان چهن دین بوتلی
هینان.

سهری شووشه یه کیانی کرده وه و ئاو هکیه پهنگ
قاوه یه توخه که ی کرده نیو په رداخه کانه وه. میزی
دانه نابوو، پوئ بوتله که ی له سهر چیمه نه که دانا، له
سهر چیمه نه سارده که.

له ژوور سهرمان مانگ تریفه ی ده هاویشته، به لام له
دووره وه هه وره کان خریک بوو به دووی یه کدا
ده هاتن. لیره وله وی چهنه ئه ستیره یه ک ده گه شانه وه.

پوئ پرس:

- ئیوه ش جار جاره شه وگه لی وا پووناکتان هیه؟

- له لای ئیمه شه وه کان پرووناکن.

- ئیوهش ئهستیره تان ههیه؟

- زۆر، وهک خیز و خۆل.

- چین چین.

پۆنی پیکه کهی بهرز کردهوه.

گوتم: "به خوشیت."

پۆنی پرسى:

- ئاخۆ له ولاته کهی تۆش ئه وه ئهستیرهیه دهبینرى که دهخووشى؟

- به دلداییه وه. به هۆی ئه وهی شه وه کان پرووناکن و به میلیارد میلیارد ئهستیره له بان سهرمان دهره وشینه وه، زۆر جار چاوت به کومه لیک ئهستیره ده که وى که له یهک کاتدا دهخووشن. له راستیدا وهک چۆن له ولاتى ئیوه فرۆکه ده که ون، له ولاتى ئیمهش ئهستیره کان ئاوا بهر ده بنه وه.

- مه به ستت چیه؟

- ئه ها، هیچ. کتوپر بیرم بۆ شوینىکى تر چوو.

ئه وهی راستى بى، من له و ساته وه خته دا له سه ر کورسى و له نیو باخچه که دا دانه نیشتبووم، به لکو له سه ر بانیزه ی مالى باوکم بووم. دانه نیشتبووم، پاکشابووم.

ئیمه له ته نیشته یه کترى پاکشابووين، کتوپر ئهستیره یه کم بینى راخووشى.

به باوه گه وره م گوت:

- بېروانه! ئەو ئەستىزەيە!
 - دوانن. ئەستىزەيەك نىيە.
 - ئەستىزەيەكە. بەربوۋە، بۇ خۇم بىنىم.
 - فېرۇكە بوو.
 - فېرۇكە؟
 - ئا، بەلام بەر ئابىتەۋە، شۆر دەيىتەۋە. دەيەۋى
 بىنىش.

پۇنى پىرسى:

- ئاخۇ لەۋى جارجارە پىكى شەراب دەخۇنەۋە؟
 - نا، شەراب ناخۇنەۋە. لە مالىن چا دەخۇنەۋە،
 سەماۋەرى چا بەردەۋام قولتەي دى و ھەمىشەش
 پىنج، شەش تا ھەوت پەرداخ لە سەر سىنىيەكى زەردى
 مس دانراۋن.

كە دەچۈۋىن لە سەربان دەخەۋتىن، لەۋىۋە دەمقىژاند:
 "دايە! دايە! دايە ئەۋە لە كوئى؟"

دايىم ۋەلامى دەدامەۋە:

- چ بوۋە پۇلە؟

- چادانە چايەكمان بۇ ناھىتى؟

دايەگەرە لۇمەي دەكرىم: "بۇچى ھىندە بانگى دايكت
 دەكەي؟ تەماشىا كە پۇلە! ئەۋەندە بەسە تەنيا جارىك
 بانگى ژنان بىكەي، پاشان دەبىن ۋازيان لى بىنى. ئەگەر
 خۇيان ھەزىيان لى بوو، ئەۋا يەكسەر دىن."

پۇنى پىرسى: - ئىۋەش جارجارە ھەۋلتان دەدا لەگەل
 جىرائەكانتان لە باخچەكە شتىك بخۇنەۋە؟

- له گهل پياوه کانی مال هوه به لئ، به لام له گهل
دراوسیکان نا.

- قهت؟

- نهک بلئی "قهت"، جار جاره، ناوه ناوه هه لده که وت،
به لام له نئو باخچه و سه ربان نا، له ژووری و
له ویدیوی دیواره کان.

- له ویدیوی دیواره کان؟

- به لئ. له نیوان ئیمه و جیرانه کانماندا په رژین به دی
ناکه ی، به لکو دیواری بهرز و قایم هه ن.

- نه ی ژنه کان؟

- ژنه کان به پیچه وانه وه، له گهل ده رودراوسی له
باخچه داده نیشتن.

- چۆن له باخچه داده نیشتن؟

- وهک ئیستا ئیمه چۆن دانیشتووین، له گهل داهاتنی
تاریکی و شه ودا.

هیشتا نیوه ی یه کهم په رداخه کهم نه خوار دېووه وه، که
پوښ پاشماوه ی بوته که ی به تال کرد؛ سه ری
شووشه یه کی نویی هه لپچری.

گوته:

- که وایی په یوه ندییه کی نه وتو له نیوان پیاوان و ژناندا
نه بوو.

- بوچی، په یوه ندییه کی راسته قینه له نیوان پیاوان و
ژناندا هه بوو.

- نا، مەبەستەم ئەو ھەيەكەل پەيۋەندىيى نىۋان پىۋان و
ژىنانى جىيران مەھال بوۋە.
- ۋاش نا، ژىن دەيتۋانى سىلاۋ لە پىۋا بكا.
- ھەر سىلاۋ و ھىچى تر؟
- نازانم. مەن بەس سەبارەت بە ژىنانى بىنەمالەكەم قىسە
دەكەم.
- ئەگەر سىلاۋ تاكە رېنگەي پەيۋەندىيى نىۋان ژىنان و
پىۋان بى، تۆ چۆن تۋانىت لەگەل كچەكەي جىرانتان كە
عاشقى بىۋوى، قىسە بكا؟
- قىسەمان نەدەكرد، دەرۋەتتى ئەو ھەمان بۆ نەدەپرەخسا.
- ئەي چىتان دەكرد؟
- سەيرى يەكترمان دەكرد، لە يەكترمان دەپۋانى.
- بەلام كە دىۋارە تۆكمەكان لىكىيان دادەبىرىن
چۆناۋچۆن دەتانتۋانى سەيرى يەكترى بكەن؟
- پەيزەيەكەم بە دىۋارەكەۋە دەنا و دەچۈۋمە سەربان.
- پۇنى يەككى تر لە پەرداخەكانى بەرز كەدەۋە.
گوتى: "چىنچىن!"
- بە ھىمىنى پەرداخەكەم لە پەرداخەكەي ئەو دا و
قوۋمىكەم ھەلقوۋراند.
- كەس نەيدەپرسى ئەم كۆرە لەو سەربانە چ دەكا؟
- لە سەربان كۆترەم ھەبۋون، بە ساكى گەنمەۋە
دەچۈۋمە سەربان. كۆترەكان بە گەمگەم لە سە
شانەكانم ھەلدەنىشتىن.
- ئەي ئەو كچە گەنچە؟

- دەچووه پشت پەنجەرەى ژوورەكەى.

- ئەى ئەگەر شەو بوايە؟

- ئەگەر شەو بوايە، بە ھىمنى پەنجەرەكەى دەكردەو.

- ئەى پاشان؟

- پاشان؟ ئىمە نەماندەتوانى بە ئاسانى لەگەل ئەو ژنانە قسە بكەين كە خۆشمان دەويستن.

ھەواى دەرەو ە سارد بوو، بەلام ئەو شەرابەى لەگەل پۇنى خواردبوومەو ە جەستەى گەرم كردبووم. ئەو ھەورانەى سەرەتای شەو دوور بوون لىمان، ئىستا لە بان سەرمان لەنگەريان گرتبوو. چەند دلۆپە بارانىك پۇايە نىو پەرداخەكەمەو.

منىش بە نۆرەى خۆم كۆمەلىك پرسىارم لە پۇنى ھەبوو. بە ھوى ئەو ەى نزىكى پىاوان دەبوو ەو، مەراقم دەكرد بزەم چ جۆرە پەيوەندىيەكى لەگەل ژناندا ھەيە:

"ئاخۇ عاشقى ژنانىش بووى؟"

"ئەمە لە سەردەمى گەنجىتىدا بە چ شىو ەك بوو؟"

"يەكەم جار ژنەكەى پىشوووت چۆن بىنى؟"

بەلام كە پرسىار دەورووژن، پەنابەرىك ھەمىشە بە پارىزەو ە ھەلسوكەوت دەكا.

بەردەوام ەزم دەكرد لىى بېرسم: "ئادەى پىم بلى، ئەو يەكەم شەو ەى تۆ چوویت و ھاوسەرەكەى پىشوووت بىنى، چۆن تىپەرى؟"

بەلام خۆم لە پرسىارەكە بوارد، بى كەلك بوو. تواناى وىناكردىنى ئەو ەم ھەبوو بزەم چ روو دەدا ئەگەر

کونه میزدیک شانه‌شانی پیاویک بچیته مالی ژنه
کونه‌که‌ی، پیاویک که له سهر قهره‌ویل و له تهنیشتی
ده‌خوت، له و شوینه‌ی و پیشتر ژنه‌که داگیری
کردبوو.

هه‌مدیس جگه‌ریه‌کی گهره‌ی پیچایه‌وه و دای
گیرساند، مژیک قوولی لندا و له کاتیکدا دووکه‌له‌که له
زاریه‌وه ده‌هاته‌ده‌ر، قومیک له شه‌رابه‌که‌ی
هه‌لقووړاند.

ئیر دلۆپه‌کانی باران به زولالی داده‌بارینه سهر بوتله
به‌تاله‌کان. بوتله‌کان له بن پیم و له سهر چیمه‌نه‌که
بوون، به‌لام ده‌نگیکم ده‌بیست، ده‌نگی دلۆپه‌کانی باران
له پشت سهرم. ئاوړم دایه‌وه و له نیو تاریکی‌دا
کومه‌لیک بوتلی به‌تالم بینی. بوتله‌کان ئاماده‌ی پویشتن
بوون، بۆ ئه‌وه‌ی ملی سه‌فه‌ر بگرن. سه‌فه‌ری بوتله
به‌تاله‌کان.

مۆکا مۆکا زۆر بە دەگمەن لە مالی پۆنی دەمایەو،
 لەوانەش بوو زۆر بمینیتەو. دەرڤەتی ئەو دەم بوو
 نەپەخسابوو لەگەڵی بدویم، ئەو دەستی بێ حەزم
 نەدەکرد. پۆنی جیرانی من بوو، بەلام نەمدەتوانی بە
 چاوی جیران سەیری مۆکا مۆکا بکەم. پوخساری،
 چاوپاوی، ئەو ددانە زەردانە بەردەوام پاشماوەی
 خۆراکیان تیدا دەمایەو و هەناسەی کە بۆنی نیکۆتین
 و گوشتی ماو بەسەرچووی لێو دەهات، ئەمانە هەر
 هەموویان ئەسفەرە کەچەلیان بە بیر دینامەو، ئەو
 کەسە لە دێهاتە کەمان دواي کۆپیزگان دەکەوت.
 ئەگەر زانیبام مۆکا مۆکا لە مال، وە ژووری
 نەدەکەوتم. ئەو دەهات و دەپۆیشتەو. بۆچی دەهات؟
 بۆچی دەپۆیشتەو؟ نازانم. لە پوانگەي منەو تەنیا
 هاوڕێی پۆنی بوو و هیچی تر، بەلام لە پوانگەي
 دایکەو ئەو سەمبۆلی هۆلەندا بوو. قەت پتووستیم
 بەو نەبوو بزەنم لە سەر کام قەرەوێلە دەخەوئ،
 هەروەها هاوڕێی نوێیەکی کێیە. بەلام شتیکی لە
 مێشکەدا پوون و ئاشکرا بوو، مۆکا مۆکا هاوکات

له گهل دايكم پوښت. ئه و جانتا كه ي هه لگرت و له نيو
فرۆكه دا له تهنښت دايكم دانښت، له گه لي چوو بۆ
مالي خومان تا موته كه ي پي بدا.

پوښي ئيتر ته نيا ده خه وت، ده بوايه له مالي خوي
بمښته وه. ئه مه قه ده ري ئه و بوو و نه يده تواني بيگوپي،
منښ به هه مان شيوه.

كومه ليك شتي ئه وتو هه ن كه مروف له گه لياندا هيچي
پي ناكري؛ پوښي سه رباري ئه و هه موو هه ول و
ته قه لايه ي دهيدا، هه مديس له هه موو بواريكه وه شكستي
دينا. له پشت ميژه دارينه كه ي داده نښت و په يتا په يتا
نامه ي ده نووسي، نامه ي داواكاري بۆ دامه زراندن.

لښم ده پرسى:

- به دووي چ كاريكدا ده گه پي پوښي؟

- نازانم، به راستي چيتر نازانم.

منښ هه روا، نه مده زاني. من بيگانه يه ك بووم و ته نيا
چيروك و به سه ره اتم له مي شكدا بوو. ئه وه ي راستي
بي ده بوايه پي بلښم: "پوښي، نامه نووسين به سه! برۆ
سه فه ره كه ت بكه."

ده بوايه پښم گوتبا، چونكه من چيروكي كه ريمه شيتم
ده زاني و ئه و نا.

كه ريم پښ به رده وام له مالي خويان بوو، وهك پوښي له
پشت ميژيكي دارين داده نښت. بي پسانه وه نامه ي بۆ
دلداره كه ي ده نووسي، كه له گوندي زه واران له وديو

چیاپه کی سهرکەش دەژیا. پښوارهکان ئه و نامانه یان بۆ دهگواسته وه که بۆ دلداره که ی دهنووسی.

بیگومان چیا سهخت و هزار به هزاره که هه بوو، به لام ژنیک له گۆرځ نه بوو. ئه م دلداره دهستکردی خه لکی دځ بوو تاکو گالته به که ریمه شیت بکه ن. هه ر که که سیک چاوی پځ ده که وت، هاواری ده کرد: "که ریم، ئه وه هیتشتا نه پویشتووی؟ پیم وا بوو ده میکه پځی سه فهرت گرتووه ته به ر." به لام که ریم زاتی نه ده کرد، چیا عاسیته که وه ک دیوزمه یه ک له نیوان ئه و و گراوییه که یدا قووت بیووه وه. دواچار پیره میردیک په ندی دادابوو: "که ریم، به س نامه بنووسه. به دوا ی خوشه ویسته که تدا برۆ."

من به سه رهاته که م بۆ پوځی نه گیرایه وه. چ سوودیکی هه بوو، پوځی ش جگه له مه نه یده زانی هیچی تر بکا. پاش تیپه پوونی چه ند مانگیک دواچار قه له م جافه که ی دانا، سواری پاسکیله که ی بوو و پویشت تاکو گوندی زهواران بدۆزیته وه.

سه رهتا منیش هه میشه له مالی بووم، به لام به مه بهستی دامه زراندن نامه م نه ده نووسی. هیتشتا نه که یشتبوومه ئاستیک بتوانم به هۆله ندی نامه یه ک بنووسم. هیوا برآوانه پیم وا بوو مه حکوم به وه ی ده بی بۆ هه تاهه تایه له نیو فره نه نگه کو نه که ی شان دال به دووی واتای په یفه کاندای بکه ریم.

به لَام نه م بیکارییه ی من ماوه یه کی کورتی خایاند،
پوژیک پوئن کتوپر له پیش په نجه ره که مان دهر که وت.
به ثمازه تنی گه یاندم دهر گه ی لئ بکه مه وه.
دهر گه که م کرده وه.

- زوو وهره! کاریکم بو تو دوزیوه ته وه، کاریکی
بچووک.

- کار؟ بو من؟

- به لئ، بو تو.

پوئن وای گوت و منیش له دلی خومدا گوتم بوچی
نیشی بو خودی خوی نه دوزیوه ته وه.

پوئیی دریی ژه ی به قسسه کانی دا:
- سه باره ت به تو قسم بو پیاوینک کردووه، په ننگه
سه ر بگرئ.

- به لَام هیشتا هوله ندییه که ی من زور باش نییه.

- گرنگ نییه. خیرا، له گه لم وهره هاوړئ.

پاسکیله که م هه لگرت و به دریژایی کاریزه که دا دواى
که وتم. پاش تپه پانندنی پردیکی دارین، به سه ر
تووله رییه کی قه راغ مه زراکاندا پیدالمان لئ دا. دواى
چاره که کاترمیریک به لای پاست و به ئارپاسته ی
مه زرایه کدا که وتینه نینو پینگه یه کی بی دهرچوون. له
دووماهی پینگه که دا له ته کارتوونیک وهک تابلویک به لَام
داریکه وه هه لواسرابوو، که به خه تیکی خواروخیچ به لَام
شیاوی خویندنه وه له سه ری نووسرابوو "پنویستمان
به خزمه تکاریکی شیلگیره".

مه‌زرايه‌کي کۆن بوو و پالي به به‌نداوه‌که‌وه دابوو، له پاسکيله‌کانمان هاتينه‌ خوار و دريژه‌ي پنگه‌که به پتيان چووين. سه‌گي پاسه‌واني مه‌زراکه به حه‌وته‌حه‌وت به‌ره‌و پيرمان هات، من زاتم نه‌ده‌کرد له‌وه زياتر بچمه پيشئي. وه‌رزيرتي‌کي پير له به‌رده‌م ده‌رگه‌ي کادي‌ني‌ک خوويا بوو.

هاواري کرد: "وه‌ره ئيره!"

سه‌گه‌که به پا‌کردن بو‌لای خاوه‌نه‌که‌ي گه‌پايه‌وه. وه‌رزيره‌که پو‌ئي‌ي ناسييه‌وه.

پو‌ئي به وه‌رزيره‌که‌ي گوت: "ئه‌مه‌ش ئه‌و پياوه‌ي بۆم باس کردبوون."

پي‌لاوي‌کي داري‌ني له پي بوو و به هه‌نگاوي قورس به‌ره‌و پيرمان هات.

وه‌رزيره‌که بي ئه‌وه‌ي قسه‌يه‌ک بکا، نيگايه‌کي له ده‌سته‌کانم بری. به دلي نه‌بوو، ده‌سته‌کانم به‌و شي‌وه‌يه نه‌بوون که ئه‌و ده‌يوستن.

به شي‌وه‌زارتي‌کي قورس گوتي: "تو بينگانه‌ي."

تينه‌گه‌يشتم رسته‌که پشت‌راست‌کردنه‌وه‌يه يان پرسيار. پو‌ئي گوتي: "به‌لئ، بينگانه‌يه. دياره هيشتا نازاني باش به هۆله‌ندي قسه بکا."

وه‌رزيره‌که نا‌هو‌ميدانه ته‌پۆلکه‌يه‌ک زيل‌وزالي له به‌رده‌م کادي‌نه‌که پيشان دا و گوتي: "ده‌بي به هه‌شت پۆژ ئه‌مه هيچي نه‌ميتئي. ئه‌وه‌نده‌ي په‌يوه‌ندي به منه‌وه هه‌بي، ده‌تواني هه‌ر له ئيست‌اوه ده‌ست پي بکه‌ي."

سەيرى تەپۈلكەكەم كىردى، كۆڭگايەك شىياكە و كەمرە
بوو و پووش و پەلاش دەۋرى دابوو.

پۇنى گوتى: "دەرەقەتى دى. وا نىيە بولغەزل؟ دلنىام
دەتوانى جىيەجىيى بگەي."

وهرزىرەكە دەستە پان و پۇرەكانى بەرەو لای من
پاداشت.

پرسى: "كەۋاتە بەلى؟"

پۇنى گوتى: "بىكە بولغەزل، بە قازانجە. نابى
بەردەوام لە مالى لە نىو كىتەكانتدا بمىنىتەۋە. بىكە."

دېدۇنگانە دەستم درىژ كىردى.

بە وهرزىرەكەم گوت: "باشە."

دەتگوت ئەم تەپۈلكە تەپالەيە، ئەم شاخە پاشەرۈكە بە
درىژايى چەندىن سال چاۋەپوانى ھاتتى من بوۋە.
وهرزىرەكە چوو لە تەۋىلەۋە فەرغونىكى بۇ ھىنام،
پىتمەپەيەكى گەرەي دامى و گوتى: "لە پشت ئەم
مەزرايە، قوۋلكەيەكى گەرە ھەيە. دەبى ئەم پاشەرۈكە
لەۋى فرى بەدى."

نەتدەتوانى راستەۋخۇ ئەم تەپۈلكەيە بۇ نىو قوۋلكەكە
بگوازىتەۋە، چونكە دىۋارىك لىكى دادەبىرىن. دەبۋايە
فەرغونەكەم بە شۋىننىكدا سەر خىستبا كە بەرەو
بەنداۋەكە دەچوو، پاشان رىگەيەكم بە ئاراستەي
بەنداۋەكەدا بېرىيا و ئىنجا شۇپ بىامەۋە و فەرغونەكەم
لە نىو قوۋلكەكەدا بەتال بىكردايە.

وهرزىرەكە پرسى:

- تینگه یشتی یان نا؟

- تینگه یشتم.

قۆلم لی هه لمالی. هه موو جاری فه پغوونه کهم پر ده کرد، به سهراولیزییه که دا پالم پیوه دهن، ده که یستمه سه ری، پینگهی پرووهو به نداوه کهم ده بری، ئینجا تا قوولکه که شۆر ده بوومه وه و ده که رامه وه؛ مه له ده ریاییه کان هه ر له ته پۆلکه که وه تا قوولکه که هاوپییه تییان ده کردم.

وه رزیره که بۆ ژمه خواردنه کانم په تاته ی کۆلوی پی ده دام.

ستییه م پۆژ گوتی:

- کاره که باش ده چینه پیشی.

- به لی، باش ده چینه پیشی.

پیک هه فته یه ک دواتر هیچ له و پاشه پۆکه نه ما بووه وه. ئه و ساته ی وا خه ریک بووم پالم به دوا فه پغوونه وه دهن، وه رزیره که له گه ل پیاویکی تری خاوه ن مه زرایه کی دیکه هاته لام.

وه رزیره که به پیاوه که ی تری گوت: "که سیکی شیلگیره."

ئینجا پرووی له من کرد و گوتی: "سه یر که! ئه م جیرانه ش ته پۆلکه یه ک پاشه پۆکی هاوشیوه ی هه یه، لیم تیده گهی؟"

وه لامم دایه وه:

- به لی، لیتان تیده گه م.

- ئايا دەتەوئى ھىي ئەوئىش خاوين بکەيتەوہ؟

بەيانىي پۇژى دواتر، بە ھەمان فەپغوون و ھەمان پىمەپە پۇيشتە مەزراکەي ئەولاتر، کارەکەي ئەوئىش ھەفتەيەکی پىن چوو. دوايىن پۇژ وەرزيړيکی دیکە ھات، دەيويسست بزاني ئاخو دەتوانم تەويلەکەي ئەوئىش خاوين بکەمەوہ يان نا. ئا بەم جۆرە بۆ کارکردن لە مەزرايەکەوہ دەچووم بۆ مەزرايەکی تر، کە دواجار پاش سى مانگ گەپامەوہ بۆ سەر کتیبەکانم، بۆم دەرکەوت پۇئى لەوئى نىيە.

ھىچ شتيکی ژووری پۇنيشتنى نەگۆردرابوون، ھەموو کەلوپەلەکان ھەروا لە جيگەي خۆيان بوون. لەگەل ئەوہشدا ھەستم دەکرد پەيوەندى نيوان من و وى بۆ ھەميشە ھەلوەشاوہتەوہ، دەمزاني چيتر ناتوانم بۆ وەلامدانەوہي پرسيارەکانم پشتى پى بىەستم.

"پۇئى! کام لەم وشە پىکلکاوانە دروستە: Bergmest
يان Mestberg؟"

"پۇئى! چۆن دەتوانىن بىرۆکەي پۇيشتن و جيەيتشتنى
بۆشايىيەک دەرپىرپىن؟"

"پۇئى! من ھىشتاش نازانم دەبىي کام لەم دوو وشانە
ھەلبژىرپم، پەيوەندى يان کۇنتاکت؟"

پەيوەندىم لەگەل پۇئى ھەلوەشاپووەوہ، گفتوگۆي
راستەقىنە کوتاييان ھاتبوو. بە دووي نيشانەيەکدا
دەگەپام ئەم ھەستم پشتراست بکاتەوہ. قەرەويلەکە
ھەر وا لە بن پەنجەرە بوو، وینەکان ھەر وا بە

دیواره وه هه‌لواسرابوون، می‌زده دارینه‌که هه‌ر وا له شوینی خۆی بوو، ده‌رگه‌ی دالانه‌که نیم‌چه‌کراوه بوو و ئاویته‌که به دیواری دالانه‌که وه هه‌لواسرابوو، ئه‌و ئاویته‌یه‌ی چیت‌ر دیمه‌نی میه‌ترای نه‌ده‌گواسته‌وه.

ده‌چوومه نیتو باخچه پاییزیه‌که وه و له نیتو چیمه‌نی زوقمگرتوودا، سه‌رم به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که هه‌ل‌ده‌ب‌ری. بایه‌کی توندی ده‌هات، هه‌وا سارد بوو و له‌ناکاو سارد‌تریشی کرد. گویم له جیره‌جیریکی تیکه‌ل به‌گفهی با ده‌بوو، وه‌ک ئه‌وه وا بوو ده‌رگه‌یه‌کی ژه‌نگاوی لیک بکریته‌وه و ده‌نگیکی وشک چی بکا.

"ئه‌ها که‌له‌بابه‌که، که‌له‌بابه‌ ئاسنینه‌که."

با هه‌ولی ده‌دا که‌له‌بابه ئاسنینه‌که‌ی سه‌ر بانیزه‌ی گه‌نجینه‌که بجوولینتیه‌وه. مات و حه‌یران له که‌له‌بابه‌که رامام، که‌له‌بابه ژه‌نگاوییه‌که هیدی هیدی به سه‌ر بازنه‌ی خۆیدا ده‌سووپاوه.

په‌ونی به‌م زوانه نه‌ده‌گه‌پایه‌وه.

پاسکیله‌که‌ی له گه‌نجینه بوو، به پێیان پۆیشتبوو. پاشان سواری پاس ببوو، ئینجا په‌نگه شه‌مه‌نده‌فه‌ر. له ئاکامدا بێگومان که‌وتوو‌ه‌ته‌ پێ.

ھاوین ماوہیەک بوو بەسەر چووبوو، بە شتوہیەک
 پۆشتبوو کە هیچ شوینەواریکی لێ بەجی نەماوو.
 خەزان بە با ساردەکەى دەستی پێ کردبوو.
 خودایە، پۆنئ دەبێ چى بەسەر هاتى؟
 جیرانەکان حەزىان نەدەکرد سەبارەت بەو شتیک
 ببیستن. لە دەرگەى جیرانەکەى ئەولاترى مالى پۆنئ م
 دا:

- بەرێز، ئاخۆ نازانن پۆنئ چووەتە کوئ؟
- نەخیر. چۆن دەبێ بزائم؟
- پەنام بۆ خەلکانى بەرامبەر برد، بۆ ئەو ژنانەى
 بەگشتى ھەموو پۆژئ لە پشت پەنجەرەکانەوہ سەیرى
 دەرەوہیان دەکرد.
- خاتوون، نازانن پۆنئ چۆتە کوئ؟
- کام پۆنئ؟
- پۆنئ، پۆنئى جیران، کە بەرامبەر بە مالاکەى ئێوہ
 دەژیا.
- نەخیر، نازانم. بۆچى دەتانەوئ بزائن؟
- ھەر وا. تەنیا کەمیک نیکەرانم.

ئەو ە بۆ دوو مانگ دەچى مىندالەكان چوونەتەو ە
قوتابخانە، شەوان ەمموو زۇپاكانى گەرەك
دادەگىرسىن، بەلام پۇنى ەشتا نەگەرپاوتەو ە.

ەلورەيەك نەبى، ئەوانى تر ەمموو لە درەختەكە
بەرپوونەتەو ە. دوايىن ەلورە، شىنكە لە رەنگى شەو
و ەر وا بە لقەكەيەو ە ماوتەو ە.

شەويك لە سەر جيگەكەم پاكشاپووم و بۆ ساتىك
چاوەكانم لىك نا، مەلىك بەرەو درەختەكەى پۇنى فرى
و لە سەر ئەو لقە نىشتەو ە كە دوايىن ەلورەكەى
پىو ە بوو. بە دندووكى وەرگەرپايە ەلورەكە،
ەلورەكە كەوت.

بە پىى گوزارشتى خەونەكەم بى، پۇنى ئىتر
ناگەرپتەو ە. بەرپوونەو ەى دوا ەلورە، دىتە ئەو
واتايەى كە پۇنى مردوو؛ دايكم بەم جۆرە خەونەكانى
من لىك دەداتەو ە.

بەلام بەيانى پۇزى دواتر پۇنى گەرپايەو ە.
پۇنى بە پىستىكى خۆلەمىشى و خاكى گەرپايەو ە، قزى
درىژ ببوو و پدىنى ەاتبوو. برۇكانى، خوداى من!
تووكى دەست و قاچەكانى خۆلەمىشى ەلگەرپابوون.
سەربارى ئەو ەوا ساردە چاكەتى لەبەر نەكردبوو،
كراسىكى قۇل كورت و شۆرتىكى پۇشيبوو.

ئەمە پۇنى نەبوو. خەيالم دروى لەگەل نەكردبووم،
پۇنى چىتر نەيدەتوانى بگەرپتەو ە. ئەمە كەسىكى تر
بوو، پىاوىكى ەۆلەندى نەبوو؛ بەلام لەگەل ئەو ەشدا

كه سيك كه ده‌بووه به‌شيك له مالى مه، پياويكى
خۆله‌ميشى كه ده‌بووه به‌شيك له ماله، كه سايه‌تیه‌ك
كه له چيروكيك له چيروكه‌كانى ميشكمدا هاتبوو
ده‌رى، كابرايه‌ك كه له هه‌قايه‌تيكه‌وه هاتبوو، پياويكى
سه‌ر به‌ ئه‌فسانه‌يه‌كى كۆنى فارسى. نه‌خيز، ئه‌مه‌ پۆنى
نه‌بوو، ده‌جال بوو.

"حه‌كيمي فيرده‌وسى ده‌گيرپته‌وه، ده‌جال له‌ په‌نگى
خۆل بوو. هه‌ر له‌ تافى مندااليه‌وه، هه‌ر له‌ هه‌ره‌تى
له‌دايكبوونه‌وه خۆله‌ميشى په‌نگ بوو. كورپى پاشايه‌كى
فارس بوو و ئامانج ئه‌وه‌ بوو بپه‌ته‌ جيتشيني باوكى.
به‌لام له‌ نه‌گه‌تيان، خۆله‌ميشى په‌نگ بوو.

پاشا هاوارى كرد: 'ئهم مندا له‌ من نيه‌، بئى
سه‌روشوينى كه‌ن!'

نۆكه‌رى پاشا بئى سه‌روشوينى كرد. به‌لام نا،
مندا له‌كه‌ى له‌ كۆل كرد و به‌ چيايه‌كى به‌رزدا
سه‌ركه‌وت. كه‌ گه‌يشته‌ لوتكه‌، مندا له‌كه‌ى له‌ سه‌ر
تاويريك دانا، به‌ چاره‌نووسى خۆى سپارد و به‌ خه‌م و
په‌زاره‌وه به‌ره‌و كۆشك شوپ بووه‌وه.

له‌په‌دا سيمورخ، مه‌لى ئه‌فسانه‌يى، به‌ شه‌قه‌ى بال ده‌ركه‌وت.
به‌ په‌نجه به‌هيزه‌كانى مناله‌ خۆله‌ميشيه‌كه‌ى هه‌لگرت و
برديه‌ نۆ هيلانه‌كه‌ى و له‌ پال جووجه‌له‌كانى دانا.

"سلار پۆنى! ئاخري گه‌پايته‌وه؟"

سه‌يرى نه‌كردم. به‌ پتوه‌ راوه‌ستابوو، پياويكى خۆله‌ميشى
و ده‌نگوت بووه‌ته به‌رد، پووى له‌ ده‌رگه‌كه‌ بوو.

گیرفانه کانی شۆرته که ی گه پام، به تال بوون.
 "خوله کیک راوهسته پۆنی! ئیستا دیمه وه"، وام گوت و
 به سه ر په رژینه که دا بازم دا بو ئه وه ی بچمه
 گه نجینه که ی خۆمان. ده مویست ژهنگی ده می کلیله که
 بسپرمه وه. له نیو ورده واله کاندای به دوا ی له ته
 سمارته یه که دا ده گه پام، که گویم له دهنگی شکانی
 په نجه ریه که بوو. به پرتاو پام کرده ده ره وه، پۆنی
 بوو؛ به مشت شووشه ی ده رگه که ی شکاندبوو و به
 ده ستوپلی خویناوییه وه ده یویست به و کوونه دا بچینه
 ژووری.

"راوهسته! خوله کیک راوهسته! ئه وه چیت کردوه؟! "
 له چاوترووکانیکدا خۆم گه یاندی، به هه موو هیز پام
 گرت و بـردمه دواوه. به لام کاردانه وه کانی
 چاوه پروانه کراو بوون، یه که به خۆی پالی پتوه نام و
 به ره و ده رگه که پای کرده وه.

من پر به گه رووم هاوارم کرد: "یارمه تی! تکایه
 یارمه تی!"

جیرانه کان بینیبوو یان که سه رباری ئه و هه و تووش و
 دژواره، پۆنی جلی هاوینه ی پۆشیوه. ده یانزانی ده بی
 شتیک پروو بدا، دراوستیکان له پشت په رده کان چاوه پۆ
 بوون من داوای یارمه تی بکه م. له ناکاو پیاو، ژن، کوپ و
 کچی گه په که که مان پژانه نیو باخچه که ی پۆنی وه. سێ
 پیاو به ره و پۆنی غاریان دا، توند گرتیان و به ره و
 باخچه که رایان کیشا. به م جۆره شان و ده ست و

قاچيان گرت و برديانه سەر چيمه نه که. پوڤن، له
کاتیکدا خوین له دهسته کانی دهچوړا، سهیری منی کرد.
من، بولفه زل، جیرانه که ی، که واقعی وړما بوو.
ژنیک به ته له فوڼه وه نزیکم بووه وه.

- چ قه و ماوه؟

- کلیل، کلپله که!

- مه به سستان له کلیل چیه؟ ئم کلپله چ واتایه ک
ده گه یه ن؟

له و ساته وه خته دا چیتړ نه مده توانی به هوله ندی قسه
بکه م، وشه کان خوین له یاده وهریم ددزییه وه. هه ولم
ده دا زمانم بیته گو و گوتم: "کلپله که، ژهنگ، دمه
ژهنگاو ییه که ی!"

ژنه که لیم تینه گه یشته، شایه تحالیک بووم که وشه کان
خیانه تیان لی ده کردم. له سهر ئه رزه که به دوی
کلپله که دا ویل بووم، له بن پیی یه کیک له ژنانی جیران
بوو، هه لم گرته وه و پیشانی ژنه کانم دا.

"سهیری که ن! ئه و ژهنگه. ده بیینن... به که لک نایه.
ناتوانی بیسوور پیی... له نیو... نیو... هی نه...
کیلونه که دا!"

دهنگی ئاژیر له نیو گه په که که دا به رز بووه وه.
ئوتومبیلنکی پولیس له بن دهر گه که رای گرت، سی
پولیس چوونه باخچه که و به په له خوین گه یانده پوڤن.
یه کیک له وان له پشترا که له پچه ی له دهسته کانی پوڤن

دا، دوو پۇلىسهكهى تر يارمه تيان دا و پىكهوه تا كن
ئۆتمبىلهكه رايان كىشا، منداڭ به دوويان كه وتىوون.
يه كىك له پۇلىسهكان گه رايه وه و پرووى كرده من و
لىنى پرسىم:

- تۆ له سهره تاوه لىره بووى؟

- به لىن، لىره بووم.

- ده توانى به وردى پىم بلىنى چ پرووى دا؟

ئەو ژنەى تەلەفۆنەكهى پىن بوو، گوتى: "باش به زمانى
ئىمه قسه ناك"، به لام پۇلىسهكه سهرنجى پىن نه دا.

"قسه بكه! بۆمان بگىره وه! به ئارامى بۆمان باس بكه
له سهره تاوه چ قه وماوه."

دهستم به رهو پۇلىسهكه راداشت و كلىلهكهى نىو له پى
دهستم پىن پىشان دا.

پۆلیسەکان پۈنئی-یان لەگەڵ خۆیاندا برد، بەلام من
نەمدەزانی دەچنە کوێ.

بەیسانی پۆژی دواتر، پیاویکی کۆلانەکهمان بە
تەختەداریک، چەکوچیک و کۆمەلێک بزمار ھاتە نیو
باخچەکە ی پۈنئی و ئەو دەرگە یە گرت کە
شووشەکە ی شکابوو.

لە پیاوھەم پرسى: "کاکە زەحمەت نەبى، ئەرى پۆلیس
پۈنئی-یان بۆ کوێ برد؟"
گوتى:

- نازانم. پەنگە بردییتیان بۆ نەخۆشخانە یەکی تایبەت
بە نەخۆشییە دەروونییەکان.

- ئاخۆ بەم زوانە دەگەریتەو؟

- نازانم، بەلام پێم وابى نا، نەخیر، ویناچی زوو
بگەریتەو.

چ پاش ماوھەیک بگەریتەو و چ نا، ئیستا مالەکە ی
داخراو.

مالەکە ی پۈنئی خالی پەیوەندى نیوان ئیمە و
جیرانەکانى ترمان بوو. کە پۈنئی لیڤە بوو، مالەکە ی

ئىيمەش بەشىك بوو لە مالاكانى تر، ئىستا كە
 دەرگەكەى قەپات بوو ئەم رايەلەش ون بوو. پۇنى
 مروارىى ملوانكەيەك بوو و ھەلۋەشايەو. ئىمە ئىتر
 جىرانى كەس نەبووین و پىنگەى كۆمەلايەتىمان گۇرانی
 بەسەردا ھاتبوو؛ ئىمە "ئەو كەسە يىگانانە بووین كە
 دیوار بە دیواری مالىكى چۆل دەژايىن."

بە شىۋەيەكى كاتى ئەم مۆرەم پەژراند كە لىم درابوو،
 ۋەكوتر نەمدەتوانى ھىچ بكم. بەلام بۆ ئەۋەى خۆمى
 لى قوتار بكم، لىرەۋلەۋى ملەم ۋە بەر كارى ۋەرزانە
 نا. نەمدەۋىست چىتر ھىچ نەبم، ئەم چىژە تالە لە سەر
 زارم مابووۋە. دوو سال ۋەك پەنابەر لە توركىا
 ژىابووم، چىتر نەمدەۋىست خۆم لە دۇخىكى ۋەھادا
 بدۆزمەۋە. لە ھۆلەندا سەرلەنۆى دەمۋىست بىمەۋە بەو
 كەسەى كە لە نىشتمانى خۆم بووم، بگرە دەمخواست
 لە دۇخىكى باشتىردا بىم. بىرم دەكردەۋە: پۇنى بۆى
 ھەيە پۇشستى، لى من لىرەم. بۆى ھەيە چىتر لەم
 مالاەدا نەژى، بەلام من لەو مالاەدا دەمىنمەۋە كە دیوار
 بە دیواری مالاە داخراۋەكە ھەلكەۋتوۋە.

بۆى ھەبوو جىرانەكان پىيان وابى من پەنابەرىكى
 دامام، بەلام من چىتر پەنابەر نەبووم. دەكرا پۇنى بە
 چۆكدا ھاتبى، بەلام من نا، من بە پىۋە ۋەستاۋبووم.
 ھاۋكات بىرم لەۋە دەكردەۋە كە من شايەتھالىكم،
 شايەتھالىك كە دەۋىست تا دواىى رابكا. بەلام من ھىچ

ههولیکم نه دا بۆ ئه وهی په ی به و شته ببهم که به سه ر
پۆنئ ده هات.

ئه وهی راستی بئ ده ترسام، ده ترسام له وهی ده رگهی
ژووری نه خۆشخانه یه کی ده روونی بکه مه وه و له نا کاو
ببینم پۆنئ به قه ره ویله که یه وه به ستر او ده ته وه.
"سلاو، پۆنئ!"

ئه ویش نیگایه کی مر دووی تی بری بام و وه لامی
نه دا بایه وه.

جاران من به رده وام زراوم له نه خۆشخانه ی
نه خۆشییه ده روونییه کان ده چوو. ئیستا له هه لانه دا
سامی ئه وه م پئ نیشتبوو، خۆم له یه کینک له و
ژوورانده دا بدۆزمه وه و وه ک بیگانه یه ک له گۆشه یه کی
تاریک، به کۆتیکه ی به ستر او به گۆزینگی پیمه وه به
چاره نووسی خۆم بسپێدریم.

زۆرم هه ز ده کرد پۆنئ ببینم، به لام پۆنئ یه کی
پوو خا و نا. پیم خۆش بوو پۆنئ بکه پیته وه، به لام له
سه ر پئ بکه پیته وه.

هه ندیک ئیواره که شه وه زه نگ بالی به سه ر ولاتدا
ده کیشا، تاسه یم ده کرد. نه خاسمه ئه و شه وانیه ی وا
باران دای ده کرد. بیرم ده کرده وه باسه که پۆنئ نییه،
به لکو باسه که بۆشایی به جیماوی ئه و که سه یه و
ده پوا. بۆشایی و شه وانئ ئیران، ئه و ساته وه خته ی
خۆر به هیمنی له پشت چیا به رزه که وه ئاوا ده بوو و

کورپژگه یه کی حهوت سالانه له دایکی دهپرسی: "دایه،
بۆچی باوکم ئیتر ناگه پښته وه؟"

زستانیکې فره تووش بوو و پیاوان بیتکار دانیشتبوون،
ئوه ننده بیتکار مابوونه وه که چیتړ نه یانده توانی به
دهستی به تال بگه پښته وه. مال و حالیان به جی ده هیشت
تا کو کاریک بدوژنه وه. ئه مه به سهر باوکیشم هاتبوو،
پوښت و چهند مانگ بزر بوو و هیچ هه والیکمان لږ
نه زانی. ماله که ی ئیمه ده پروانییه چیاکان، له پشت ئه و
چیا یانه ش گوندی بچکوله بچکوله هه بوون، چوو بوو له و
گوندانه فهرشی کون نووژن بکاته وه. هه موو پیاوه کان
دهمیک بوو گه پابوونه وه، به لام ئه و نا.

که س هیچی نه ده زانی، که س نه بیینی بوو. په نگه
هه وایه کی زور سارد و سړ له نڼو جه رگه ی چیاکاندا
خافلان دبیته، په نگه گه له گورگی برسی گه مارویان دابی،
له وانه یه له کویره دینه ک مابیته وه و چاوه پښ بی چینی
به فر بتوښته وه و پڼگه کان سهرله نوڼ بکړینه وه. هه موو
ئواره یه ک دایکم کورسییه کی له په نا دهرگه داده نا و
منیش له کنی داده نیشتم، سهیری چیاکانمان ده کرد و
هیوادار بووین پوژیک له نڼو تاریکیدا دهر بکه وځ.

- دایکه، پښم بلڼ، باوکم پوژیک له پوژان ده گه پښته وه
یان قهت نایه ته وه؟

- ده گه پښته وه کوپم، به لام سهره تا با چاوه پښ بین
به فر بتوښته وه. ئه وسا بیتگومان چاومان پښی
ده که وښته وه.

دواجار بایه کی گهرم هه لی کرد، گه لای زهردی لق و
پۆپه کانی داره له لوزه که هیدی هیدی وه رینه سه
به فهره که. بئ سه برانه چاوه پۆ بووم ئیواره دابئ و له
پۆنکا پۆنن پهیدای بوو.

هاواری کرد: "سلوو، بولفه زل!"

گه رابوووه وه، به تاقی ته نیا گه رابوووه وه، به
پوخساریکی ئاسایی و دوو چاوی گهش، که تیاندا
ههست به بوونی پۆخی دهکرا.

دوو کورسی و میزیک بچووکم له سهه چیمه نه
نهرمه که دانا، بوتلیک و دوو پهرداخم هینا، سهه
شووشه که هه له پچری و پهرداخه کانی داگرت.

گوتم: "به خوشت!"

خیزانم له په نجه ره ی نهومی خواره وه را پرسى:
- ئه وه له و باخچه یه چ باسه؟

- وهره پۆنکمان له گهل بخۆوه، پۆنن گه رابوه ته وه.

به مۆمیک به دهستییه وه له ولا را هات، مۆمیک که
ئاگره که ی به بای به هاری وه سه ما که وتبوو.

"به خوشیتان!"

پۆنن گه رابوووه وه، ئه وه همدیس له ماله که ی ده ژیا؛
ته نیا، به لام له گهل وینه و بیره وه ریه کانیدا.

کاتییک به ته نیایی له سهه میزه که نانی دهخوارد،
بهرده وام سهیری وینه کانی دیواره که ی دهکرد.

- ئی پۆنن، برسی نه بووی؟

- دانیسه بولفهزل، هەندیک خواردن بۆ خۆت داگره
ئەگەر دلت بۆی دەچێ.

پشتم دەکردە وینەى سمتە پرووت و تووکنەکان و بە
پتووە پاروویەکم دەخوارد.

پۆنێ جارجارە چیشتی لێ دەنا و جارجارەش نا،
هەندیک جار پەری تاووەیەک سپاگیتی لێ دەنا و
پاشماووەکەى بۆ پۆژانى تر هەڵدەگرت. لە هۆلى
پۆنیشتندا گلۆپەکان تا درەنگانى شەو دایسان. جارى
وا هەڵدەکەوت لە شووشەکەرا لە ژوورەوهم دەپوانى،
دەمبینى وەک هەمیشە لە پشت میزە دارینەکەى
دانیشتوو و بوتلیکى لە پیشە و جگەرە دەکیشێ.

کەرەتیک، شەو درەنگ، بینیم لە نێو پاستى ژوورەکە
بە شێووەیەکی سەیر پاووەستاو. چوومە پیشى، سێ
پایەیهکی نیگارکیشى دانابوو و کپ پامابوو، لە بەردەم
پارچەیهکی سەپى و فلچە بە دەست چاوەپوان
پاووەستابوو.

گوتم: "نەمدەزانى نیگارکیشى دەکەى."

پۆنێ وەلامى دایەو:

- پیشتر نیگارکیش بووم، بگره پەیکەرسازیش. بەلام
لەناکاو بە لامەووە ئەستەم بوو دەست بۆ کاریک بیه،
دەبوايه بە نێوچلى وازی لێ بینم. بیرۆکەکانم خۆیان
لێ دەدزیمەو. هەولم دا بەردەوام بم، بەلام هەولیکی
بینوودە بوو. نائۆمیدانە هەرچی کەلوپەلى نیگارکیشى
کە هەمبوو، کۆم کردنەو و لە گەنجینەم پەستاوتن.

ئىستا دەمەوئ ديسان تى ھەلجەمەو، بەلام ديسان
بىسوودە. بىرۆكەكانم لە چىنگم ھەلدین، خویان
دەدزەنەو. لەگەل ئەو شەدا جارجارە بىرۆكەيەك
ھەلدەتوقى، بەلام ھەر كە دەمەوئ دەست بە كارەكەم
بەكەم، دەستەبەجى بىرۆكەكە لە بەر يەك
ھەلدەو شىتەو. بۆيە بە فلچەكەى دەستم وەك ئىستا،
لە بەردەم پارچەكەدا چاوەپۆئ دەمىنمەو.

- چاوەپۆئ؟ چاوەپۆئ چى؟

- چاوەپۆئ بىرۆكەكە. دەلیم بەشكەم يادەو ھەريەكانم بە
ھانامەو ھەي و بىرۆكەكە بەگەپتەو.

- ئەى ئەگەر نەگەپتەو؟

ئەم پرسىارە زىادى بوو، دەمزانى يادەو ھەريەكانى
خىانەتى لى دەكەن. ئەگەر سىحرى ھونەر بەجىت بىلن،
جگە لە مەودايەكى بەتال ھىچى تەرت بۆ نامىننەو؛
وەك ھىلانەى پەلەو ھەريك كە سەرى خۆى ھەلگرتى.

وەك كەسەيك كە لە مەنفا دەژىم، بە شىو ھەيكى
سەرسوور ھەتەر شەكان پىكەو ھەگەي دەدەم، يان
باشتر وایە بلىم لە ئەلقەى پەيوەندى نىوان پروداو ھەكان
دەگەپىم. خالى مایەى تىرامان ئەو ھەي ئا لىرەدا
يادەو ھەريە بە ھانامەو ھەي، يادەو ھەريە كەسەر لە نىو
راپر دوومدا لە وىنەيەك دەگەپى. ئەو دەم، ئەو
چىرۆكى قاسمى ھەقايەتخووان بوو ختووكەى مەشكى
دام.

ئەوئە پاستى بى ئىتر بەو شىئەيە متمانەم بە
 يادەوهرىيەكانم نىيە، گشت ئەم چىرۆكانە بۆ خۆم
 ھەلدەبەستم. دەرسم، بۆيە وا دەكەم. لەو دەرسم
 يادەوهرىم شەرمانە خۆى بدزىتەو. دەكەومە خۆ، ئەم
 جۆرە چىرۆكانە بە شىئەيەكى خۆپسكانە دادەھىنم.
 پىشم وايە ئەو چارەنووسى كەسكى دوورخراوئە كە
 يادەوهرى پۆژ بە پۆژ پتر خيانەتى لى بكا. بەلام چ
 پەنام بۆ يادەوهرىيەكانم بردبا و چ نا، چىرۆكى قاسمى
 ھەقايەتخوان لەو ساتەوختەدا بە مېشم دەگەشت.
 ئەمە بەسەرھاتى پياوئەكە كە سەرى پەيمانىكىنى كرد،
 لە كاتىكدا زۆر پتويستى پتى بوو. بەردەوام دەچوو
 سەر سەكۆيەك و خەلك بە كۆمەل غارىان دەدا تاكو
 گوئ لە قسە سىحراوئەكانى بگرن.

ئىئوارەيەك كە دەيوست بىتە گۆ و ئاپۇراي خەلكانى
 دى ئابلوقەيان دابوو، لە نىئەپاستى بەسەرھاتەكەيدا تى
 كىرا.

قاسم ئىتر نەيدەتوانى وشەيەك چىيە بىنئە سەر زمان،
 نەيدەزانى ساتىك لەو پىش باسى چىي كىردبوو.
 تۆزىك پراوئەستا، لە فكرەو چوو، بەلام بى سوود بوو،
 بەسەرھاتەكە جىي ھىشتبوو. جەماوەر بە بىدەنگى
 چاويان تى بربوو؛ ھەولى دەدا شتىك بلى، چىرۆكىك
 بگىرئەو، بەلام لە نىئە يادەوهرىيەكانىدا تەنانەت
 نەيدەتوانى وشەيەكىش بدوزىتەو. پۆخ و ئەو
 سىحرى ھەرتەم بە ھانايەو دەھات، لەناكاو

بیتسەروشوین ببوو. چیتەر هینزی ئەو هی تیدا نە مابۆو
 چیرۆکیک بهۆنیتەو، میشکی کتوپر بە تال ببوو.
 لە سەر سەکۆکە هاتە خوار، خەلک پێیان گوت:
 "خەمت نەبن، سبە ی ئێوارە دینەو گۆت لێ دەگرین.
 ماندووی، بە دلناییهو دۆینێ شەو باش نەخەوتووی."
 بەلام خەلکی دێ بۆیان دەرکەوت کە چاکبوونەو هی بۆ
 نییه.

ئێوارە ی پوژی دواتر دانیشتوانی گوند بە تاسووقەو
 لە مەیدانە کە کۆ بوونەو، قاسم چوو سەر سەکۆکە و
 دەستی کرد بە گێرانەو هی یەکیک لە چیرۆکە کۆنەکانی.
 خەلک هەناسەیان لە سینگدا قەتیس هیشتبوو و
 گوێیان بۆ راداشتبوو. چیرۆکە کە یان بیستبوو، بەلام لە
 خۆیان دەپرسی پاشان بۆی چ پوو بدا. لەناکاو
 هەقايەتخوان هەمدیس بیدەنگ بوو و، ئەم برینە
 چارە نەبوو. پیاو ماقوولێکی گوند گوتی: "بەتالە،
 میشکی جێی هیشتوو."

خەلکی گوند دلێان دایەو: "ئەرخەیان بە قاسمی
 هەقايەتخوان، هیچ گەلایە ک بێ ویستی خودا لە دارێک
 ناوهرێ. برۆ بخەو، پەنگە وشەکان لە خەودا
 بگەڕێنەو لات."

گۆچانە کە ی هەلگرت و پویشست. شەویک بە سەر
 پووباریکی قوولی نامۆدا کەوت: "دەزانی پووبارە کە،
 من سەریکی بەتالم هەیه و هیچی تر. با دینە ناوی و

گفە دەکا. سەرم دیشی. سەرم پڕ بکە، بۆ ئەوەی با
نەتوانی بێتە ناوی.

هەتا نێوەراستی ڕووبارەکە ڕۆیشت، دەستەکانی لێک
کردنەو و ڕاکشا. شەپۆلەکان هاتن و لەگەڵ خۆیاندا
بردیان، بۆ ئەوەی چیتەر با نەیکات.

ئێستا کە چیرۆکی قاسمی هەقاییەتخوان لە
بیرکردنەوەکاندا شیوەی گرتووه، لە ژووری
پۆنیشتنی پۆنی دا زۆر شتی تر لە کەلوپەلەکانیم بۆ
دەرکەوتوو. پەیکەرەکان، تا ئەو ساتە من سەرنجم
نەدابوون. کۆمەلێک پەیکەر بوون کە دەتوانی لە سەر
ئەرز و لە هۆلی پۆنیشتیان دابنێ. پۆنی بە قسلیکی
سپی سازی کردبوون و لە پشت کەلوپەلەکانی دیکە
هەشار درابوون. هیچ کام لەم پەیکەرەکانە تەواو
نەکرابوون، هەر کامە و شتیکی کەم بوو. گشتیان لە
نیوەی ڕیدا بە چارەنۆوسی خۆیان سپێردرابوون؛
پیاویک لە پشت قەنەفەکە خۆی شارەدبووه،
ڕوخساری نەبوو، بەلام تاجە پەمەییەکی بان سەری
بواڕی ئەوەی پێ دەدای هەست بکە کێ بوو.
ئەسپێک نیوەی لە پشت ئاویەنەیک هەشار درابوو
حالتیکی سەیری هەبوو، کە دەتبینی بە خۆت دەگوت:
"ئەسپەکە ئێستا نا ئێستا غار دەدا." بەلام هاوکات
بۆچوونەکەت دەگوێی و لە دلی خۆتدا دەگوت: "نا،
نایەوێ چیتەر ڕابکا، لە بیرێ چوووەتەو دەنەوێ چ بکا."

مهلیک له لیواری هیلانه که ی له فریندا بوو و نه تده زانی
داخوا هیلانه که ی جی ده هیلی یان بوی ده که پرته وه.
ته نانه ت ئیتر وینه کانیش له نیو مندا جوړیک گومانیان
دروست کردبوو: "ئاخو ئو مه مکانه ی له وینه کاند
ده بیران هی میه ترا بوون؟"

که لیک جار ویستبووم چیروکی قاسمی هه قایه تخوان
بو پړونی بگپرمه وه، به لام بوم نه ده گپرایه وه.
بیده نگبوون، خه سله تیکی تایه ت به په نابهران.
په نابهریک بیده نگ ده بی، چونکه ده زانی جار جاره
رووداوه کان به و جوړه ره وتی خویان ناگرنه به ر که
چاوه پروان ده کرا. به گشتی درېدو نکه و پتی باشته
پرسیار بکا. پرسیارگه لی ئاسایی نا، به لکو هی
چاوه پروانته کراو.

"پړونی، ده زانی مه له بکه ی؟"

به سه رسو و پرمانه وه پرسى:

- مه له؟ مه به ست له مه له کردن چیه؟

- مه له کردن. مه به ستم مه له کردنه.

پرسیاریکی هه پر مه کی نه بوو، ئامانجیکی دیاریکراوی
هه بوو. به راستی سه باره ت به پړونی په ژاره دایگرتم،
ده ترسام نه کا نه زانی مه له بکا.

ئو تینه ده که یشته بوچی پرسیاریکی له م شیوه یه ی لی
ده کم، به لام من ده بوايه وه لامه که یم زانیبا. خه یاله کانم
به رده وام ده یانویست پړونی له ئه سیل دا بخنکی.

من نه مدهويست تهنانهت تا ئهيسيل ي بهرم، بهلام ئهوه
 خهيال و بيرکردنه وه کانم بوون وایان دهويست.
 پوئى جهرگه ی شهو به پاريزه وه له مال دهرده كهوت،
 به رهو به نداوه كه ده پویشت، له نيو تاريكيدا له گهل
 ئهيسيل دهدوا. پاشان ده چووه نيو ئاوه كه وه،
 دهسته كانى ليك ده كرده وه و راده كشيا. ئه وسا
 شه پوله كان ده يانبرد بۆ ئه وهى سه رى له با به تال
 بکهن.

- پوئى، ده زانى يان نا؟

- چى ده زانم يان نا؟

- ده زانى مه له بکهى؟

- نا، باش نازانم، بهلام به پرهى خۆمى پى له ئاو
 دهرده كيشم.

به خۆم گوت جيگه ی خوشحالييه و هه ناسه يه كى
 ئاسووده م هه لكيشا، ده توانى به پره ی خۆى له ئاو
 دهر كيشى.

ويته كه م پيچه وانه كرده وه، شه پوله كان پوئى يان فرى
 ده دايه كه ناره وه. پوئى به دردنكييه وه به هه ورازى
 كه ناره كه دا سه رده كهوت و به ئاراسته ی مه زراكاندا
 پيگه ی ده گرته بهر.

ئاخۇ پەيۋەندى و ھاۋپىيەتيم لەگەل پۇنى پاش
گەرەنەۋەى گۆردىر ابو؟ ديارە گومانى تيدا نەبوو
گەرەۋەتەۋە، بەلام لەلايەكى دىكەۋە ئەو نەگەرەۋەۋە.
مەبەست چىيە؟ چۆن دەتوانم وشەيەكى ھۆلەندى پەر بە
پىست بدۆزمەۋە و بتوانم مەبەستى خۇم بگەيەنم؟

ھەلبۇزاردەيەكى ئەوتۇم لە بەردەمدا نىيە، دوو پستەى
پىك ناكۆك دەخەمە بەرامبەرى يەكتىيەۋە:

"پۇنى گەرەۋەتەۋە." "پۇنى نەگەرەۋەتەۋە."

دەمبىنى لە ژوورى دانىشتن خەرىكە جگەرە
دەپچىتەۋە، بەلام ھاۋكات خۇى لەۋى نەبوو.

دەمبىنى خەرىكى چىشتىتەنە، بەلام ئەۋە پۇنى نەبوو.
پۇنى بە جۇرىكى تر ھەلسوكەۋتى دەكر؛ جاران كە لە
ناندىنەكە دەمبىنى، بى يەك و دوو دەمزانى كە ئەمە
پۇنىيە، بەلام ئىستا بە تالووكەم. قەرەۋىلەكەى ھەروا
لە بن پەنجەرەكە بوو، بەلام ئەۋ بە دانىشتەۋە لە سەر
مىزەكە خەۋ دەيىردەۋە.

لیم دەپرسى: "پۇنى، ۋەختى ئەۋە نەھاتوۋە بچى
بخەۋى؟"

کاتزمیر نزیکه‌ی دووی به‌ره‌بیانی بوو، له‌وه ده‌ترسام
جگه‌ره‌که‌ی فری بداته سهر موکیته‌که‌ی و ئاگر له
ماله‌که‌ی بهر بدا.

جگه‌ره‌که‌یم له ته‌پله‌که‌که‌دا ده‌کوژانده‌وه و ده‌مب‌رده
سهر قه‌ره‌ویله‌که‌ی.

له راس‌تیدا پوئنی نه‌گه‌راپ‌وووه، ده‌مزانسی
نه‌گه‌راوه‌ته‌وه. ناندینه‌که ده‌یزانی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، ژووری
پوئیشتن هه‌روا. ئه‌و کورسییه‌ی ئه‌و له سه‌ری
داده‌نیشته‌هسته‌ی به‌مه ده‌کرد، بگره قه‌ره‌ویله‌که‌ی دانی
به بزر‌بوونی پوئنی‌دا نابوو، ده‌یزانی. ئه‌و باخچه‌یه‌ی
ئو وازی لئ هینابوو، له‌میژ بوو هه‌ستی پی کرد‌بوو.
به‌لام خودی پوئنی هیتشتا نه‌یزانیبوو.

ماوه‌یه‌کی پی ده‌چی تا مروف بر‌وا بکا ماله‌که‌ی خوی
جئ هیتشتوو، هه‌موو شتی به‌ره‌به‌ره پوو ده‌دا. دیاره
ماوه‌یه‌کی دوور‌دریژ بوو پوئنی پویشتبوو. ده‌مزانسی
که پوئنی‌ش شار‌به‌ده‌ر بووه، به‌لام نه‌مده‌توانی بزانه‌م
رێک که‌نگی ده‌رکراوه.

ئاخو له‌و ساته‌دا بووه که ژنه‌که‌ی وازی لئ هیتاوه؟
تو بلایی له‌و کاته‌دا پروی دابی که زه‌ماوه‌ندی
کردوو؟

نه‌خیر. پیم وایه زه‌ماوه‌ندی کرد‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی له
ده‌رکران پزگاری بی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی پیاویکی
ئاسایی نه‌بوو. بۆ راوانانی گومانه‌کانی له سهر ئه‌و
مه‌یله‌ی به‌ره‌و پیاوه‌کان پالی پتوه ده‌نا.

کهواته دهبی ئەمه زۆر زووتر پووی دابی.

پهنگه له تافی گهنجیتیدا.

یان کتومت له ساتهوهختی له دایکبوونیدا، هاتنه دنیا
هه مان و پاونانی هه مان.

چون دهکری بزانی؟ نه خاسمه له م دۆخه تایبه ته دا که
هیچ زانیارییه کم دهرباره ی نه بوو. من ته نیا میه ترام
دهناسی، ئەویش پۆنی به جی هیشتبوو. من مۆکا
مۆکاشم دهناسی. پۆژیک مۆکا مۆکا هه ولی دا پۆنی
پووت له پشته وه را رابگری، به لام ته نانه ت ئەوهش هیچ
سوودیکی نه بوو.

منیش نه مده توانی هیچ شتیکی بۆ بکه م. ده مویست
که میک دلی بدهمه وه، به لام ده مزانی دلدانه وه کانم هیچ
شتیک ناگۆرن. به چ ئامانجیک نزیک پۆنی
ده بوومه وه؟ بۆچی کاتژمێر دووی به ره به یان چوومه
ژووره که ی؟

من؟ پیم نایه ژووره که ی بۆ ئەوه ی هه موو شتیک ببینم،
تا کو بزانی پوودا وه کان به کام ئاراسته دا گه شه ده که ن،
تا کو په ی به وه به رم که شاربه ده رکرا نی پوودا وه کان
پواله تیکی چون به خۆوه ده گرن. ئە ی که به جاریک
پشتت له ئه رز که وت، چیت لی ده قه ومی؟

شه و چوومه ماله که یان بۆ ئەوه ی دواتر پیتی بلیم:
"پۆنی ناتوانی گه رابیته وه. پۆنی مافی ئەوه ی نه بوو
بگه ریته وه."

زەنگى كاتژمىر بۇ كى لىنى دابى، ئەو كەسە دەبى
يەكسەر مىلى سەفەر بىگىرىت. ھەر كەسىكىش سەفەرى
كرد دەبى ھەتا دوايى بىروا، تا ئەو خالەي كە چىتر
ناتوانى بىروا پىش، لەو شۆينەي وا دەكەوى.

ھەموو شتەكان يەك بە خۇ جاپى ئەو ھەيان دەدا كە
پۇنى دەبى ئەم مالە جى بىلى.

سەربان بۇ ھەموو لايەك پاي دەكرد، بۆرى ئاوى لى
دەچۆرا و بە ھىچ جۆرى پانەدەو ھەستا، گلۆپى
ژوورەكەي چىتر نەيدەو ىست پووناكى بە پۇنى
بىەخشى و تارىك و نووتەك داھاتىوو.

مەكىنەي قاو ھەقى بەستىوو.

خودى من، چىتر پىسىارم ئاراستە نەدەكرد.

دوچار پۇنى ھاتە نىو باخچەكەو، لە تارىكىدا بانگى
كردم: "بولغەزل!" ئەو شەو ھەرەو ھە سارد بوو، ھىشتا
و ھەرزى بەفر و بەستەلەك نەھاتىوو، بەلام بە خۇم
دەگوت ئەمشەو كارىزەكە دەبىەستى.

پۇنى دىسان بانگى كردمەو: "بولغەزل!"

لە ژوورى مىوانان دانىشتىوو، بەلام ھەلامم
نەدەدايەو. دەمزانى ئەم دەنگە گىراناو ىيە چ واتايەك
دەگەيەنى. لەبەر دلرەقىيان نەبوو، بەلام ھەزم دەكرد
جارىكى دىكە گويم لى بىتەو ھە تاكو باش لە يادەو ھەرىمدا
تومارى بىكەم.

پۇنى بۇ سىيەم جار بە دەنگىكى كز و لەرزۇك گازی
كردم: "بولغەزل!" ھەلامم دايەو: "چ بوو پۇنى؟"

گوئی: "دهمه وی مالە که م بگوازمه وه."

به پنی نه ریتەکانی نیشتمانە که م ده بوایه به رهو پۆنی
چوو بام، له ئامیزم گرتبا و به ختیکی باشم بۆ ئەم پاژه
نووییە ژیا نی بۆ به ئاوات خواستبا، به لام وام نه کرد.
دهستم درێژ کرد و دهسته سارده کهیم گووشی.
به لامه وه سهخت و دژوار بوو، به لام ده مزانی
چاره یه کی دیکه ی نییه.

جانتاکه ی هه لگرت و پۆیشت.

له نیو تاریکی دا وه ستام و به نیگا شو پاندم. سه ره تا به
دریژایی کاریزه که دا پۆیشت، پاشان به سه ر پرده
دارینه که دا تێپه ری. ئیتر هیچ هه لبژارده یه کی تری نه بوو،
ده بوایه ملی باریکه پێیه کانی قه راغ مه زراکان بگریت بۆ
ئه وه ی بگاته به نداو. تا ئه و کاته ی گه یشته داوینی
که ناره که توانیم ببینم، پاشان داره کان گرتیا نه خۆ.

کهنگی پرووی دا؟ ههفتهیهک دواتر؟ دوو ههفته دواتر؟
 چ گرنگیهکی ههیه. له ناکاو دهستهیهک کوپی لاو،
 خه لکی کۆلانهکه، له نیو باخچهکهی پۆنی دا ههلتۆقین،
 له نیو تاریکیدا. به دارهکه دا هه لپرووسکان بۆ ئه وهی
 هه لووژهکان لی بکه نه وه، ئه و دوا هه لووژانهی له
 سه رمادا رهش ده هاتنه بهر چاو. کوپه کان قه پالیکیان له
 هه لووژهکان دها و ده سته به جی فرییان دها،
 هه لووژهکان ئیتر شیاوی خواردن نه بوون. کرم لیتی
 دابوون، داره که نه خوش که وتبوو.

پاشان کوپه کان به ره و په نجه ره که چوون، ته ویل و
 دهسته کانیان به په نجه ره که وه نا و هه ولیان دا بزانی چ
 له ناوه وه ههیه. ژووره که چۆل بوو. کوپه کان ده یانزانی
 چۆله، به لام من نا. پۆنی به ته نیا جانتایه که وه
 پۆشیتبوو. ئه ی که لویه له کان چۆن لابرابوون بی ئه وه ی
 من ئاگام لیتی بی؟ کئ گشت ئه م شتانه ی گواستبووه وه،
 ئه و قه ره و یله یه، ئه و وینانه، ئه و په یکه رانه، میزه
 دارینه که و ئاوینه که ی بهر هه یوان؟ پیللی
 گوپانکاریهی کان بهردهوام درهنگ سه رنجیان

پادهکیشام، بهردهوام زور درهنگ، دهبوايه کورپهکان به دارهکهدا ههلبرووسکين تاکو بۆم دهرېکهوئى که قهرهويلهکه و ئاوينهکه نهماونهتهوه.

بۆ شۆپاندنى پهوتى پرووداوهکان، چووم له گوښهئى عهبارهکه خۆم مات دا، ژوورى پۆنيشتم تاريک بوو، بهلام کورپهکان دهيانزانى به دووى چدا ويلن. بېگومان شتيكى سهرنجراکيش له م ئالۆزيبهده ههبوو، شتيک که تهنيا ئهم گههجان دهياتتوانى بيبينن. سهرهتا ههوليان دا پهنجهرهکه بکهنهوه، بهلام نهياتتوانى. به بهن و شتى وا، ئهو باوهشيتهيان دهرهيتنا که له نيو پهنجهرهکهدا جيگير کرابوو. پاشان ههوليان دا بهو کونده بخزينه ژوورهوه، بهلام ئهمهشيان بۆ نهچووه سهر. ماوهيهكى زور له پهنجهرهکهوه سهيرى ناوهوهيان کرد، له پريکدا يهکيک لهوان دهرگهکهى پيشان دا و هاوارى کرد: "ئهو تهختهيه!"

ئهو تهختهيهى جيرانهکه بۆ گرتنى دهرگهکه بهکارى هيتابوو، پاش ئهوهى پۆنئى خۆى شووشهکهى شکاندبوو. کورپهکان به دهست تهختهکهيان لى کردهوه و يهک به دواى يهک چوونه ژوورهوه.

لييرهوه بهدوا نهمتوانى بيبينم چ دهکن. ماوهيهكى زورى پى نهچوو، دهم به پيکهنين وهک شيتان، به پهلهپهل يهکه يهکه له شووشه شکاوهکهوه هاتنه دهري.

ئەو شەتەيان دۆزىيووۋەھە كە لىنى دەگەپان، لە نىو
ئەنگوستەچاۋى كۆلانىدا پاياندىكرد و لە خوشيان
دەيانقىژاند. چىيان لەگەل خۇيان بىردىبوو؟

بەيانى پۇژى دواتر، كىرىكى دەستكردى گەورە لە
گەرەكەكەمان كەوتىبوو. بىگومان مەن يەكەمىن پىبوار
بووم چاۋم پىي كەوتىبوو.

كازىۋەي بەيانى بوو، تەم و مژ مالاكەنى دەورپىچ
كردىبوو، بۆيە زەحمەت بوو لە دەورەۋە شەكەكان لىك
هەلاۋىرى. لەگەل ئەۋەشدا مەن لە سەر ئەرزەكە بىنىم،
گەورە و تەپ بوو، تەمومژ چەند دۆپىكىيان لە سەر جى
هېشتىبوو. سەيرى دەورەۋەرى خۇم كىرد، كەس بەدى
نەدەكرا. بە نوۋكى پىلاۋەكانم پالم پىۋە نا، هەندىك
جۈۋلايەۋە ۋەك ئەۋەي كىرىكى راستەقىنە بى. لە نىو
تەمومژدا گۈيەم لە دەنگى كەسىك بوو و بە شەقىك
كىرەكەم فەي دايە بىن ئۆتۈمبىلىكەۋە.

سەعاتىك دواتر، خۇر گەرەكەكەي پووناك كىردەۋە،
تەمومژ شىۋىنەۋارى نەماپوو. بەۋەپى
سەرسوۋرمانەۋە بىنىم كە ئەم كەرەستەيە نەك لە بىن
ئۆتۈمبىلەكە، بەلكو لە پەنا مالاكەي ئىمەيە. چىتر
دۆپەكانى پىۋە نەماپوو.

جىرانەكان بە سوۋارى پاسكىل و بە تىقەتىرىق بە
دەورەۋەرىدا دەھاتن و دەچوون و لە پەنجەرەكاندا
سەيرى مەيان دەكرد، كە لە سەر مېزىك دانىشتىبووم و
كىتىپىك دەخوئىندەۋە.

پەردەكانم دادايەو.ە. حىلكەحىلكى ژنان تا پاش نيوەرۆ
بەردەوام بوو، تا ئەو ساتەوختەى كۆرەكان لە
دواناوەندى گەرانهو، ئەوجا نۆرەى ئەوان بوو. بە
دریژایى پاشنیوەرۆ بەو كێرە پلاستىكە تۆپ تۆپتىيان
کرد. پێك تا ئەو كاتەى ئىوارە داھات، ئىنجا لە نيو
كۆلانەكە وازيان لى ھىتا و بە غاردان پۆشستەو
مالەكانيان.

پەردەكانم لا دا.

كەس نەیدەيوست ھەلى بگريتەو، كەس نەیدەويست
بيخاتە نيو زېلدانەكەيەو. بە خۆم گوت: "بەلام من
ھەلى دەگرمەو، بەلى، لى ئىستا نا؛ ئەمشەو، كە ژنانى
گەرەكەكان خەوتن."

بيگومان دەبوايە كەسيك ھەلى بگريتەو.

بيرم كەردەو ھەلى دەگرمەو و دەيخەمە نيو
نايلۆنيكەو، نيو نايلۆنيكى پەش و فريى دەدەمە نيو
تەنەكەى زېلەكەمانەو.

چوومە سەر سفرەى نانخواردن. دەمويست سەرەتا
لەم بارەو لەگەل ژنەكەمدا قسە بكەم، بەلام ئەم بابەتە
ھىچ پەيوەندييەكى بە ئيمەو نەبوو. شتيك بوو كە
پەيوەنديى بە ھۆلەندييەكانەو ھەبوو.

كەميك قاوھىيى بوو. چ بەو پەنگە دەلێن؟ وەك
پيستیكى پەنگ تۆخ، نا، بەو شيوہيە تۆخ نا، بەلام
ھەرچى بى سې نەبوو.

ئەم كەرەستەيە خاينكى ھاوبەشى لەگەل مندا ھەبوو،
لەگەل رەنگى پىستىمدا. تەنيا ئىستا بە راستى گويم لە
حىلكە حىلكى ژنانى سەر پاسكىلەكان دەبوو.

چ پىم خۆش بوایە و چ نا، ئەم دەعبا زلە پەيوەندىي بە
منەو ھەبوو و دەبوایە وە خۆ كەوتبام.

سەيرى خىزانەكەم كرد، مەقەى لىو ھەدەھات،
كوپەكەشمان بىدەنگ بوو.

بە خىزانەكەم گوت: "من نەمدەزانى. ئاخۆ تۆ دەتزانى
پۆنى كەلوپەلەكانى بردوو ەيان نا؟"

نەيدەويست چا و لە چاوم بېرى، ھەروەھا نەيدەويست
قسەم لەگەل بكا. بىدەنگىيەكى سامناك زال بىو.

گوتم: "من تەنيا دوينى ھەستم پى كرد، كتوپر بىنىم
كوپەگەل بە سەر دارەكەدا ھەلپووسكان، ھەلووژەكانيان
لى كەردەو ە و فرىيان دان. پاشان تەختەكەيان لى
كەردەو ە و ە ژوور كەوتن."

فەزەى لىو ھەدەھات. ئەو ەى راستى بى ئىمە وىكمان
ھەلنەدەكرد، لەم بارەو ە لەگەل ھىچ كەس قسەمان
نەدەكرد. تەنانەت كوپەكەشمان بى ئاگا بوو، بەلام
بەردەوام قپە و كىشەمان ھەبوو. ئەگەر دەمەقالەشمان
كردبا، نەدەبوایە كەس پى بزانى. كەتوورەكەمان وای
دەويست، ئەو ە پازى مالاو ە بوو.

لە ولاتى خۆمان دەمەتەقەى ئەوتۆ لە نىوانمان پووى
نەدەدا، بەلام لىرە ھەموو شتىك كاكى خۆى لەدەست
داو ە.

له ولاتی خویشان زور پیکه وه هلمان نه ده کرد، به لام
هاوسه ره کهم خوی کونترۆل ده کرد، تا هه ندیک سنوور
ده پویشته پیتش، پاشان ده وه ستا، دهستی ده کرد به
گریان و شته که زور قوول نه ده بو وه. که چی لیتره
نهیده توانی بیدهنگ بئ، زاری لیک ده کرده وه و هه رچی
پیی خوش بویه ده یگوت، منیش نه مده توانی به سه ر ڤق
و توو ڤه یی خو مدا زال بم.

گوتم: "ئه ی کورسه کانت چۆن؟ توانیت بئ گرفت
له گه لیاندا بجیته پیتشه وه؟ مه به ستم ئه وه یه لییان
ڤازیت؟"

وه لامی نه دامه وه، نهیده ویست به هیچ شیوه یه ک قسه
بکا.

له ڤرڤا شتیک ته قه ی له په نجه ره که هینا، شتیک که وته
نیو باخچه که ی به رده م ماله وه.

ده مزانی چیه، ویستم به په له خو م بگه یه نمه پشت
په نجه ره که. ده تتوانی شوینه واری چلکنی ده عبا که له
سه ر شووشه ی په نجه ره که ببینی.

هاوسه ره کهم هاواری کرد:

- ئه وه چ بوو؟

- پشيله بوو. پیم وایی پشيله ی ئه م ژنه یه...

گه ڤامه وه بۆ سه ر سفره.

بیرم کرده وه سه ره تا پتویسته نایلو نیکی ڤهش
بدۆز مه وه.

شهو به ئهسپایی ده رگه ی ده ره وه م کرده وه، به پی دزه له باخچه که دا هه نگاوم به رز ده کرده وه. کیره ده ستر کرده ته ره که م به شوولکێک خسته نێو نایلۆنه ره شه که وه، قورس بوو؛ بێگومان هینده ی مشکێکی مردووی نێو نایلۆنێکی ره ش.

ده بی کێشی ده عبا که ی ئه سفهره که چهل چه ند بووی؟ به دلنیا ییه وه گه وه ره بوو، له وه دا گومانم نییه. جارێکیان دۆخینی شه لواره که ی کرده وه و کیره زله که ی ده ره نینا. گوتی: "هه ر که س ده سته پندا بێنێ، ده توانی جارێک به خۆپایی سواری ئه م پاسکیله نوێیه بیی."

پاسکیلیکی کوپانه ی سوور و تازه له سه ر سه کۆی به رده م دوو کانه که دانرا بوو و له ژیر تیریژی خۆردا بریقه ی ده هات، کوپێژگه کان در دۆنگانه ده یان پوانییه کیری ئه سفهره که چهل و پاسکیله که.

دایکم هه موو سالی ده یگوت: "ئه گه ر پیزی نمره کانی ئه مسالی خوێندن گه ت باش بن، پاسکیلیکت بۆ ده کړین." به لام هه رگیز نه بوومه خاوه نی ئه و پاسکیله ی به لێنیا ن پێ دده ام.

بۆ ئه وه ی مناله کان خه ونه کانیان نه به نه ژیر گل، ئه سفهره که چهل له سووچیک چاوه پێ ده بوو. چه ند پاره یه کی ئاسنمان پێ دده ا و بۆ ده خوله ک پاسکیلمان به کړی ده گرت. ئه گه ر پاره مان پێ نه بوایه کیشه نه بوو، هه موو شتیکی چاره سه ر کړدبوو؛ له گه ل خۆیدا ده بیبردییه نێو که لوپه له کانی کوتایی دوو کانه که ی، که

تاریک بوو. ئەمە زۆری نەدەخایاند. ئینجا خۆت
دەتوانی بە دلی خۆت پاسکیلک ھەلبژیری و پینج
خولەک لێی بخوړی.

دووکانه‌کە‌ی ئەسغەر بۆ من شویننکی قەدەغە بوو.

باوکم دەیکوت:

- ئەگەر دەرته‌وئ فیزی پاسکیل ئاژۆتن بی، ئەو‌ه‌ی مالئ
بە‌کار بینە. ئەگەر تە‌نیا جارێک لە بە‌ردەم دوکانە‌کە‌ی
ئەسغەرە کە‌چە‌ل بتبینم، دەرکوژم. تیگە‌یشتی چیم پی
گوئی؟

- بە‌لێ باوکە. بە‌سەرچاو.

بە‌راستی پیم وا بوو باوکم دەرکوژی ئەگەر لە
دەورو‌بە‌ری ئەم پیاو‌ه‌ چاوی پیم بکە‌وئ، دەرشمزانی بۆ
پیاوانی مالە‌کە‌مان شە‌رمیکی گە‌وره‌ دە‌بی ئەگەر بیت و
ئەسغەر دە‌ست بە‌ سمت و کە‌فە‌لم دا‌بینی.

ئەيسىيل؛ كاتى ئەو ھاتبوو دەورىك بە پاسكىل لى
بەدەم.

تارىكى بالى بەسەر ولاتدا كىشابوو. سەگەكانى
مەزراكان دەوھپىن كە بە پەناياندا تىپەپ دەبووى، تا
سنوورى ديارىكراو رەپىيان دەنای، پاشان دەگەرانهو
كولانەكانيان.

بەم جۆرە سەگەكان بەشى ئارامى ئەيسىيليان
دەپاراست. بە تىپەپوونى من سەگەكان نەوھپىن.
سەيرە! لە كەيەوھ ئىتر ناوھپن؟ رەنگە لەو كاتەوھ كە
من ماوھەك لە مەزراكانيان كارم كرد.

كە گەيشتمە دوایىن مەزرا سەگىك بە كلكەسووتە
بەرەو پىرم ھات، سەگى ئەو مەزرايە بوو كە كۆگا
زىلەكەم بۆ فرى دابوون. سەگەكە پىتى وا بوو دەچم
سەرىك لە خاوەنەكەى دەدەم، بەلام بە پىچەوانەوھ،
دەستىكم بۆ راوھشان و درىژەم بە پاسكىل ئاژۆتن دا و
مەزراكەم لە پشت سەر بەجى ھىشت. ساتىك وەپى و
بەدوومدا پای كرد، توندتر پىدالم لى دا بۆ ئەوھى وھ

پیشی کهوم، بهلام ئەو نهیدهویست هیچ بزانی، بازی
کهورهگهورهی دها و شان به شانی من دههات.
پاسکیله کهم راگرت.

هاوارم کرد: "بەرۆ! دهوړیک به پاسکیل لى ددهم.
بگهړیوه بق لای خاوه نه کهت!"

گوێچکهکانی قووت کردبوونهوه و سهیری منی دهکرد.
که ویستم بېرۆم خوێ ئاماده کرد تاكو دوام بکهوئ،
نیوهدهوړیکم لى دا بق ئەوهی بیبه مهوه مهزراکهی،
لیترها دهستی به وه پین کرد. وهز زیره که له تهویله
هاتبووه دهر و وهک هه میسه جگه رهیه کی بهرگی
کهورهی به لیوه وه بوو.

- سلاو بولفه زل! چی توی هیناوه ته ئیره؟

- ئەو سهگه. ده مویت به رهو به نداو بچم، به نیاز بوو
له گهلم بئ.

وهز زیره که کوتی: "ده بینم ئیستا باشتتر قسه ده کهی."
وهلام نه دایه وه.

به دهنگیکی باوکانه پرسى: "کاروباره کان باش ده چنه
پیش بولفه زل؟"

کتوپر چاوه کانم پر بوون له فرمیسک، هه رچهند من
که سێکی هینه دلناسک نه بووم. نه مده زانی بق
چاره نووسی خۆم ده گریم یان بق هیی پۆنئ. ویستم
شتیک بلیم، شتیک بگێر مه وه، بهلام نا، هیچ نه گوت.
نیوهدهوړیکم لى دایه وه و به رهو قهراغ پووباره که
پویشتم. به درێژایی پێکه چهند بوتلیکی به تال له نیو

گڙوگيادا فرېډ درابوون، به خؤم گوت له سهفهردان.
هر که يه کيک له م بوتلانه دهينم خه يالی سهفهر
ختووکه ي ميشکم دها؛ ديمه نيک که له مالی
باوه گوره له هزرمدا شنيوه ي گرتووه.
"باوه گوره! سهفهر ي بوتله به تاله کان چ مانايه ک
ده گه يه نئ؟"

دايه گوره م هلی دهايه: "گوئ له قسه و هه قايه تي
باوه گوره ت مه گره! نه قلی له ده ست داوه."
باوه گوره شه پقه که ي لا ده برد و پواله تيکي که ميک
ونی به خووه ده گرت، زه رده يه ک له سر ليوه کانی
ده نيشت.

دايه گوره م به رده وام ده بوو: "کوگايه ک بوتله به تال.
ژيرزه مينیکی پر له بوتلی به تال. رقم له م بوتلانه
ده بيته وه."

به رده وام ده يگوت: "نم مي رده م سه رشوپي کردووم،
زياتر له نه وه د سالی ته مه نه و بو جاريک چيه پروي
نه کردو ته مه کهه."

هيچ وي نه ده چوو به خویدا شکا بيته وه، پياويکي
گه وره و گران بوو، نه خاسمه به و شه پقه يه ي وا له
سهر ي ده کرد و نه و گوچانه ي به رده وام به ده ستيه وه
بوو. پيره مي رديکي که له گه ت بوو و کليکي کون و
ژيرزه مينیکی ته ژي له بوتلی به تالی هه بوون، نه و
بوتلانه ي پيشتر پر بوون.

دایه گه وره و باوه گه وره له گوندنکی داوینې چیا ده ژيان، ماله که یان کون بوو و له سهر زناړیک چی کرابوو. باب و کالی من به دريژايی چهندين سده له م ماله دا ژيا بوون. له بن ماله که دا، له بن زناړه که، کوننکی گه وره هه بوو، زارکه به ردیک. دیواریک له وین هه لچنرابوو، دهرگه یه کی تی خرابوو و گهنجینه یه کی لی دروست کرابوو.

پوژنیک باوه گه وره م پیی گوتم: "وهره، کاتی نه وه هاتوه نه و عه مباره ت پی پیشان بدهم."

ده وروبه ری دوانزه سالم ته من بوو. به چهنده پلیکانه یه کدا که له به رد داتاشرابوون چووینه خوارئ، کللیکی کونی له گیرفانی دهرهینا و له نیو کیلونه که دا بای دا، پیمان نایه نیو عه مباره که وه. که هینده ی ته ندووریک تنگ و تاریک بوو، نه پوونا کاییه که به دی ده کرا و نه گلپنیک.

"نه م ژیرزه مینه ده بی هه میسه به م جوړه بمینیته وه، وه که سهرده می باو کم و باو کی باو کم."

دوو ته خته ی کرده وه، تیشکوله کانی خوړ وه ژوور که وتن. سهره تا نه مده توانی هیچ ببینم، پاشان له نا کاو بوتله به تاله کان له نیو پوونا کیدا به دهر که وتن. بوتله به تاله کان له سهر په فیه ی به ردین ریز کرابوون، به دريژايی چهندين سده. چینیک توی نه ستووریان له سهر نیشتبوو.

"نه م بوتلانه چین؟"

باوهگه وره گوتی:

- ئه مانه كرده وه و نهپنیه كانی پیاوانی ئه م ماله دهگپنه وه، كه ئیتر نه ماون. منیش بوتله كانی خۆم لیره داناه. زۆری پیناچ منیش دهبی به نۆرهی خۆم ئه م ماله جی بیلم.

- جی بیلی؟ مه به ستت چیه باوهگه وره؟

- وه ره پیشه وه! سهیری ئه م بوتلانه بکه! ئه مانه هیی به که مین دانیش توانی ئه م ماله ن.

له گۆشه یه کی تاریک و نوته ک، چه ن دین بوتل له تهنیش ت یه ک ریز کرابوون. نه مده توانی لیکیان هه لایۆرم، به لام به پواله تیانه را ده متوانی هه ست به وه بکه م که زور زور کۆنن.

باوهگه وره به و په پی پاریزه وه یه کیک له و بوتلانه ی هه لگرت، نووسینیکی بچوکی پتوه نووسابوو.

"سهیر که ... ئه مه یان هیی هه سه ن کوپی هه سه ن کوپی هه سه نه ... به بۆنه ی ... خوراوه ته وه ... سهیری که ... وشه کان چیترا ناخوینرینه وه، با بوتلیکی دیکه هه لگرین."

بوتلیکی دیکه ی له ژیر پرووناکیدا به رز کرده وه، بهرواریکی سالنامه ی فارسی به سه ره وه بوو. ۱۰۹۴ - نزیکه ی سیسه د سال له مه وپیش.

- ئه مه یان هیی ... هادی کوپی هه سه ن کوپی هه سه نه. به بۆنه ی ... به بۆنه ی کوشتنی باوک

خوراوه ته وه. برېوانه ... چه قویه ک له نيو... له نيو
پشتی، پټم وایی.

- چه قو؟

- به لئ، چه قو.

بوته که ی له جی خوی دانایه وه و بوتلیکی دیکه ی به
هه لکه وت له سهر زه فکه هه لگرت.

"نه مه یان سالی ۱۱۱۲، له گهل خاتوو می خوراوه ته وه.
حه! چ که مژانه یه! ده بوايه ناوی ته وای ژنه که ی
نووسیبا. ده بی نه م ژنه کی بووی؟ ناویک که به می
دهست پی دهکا. جا وهره هه لیده! میرا... میرجام...
میتا... مینووشا یان میه ترا؟"

ئو بوته ش ی له جی خوی دانایه وه و بوتلیکی تری
هه لگرت.

"سالی ۱۲۱۴ له غه ریپی خوراوه ته وه. ته قی کوپی
هادی کوپی بولفه زل."

"سالی ۱۲۹۰، محمه د کوپی بولفه زل کوپی حه سن.
به بونه ی... گرتنی... ناخوینریته وه. میژووی نه م
بنه ماله یه به چه قو، گرتن، هه لاتن و خوشه ویستی
نووسراوه ته وه."

"۱۲۴۰، به بونه ی... ئو شه وه تالانه ی ته ژ ی بوون له
مه یلی و. ئاخ! خودای گوره، سه یری ئو هه موو
په یوه ندیبه قه ده غه یه ی نيو نه م ماله بکه! ئیستا که میک
له رقی دایه گوره ت تیده گه ی؟"

ھەر وا به چاوگيتران به گژوگيای دهوروبهردا دريژهم
 به پاسکيل ئاژۆتن دا، پيتم وا بوو دهبي بوتلی دیکهش
 ھهبن. به ئاراسته ی پۆژهه لاتدا به قهراغ پرووباره کهدا
 پیدالم لی دا و چاوهری بووم بيینم ئه یسیل باوه شیک
 بوتل له گهل خۆیدا دهبا؛ بوتله به تاله کانی باوه گه و ره.
 به لام ئه گهر ئه یسیل نه توانی، ئه وا عاشوورا ده توانی.
 ھەر چۆمه و خه سلی تاييه ت به خوی ههیه، عاشوورا
 باوهش باوهش بوتله به تاله کانی باوه گه و ره ی
 ده گواسته وه.

ئیواره یه کی پاییزی، پۆيشته ژیرزه مین و دوايين بوتلی
 له سهر ره فه که دانا. پاشان دهرگه که ی به کلیل کلۆم دا
 و ويستی بيته وه ژوورئ. "خوله کيک، پتويسته نه ختيک
 دابنيشم." له سهر یه کهم پلیکانه ی ژیرزه مینه که دانیش،
 چاوه کانی نووقاند و مرد.

دایه گه و ره یه کهم کهس بوو پیی زانی. سه ره تا له
 گیرفانی میرده کهیدا به دووی کلیله کهدا گهرا و گازی
 کرد: "یارمه تیم دهن! حه سه ن کور ی بولفه زل مرد!"

شه و دایه گه و ره ساکیکی ده ست دایه و به پچ دزه خوی
 به ژیرزه میندا کرد. دایه گه و ره بینرابوو که ويستبووی
 به نهینی به ره و چۆمی عاشوورا بخووشی، له کاتيکدا
 ساکیکی گه و ره ی به کۆله وه بوو. ساکه که ی له نیو
 چۆمه کهدا به تال کردبوو و هاواری کردبوو: "عاشوورا!
 ئه و بوتلانه به ره بۆ ئه و شوینه ی وا پیت خوشه."

به دټهاتیکدا تپه پ بووم که پیره دره ختیک له
 نیوه پاستیه وه قووت ببووه وه، پاشان خیرا به ره و لای
 راست بام دایه وه و به پردیکی گوره ی ئاسنیندا
 در باز بووم که دهیگه یاندمه ئه و به ری تری پرو باره که.
 به دوا ی کلپسه که دا یه که یه که به گونده کاند ا تپه پ
 ده بووم، ده مویست بز انم چو ن مناره ی کلپسه که ی
 به رده و ام ده که و ته سه رووی به ندا وه که و له نیو
 تاریکیدا له په نجه ره وه له ژو وره که مانی ده پوانی.
 تاریکان داهاتبوو که دوزیمه وه، کلپسه یه کی کون بوو
 که کپ و ئارام له ته نیشته چهند دره ختیک که سک و
 به رز ه لکه و تبوو. له پاسکیله که م هاتمه خواری و
 ویستم بچمه نیو کلپسه که وه، به لام دره که که ی به
 قفلنکی گوره و زنجیریک داخرا بوو. به دریژایی
 پرو باره که دا ه لکشامه وه. له و به ری تر، له و دیو
 مه زراکان و له دو وره وه، پرو ناکی له په نجه ره ی
 ژو وره که مانه وه ده دره و شایه وه. ماله که ی جیرانمان
 تاریک بوو.

وادهی به فر و کرپوه بوو، له نیشتمانی منیش وهک
هوله ندا به فر دهباری. به فر ماوهیه کی زور له سهر
که له بابا به کی پوښ مایه وه، ههروه ها له سهر لق و
پوپه کانی درهخته که.

له خوم دهپرسی، تو بلنی ئه م درهخته وهرزی زستان
بزی؟ که سهرت دهکرد، به خوت دهگوت: "ئهم درهخته
رهق هه لکه پاره، هیچی پینه نه ماوه، درهختیکی
سهرمابردوو و مردوووه."

بیرم له وه دهکرده وه که شنه بای به هاری هه لی کرد،
ئهم درهخته چیر ناژیته وه، چیر گه لا و چرو ناکاته وه،
چیر هه لووژهی سهوز و شینی توخی پینه نابن.
"مالئاوا خور، مالئاوا مه له کان، منیش دهپوم."

درهخته که به ره به ره له نیتو خه یاله کانمدا شوین بزر
بوو. چیر نه مده توانی له مالی بمینمه وه، زاتم نه دهکرد.
به خوم دهگوت، ئه گهر کاریکم دوزیباوه خوم به شتی
نوینه سهرقال دهکرد و به م جوړه له گه ل رابردوو م
مه ودام دهگرت. به لام کاری وهرزی به پاستی
کورتخایه ن بوون، پاش چهند پوژ یاخود هه فته یه ک

دەبوو گەپابامەو مالى. جيرانەکان بە بەردەم
 پەنجەرە کەماندا تىپەپ دەبوون، دەيانىنى کە هىشتا و
 لە مالم. هەستم دەکرد سەربازىكى نەخۆشم، بىرم
 دەکردەو کە هەموو ھۆلەندىيەکان چوونەتە بەرەکانى
 جەنگ و من بە تەنيا لىترە ماومەتەو و وازم لى
 ھىتراو. ساکىكى ھەرزانبووم کرى، کەلوپەلەکانم تى
 خست و خزامە کتیبخانەو.

دوو سى ھەفتە دواتر، کارىكى بچووکى درىژخايەنم لە
 کارگەيەكى خواردنى قوتوو دۆزىيەو. ھەتا کاتژمىر
 دوو لەوئى کارم دەکرد، پاشان راستەوخو پرووم
 دەکردە کتیبخانە. لەوئى ھەولم دەدا تا کاتژمىر پىنج
 بىنەمەو. کاتژمىر پىنجى رىک، بە پاسکىل خۆم
 دەگەياندەو مالى. لە پشت دوايىن چراکانى ترافىک، بە
 پاسکىلە کەمەو خۆم لە نىو دەرودراسىدا دەدۆزىيەو،
 خوشيان بى و ترشيان بى، بەم جۆرە شان بە شانى
 يەک دەگەپاينەو گەپەکە کەمان. کاتژمىر شەش
 ھاوسەرە کەم پەردەکانى تەواو لا دەدان، ئىنجا
 ھەموومان دەچووينە سەر سفەر و ھەر وەک
 جيرانەکانمان خواردنىكى گەرممان دەخوارد.

چىتر ھەوالى پۆنىم بە گوئى نەدەگەيشت، پەنگە ئاوا
 باشتەر بى. ھۆلەندىيەک بوو و پۆيشتبوو، ھۆلەندىيەک
 کە پاش ئەوئى دەرووبەرى سى سال دىوار بە دىوارى
 ئىمە ژيا، مالا کەى گواستەو. پۆنى چ گرنگىيەكى بۆ
 من ھەبوو؟ چىتر پۆيستم پۆنى نەبوو. پابردووم چ

خیریکى بۆ من هه‌بوو؟ مالى باوكم، باوه‌گه‌وره‌م و
بوته به‌تاله‌كانى به من چى؟ بۆى كاره كاتيه‌كه‌م! بۆى
كتیخانه!

به‌لام هینه‌ده‌ش سانا نه‌بوو؛ نه پۆنى و نه رابردووم
نه‌يانده‌هیتشت ئاسووده‌م. به پى كتیخانه‌وه‌ بووم،
پۆژیک كه كړیوه‌ی ده‌کرد تووشم به تووشى پۆنى
هات. به پى ده‌پۆیشتم و پالم به پاسکیله‌كه‌مه‌وه‌ دهنه،
له نیو قه‌ره‌بالغی خه‌لكدا پى ده‌کرد، لیم پوانى. به‌ره‌و
لاى من ده‌هات، به‌لام نه‌بیینیووم. له دونیا‌یه‌كى ترده
بوو.

گوتم: "هه‌له‌و پۆنى!"

گوئى له ده‌نگم نه‌بوو.

هه‌مدیس دووباره‌م کرده‌وه: "سلاو، پۆنى!"

نه‌خیر، کاردانه‌وه‌ی پیشان نه‌دا. بى ئۆقره‌یى
پوخسارى شتواندبوو. ده‌مویست قۆلى بگرم،
پایوه‌شیتیم، له‌م خه‌والووبوونه ده‌ریبینم و بلیم: "سلاو،
پۆنى!"

به‌لام هیچ نه‌کرد. كتوپر حه‌زم نه‌کرد چیتر قسه‌ی
له‌گه‌ل بکه‌م.

ده‌ترسام، به‌لام له چى ده‌ترسام، تا ئه‌و ساته هیتشتا
نه‌مده‌زانى.

له نیو قه‌ره‌بالغی خه‌لكدا خۆم شارده‌وه و چۆمه
کتیخانه. بۆ ئه‌وه‌ی باش بیبینم، به په‌له خۆم گه‌يانده
نه‌هۆمى یه‌كه‌م و پۆیشتمه پشت په‌نجه‌ره‌وه. پۆنى به

هیمنی پینگە دەپنوا، سەیری هەنگاوەکانیم کرد؛ بە
نەرمی دەنیشستە سەر ئەرزهکە. دەتگوت دەیهوئ
هەنگاوەکانی لە سەر ئەرزهکە پابگری، بەلام جەستە
دەیهوئ باز بدا.

من خۆیشم لە نێو هەورەکان بووم؛ دوو قاچم لە سەر
ئەرزه تەرەکی هۆلەندا بوو، بەلام منیشم لە دونیای
خەیاڵدا بوو، لە جیهانی پابردوومدا.

پۆنی لە نێو ئاپۆرای خەلکەدا ون بوو و منیش بۆ
هۆلی خۆیندەنەوه شوێن بوومەوه.

هەروا کە بیرم لە پۆنی دەکردهوه، بەرهو یەکیەک لە
پەفەکان هەنگاوم نا.

سیمای بزربووی پۆنی ترساندبوومی، لەوه تۆقیبووم
منیش پۆژیک لە نێو شاردا ویل و سەرگەردان بێم،
وەک ئەو فەرامۆشکار بێم، بە بەردەم کتێبخانەی
گشتیدا تێپەر بێم و بیرم نەیهتەوه چەندین سەلم لە نێو
ئەم کتێبخانەیەدا تێپەراندوو و سەرم خستوو تە نێو
فەرەنگە قەبەکەیی ئان دالەوه.

لە نێو خۆمدا هاوارم کرد: "لە بەر چاوم ون بە
پابردووم!"

بەلام بێ ئەم بیرەوهرییانەی زیدی خۆم دەمتوانی چ
بم؟ چۆن دەمتوانی لەم ولاتە شێدارە بە دووی واتای
وشەکاندا بگەرێم، ئەگەر زۆپاکەیی مالی باوکم لە نێو
سەرمدا نیلە نەهاتبا!

"ئادەي، ئەم زۇپايەي ژوورى ميوانان چ پەنگىكى
هەبوو؟"

"ئەو كچه گەنجەي جيرانمان كه وه ژوور كهوت، بۆنى
چ عەترىكى لىئو دەهات؟"

كوپىژگەيەكى تەمەن چواردە سالان بووم، لە تەنىشت
زۇپاكە دانىشتبووم و كتيبتىكم دەخويندەوه. كتوپر
كچهكه لە كاتىكدا خۆي لە چارشىۆه درىژە پەشەكهى
وهرپىچابوو، لە سەربان بەدەر كهوت. بە دلتيايىه وه بە
پليكانەكاندا هاتبووه نىو حەوشەكه مان. من تەنيا بووم،
هاتە ژوورئ. چارشىۆهكهى دانا و لە پەناي من، لە
نزيك زۇپاكە دانىشت.

ئەمە لە مالى ئىمەدا شتىكى ئاسايى نەبوو، پىشتەر
هەرگىز كچىكى وه ها گەنجى غەرىبم ئەوهەندە لە
نزيكه وه نەبينبوو. يەكەم دوگمە لەو حەوت دوگمەيەى
لە سەر گەردنى دەچوونە خوار، ترازابوو؛ مەمكهكانى
وهك دوو كۆتر لە ژىر بلووزە تەنكهكهى دەجوولانەوه.
زۇپاكە قرچەقرچى لىئو دەهات، بلووزەكهى سەر
سىنگى بە باران تەپ بىوو. ئەوه يەكەم جار بوو لە سەر
جەستەي كچىكى گەنج، بۆنى بارانم هەلدەمشت.

هەموو جارئ كه لەتەدارىكم دەبينى لە نىو ئاگرداندا
گر دەگرئ، بۆنى جەستەي ئەو كچەم هەلدەمشت.
هەموو جارئ كه دلتوپىك باران داي دەكرده سەر
بلووزى ژنىك، ئەم كچه گەنجە لە خەيالەكانمدا
دەبووژايەوه. كه بينيم پۆنى چىتر پابردووى خۆي

نايه ته وه بير و نازانى بولفه زل كى بووه، له پړيكد
تيگه يشتم منيش چيتر توانام نيه بيره وه رىي تهو بونه
بژينمه وه. ته نانه ت تهو ژنه هوله ندييانه ي له ژير ليزمه ي
باران تا سهر ئيسقان هله ده لرزين، نه يانده توانى ته
بونه له مندا زيندوو بكه نه وه.

شه ويك ته له فونم بو مالى خومان له ولات كرد.

- ئه لوق، دايه!

- ئه لوق، كورم، چيت لى قه و ماوه؟ بوچى دهنگت هينده
خهفه تاوييه؟

- دايه، گوتم پهنگه بزنان... ئاخو... دهى، دهيلم...
ئهرى تهو كچه گه نجه ناوى چ بوو؟

- كام كچى گه نچ؟

- تهو كچه گه نجه ي كه باران داي كر دبوو هاته
سهربان.

- باسى چ دهكه ي پوله؟

- دهزاني... چون ده توانم بوت باس بكه م، شتيك له
مندا پروو دها و بيره وه ريه كانى رابردووم دهسپريته وه.
ئاده ي پيم بلئ! پهنگى تهو چادانه كونه چون بوو كه له
سووچيكي زوپاكه مان داده نا؟ سوور بوو، وا نيه؟

ئوه ونده ي توانام هه بوايه خوپاگريم ده كرد، بهر ده وام
هه ولم دها بيره وه ريه كانم زيندوو رابگرم، تاكو
بيره وه ريه كان بگه پينمه وه بو خوم، كه خهريك بوو
بيسه روشوين ده بوون. كاغهزه كونه كانم هله ده دايه وه،
سه يري وينه كانى جارنم ده كرد، ناوى هاورپياني

پیشووم دەنوو سییه وه، ههروهه ژمارهکان، ژماره
ئاشناکان، ئەو ژمارانهی هه رگیز فەرامۆشیان ناکهین.
پۆژیک به تهلهفۆن به دایکم گوت:

- ببووه دایه...

- چ بووه کوپم؟

- هیچ. ئەری ژماره‌ی ده‌رگه‌ی مالی ئیمه چەند بوو؟

- ٩٤ پۆله‌م. بۆچی؟

- ئەها، منیش هه‌ر بیرم بۆ ئەم ژماره‌یه ده‌چوو، به‌لام
دلنیا نه‌بووم ٩٤یه یان ٩٤.

بی پسانه‌وه هه‌ول ده‌ده‌م وشه هۆله‌ندییه‌کان، شیعری
هۆله‌ندی، شیعره‌کانی روتگه‌ر هیندریک فان دهن
هۆلداککیر ناویک له به‌ر بکه‌م، وه‌ک مه‌ره‌مینک دژ به
فەرامۆشی.

"دواجار جیه‌تشتنی مرو‌قه‌کان لی‌ره،
میزه‌که، ماله‌که، نامیلکه‌که،

بی زی‌فرین؛

ئەم ئاسۆیه."

ئەمه هه‌ندی‌ک جار یارمه‌تی ده‌دام، هه‌ندی‌ک جار نا.

پوژی دواتر هەمدیس چاوم پێی کەوتەو.
 "هەلەو پوئی! چۆنی؟"

سەرەتا نەیناسیمەو، پریم دایە دەستی.
 "منم، بولفەزل، نامناسیتەو؟"

زەردەپەکی تال لە سەر لیوێکانی نیشت.
 - بۆچی، بولفەزل.

- کە پویشتی بۆ ناوینیشانی خۆت جی نەهێشت؟
 بە ئەسپایی پرسى:

- ناوینیشانی خۆم جی نەهێشت؟

- نا، لەناکاو بۆم دەرکەوت مالهکەت چۆلە.

ناوینیشانە نوێیەکەیم یادداشت کرد. لە بەر لێوێو
 هەندیک شتی گوت، کە لێی تێنەگەیشتم. هەستم کرد لێم
 دەپرسی، ئاخۆ حەز دەکەم سەردانیکی بکەم.

"بە دلنایییەو، پێم خۆشە، ئەم پوژانە سەریکت لێ
 دەدەم."

دوو سێ هەفتە ناوینیشانەکەم لە گیرفانی چاکەتەکەمدا
 هێشتەو، پاشان خستەم نیو کەلوپەلەکانی ترەو.
 نەمدەویست چیتەر ئەم ناوینیشانەم هەبێ.

جار جاره چه زم ده کرد ته له فۆنیکی بۆ بکه م و لینی
بیرسم حالی چۆنه، به لام پۆنی ته له فۆنی نه بوو. هه ر وا
دیداره که م دوا ده خست، تا دوا جار به یه کجاری له بیرم
چوو وه.

هه موو پۆژی ده چوومه سه ر کار و پاشان پیم
ده خسته کتبخانه. به خته وه رانه، چیترا چاوم پیتی
نه که وته وه.

ئه وهی راستی بی من چووبوومه نیو فه زایه کی نوینی
ژیانمه وه، هیوادار بووم ئه م پینگه به بمپاریزی.
ده مویست که م تا زۆر وه ک ئه وانی تر و به شیوه یه کی
ئاسایی بژیم، بنه ماله کۆنه که م به و شیوه یه
دابمه زینمه وه که پیشتر هه مبوو.

ده مزانی چیم به سه ر هاتوه؛ له پیاویکی چوست و
چالاکه وه، کتوپر ببوومه هیچ. زۆر باش له وه
تیده که یشتم بۆچی بنه ماله که م لیک دابراوه. من به ته نیا
به رپرسیار نه بووم، من ئه وه نده بیته یز نه بووم نه توانم
بنه ماله یه ک له ده ره وهی سنوره کانی ژینگه ئاشنا که م
بپاریزم.

وینده چوو که نه مه وی چیترا سه رنج به هاوسه ره که م
بده م که ئه و مافیکی زیاتری ده ویست و منیش دانم پیندا
نه دنا، به لام وا نه بوو، ئه م بارودۆخه په یوه ندیی به
منه وه نه بوو. باسه که نه ماف بوو و نه گوئییدان، به لکه
شتیکی تر بوو، شتیکی ته واو جیاوازا. ئه وهی راستی بی
من ئیترا شتیکی سه رنجرا کیشتم نه بوو پیشکه شی بکه م.

له ولاته که ی خۆم ئاسۆیه کم بۆ پیشه پوژ هه‌بوو،
دۆخی ژيانم پوون و ئاشکرا بوو، ئەندامی حزبیەک
بووم که نیازی گۆرانکاریی گه‌وره‌ بوو. به‌لام ئیستا
چی بووم؟ پیاویک که به‌ کاری بچوکه‌وه‌ سه‌رقاله‌.

هه‌ق به‌ هاوسه‌ره‌که‌م بوو، به‌لام نه‌مه‌ده‌توانی یارمه‌تی
بده‌م. من له‌ بن چنگی شه‌پۆلان دابووم. ئەگه‌ر له
جیگه‌ی ئەو بوایه‌م، چیت‌ر هه‌ولم نه‌ده‌دا پشتیوانیی
مێرده‌که‌م به‌ده‌ست بێنم. له‌ هۆله‌ندا ده‌یتوانی به‌ بێ من
به‌په‌ی خۆی له‌ ئاو ده‌رکیشی. ئیت‌ر نه‌ باوک هه‌بوو، نه
دایک، نه‌ بڕا، نه‌ ئاشنا، ئیت‌ر ده‌ورو به‌ر گوشاری لێ
نه‌ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی خۆی له‌گه‌ل پیاویک پابینێ که ئیدی
پووخابوو.

ناهه‌قی نه‌بوو؛ پیاویک که ده‌یویست په‌ی به‌ سه‌رجه‌م
که‌لینه‌کانی کۆچ به‌رێ، ده‌یتوانی چ یارمه‌تییه‌کی بدا؟
پیاویک که له‌ شایه‌تیدان زیات‌ر بیرێ له‌ هه‌چ شتیکی‌ تر
نه‌ده‌کرده‌وه‌، ده‌یتوانی به‌ چ شیوه‌یه‌ک یارمه‌تی بدا؟
هاواری ده‌کرد: "ئاخ‌ر توخوا بۆ کێ ده‌ته‌وێ ببی به‌
شایه‌ت؟ بۆ شایه‌تیدان ده‌ته‌وێ بچیت‌ه‌ کوێ؟"

کیشه‌که‌ی ئێمه‌ نه‌ده‌گه‌رایه‌وه‌ بۆ دوینن، له‌مێژینه‌ بوو.
هۆله‌ندا ئەم گه‌رفته‌ ئالۆزه‌ی هینده‌ی دیکه‌ قوول‌تر
کردبووه‌وه‌. من له‌ ناوم برده‌بوو. هه‌میشه‌ به‌ره‌و
بۆچوونه‌کانی خۆم، بۆ نیو سیاسه‌ت و چالاکییه‌
نه‌ینیه‌کانم په‌لکیشم کردووه‌. هه‌ق به‌و بوو، مافی
ئوه‌ی هه‌بوو خۆی ژيانی خۆی هه‌لبێژێرێ، داها‌تووی

خۆی له نيو كۆمهلگهيهكى نويدا دابمهزىنى،
كۆمهلگهيك كه ژنان چىتر پتويستيان به پياوى
پووخواو نهبوو.

بۆ من ئهوهنده بهس بوو چاوهپوانى پهوينهوهى ئه
شهوهزنگه بم كه خستبووميه نيو كوچ و ههلاتنهوه.
پاشان دهمتوانى بىنم چى له كهسايهتيم ماوهتهوه.

مەلەكان دەيانجریواند، درەختەكان دەبووژانەو، بە
ئاوی باران مەلەیان دەکرد و خەشل و موورووی
مەیلەو کەسکی بەھاریان بە خۆو دەکرد. بەلام
دارەلووژەكە لق و پۆپی دەرنەکرد.

تاسەى پۇنىم كەردبوو.

بە خۆم گوت: "دەبى سەردانىكى بكەم. ئەمپۇ دەچم
و دەیبىنم."

دەفتەر و كاغەزەكانم گەپام بۆ ئەوئى ناوئىشانەكەى
بدۆزمەو، ناوئىشانەكەىم لە پۆژژمىرىكى كۆنى
گىرفانىدا يادداشت كەردبوو.

لە گەپەكىك دەژيا كە لە دەرەوئى نىوئەندى شار
هەلكەوتبوو. ئەم گەپەكەى شار ناوبانگىكى خراپى
هەبوو، بەلام تا ئەوكات هەشتا نەمزانىبوو. كە بە
پاسكىل كۆلانە و كۆلان دەچووم تا مالەكەى پۇنى
بدۆزمەو، بۆم دەرکەوت ژینگەى ئەوئى لە شوئىنەكانى
تر ناچى. گەپەكىكى پووت و قووت بوو، بى
دارودرەخت، بى جریوئى مەلەكانى دەستپىكى وەرزی
بەھار. مالەكان یان زۆر كۆن بوون یان نوئ،

خانووەکانی نیشتهجیوون بە کەرەستەیی پیشووەخت
 دروستکراو ساز کرابوون. لەگەڵ ئەوەشدا لە ھەموو
 لایەکەوە ئەو پیاوانەت دەبینی کە خەریکی
 نووژەنکردنەوێ ئۆتۆمبیلەکانیان بوون، کۆمەڵە
 پیاویکی خالکووتکراو، پێشن، مووی سەریان بە شێوازی
 شەپقەیی تەربووش چاککراو، ھەروەھا کۆمەڵیک ژن بە
 تەنووڕەیی کورت و ورگی زلەو، کۆمەڵیک ژنی لەچکە
 بە سەر بە چاکەتی درێژەو. لە سووچیکی گەرەکە
 دوو سنی بەقالی بیانی لە تەنیشت یەکتەری بەدی
 دەکران. تەنەکە خۆلەکان پراوپر بوون، لێیان
 دەپژایەو. کەس نەیدەزانی پێگە بە کویدایە، کەس
 پۆنی ناویکی نەبیستبوو.

مالەکان پلاکیان نەبوو و ژمارەیی سەر تابلۆی
 کۆلانەکان نەدەخوینرانەو، لەگەڵ ئەوەشدا پۆنی لە
 بەرامبەر بەقالەکان لە سووچیکی گەرەکە دەژیا.
 ویستم دوگمەیی زەنگەکە دابگرم، بەلام زەنگەکە کاری
 نەدەکرد، لە پەناو کۆمەڵیک بەن ھەلواسرابوون. پۆنی
 پێک لە سەرەو دەژیا؛ ژێرەو جۆریک گەنجینە بوو.

دەبوايە ھاوار بکەم: "ھەلەو! لێرەیی؟"

ھێشتا زۆر تاریک دانەھاتبوو، گلۆپی ھەندیک لە
 مالەکان دایسا، بەلام پەنجەرەکەیی مالی پۆنی پووناک
 نەبوو. لەو ترسام نەکا ھەمەدیس مالەکەیی
 گواستییەو. مالەکە بە لای چەپدا جیرانی نەبوو،
 مالەکەیی لای پاستیش چۆل بوو. دەرگەکەیی بە

تهختهیهک کلۆم کرابوو. له مالهکهی ئهولتر پووناکی
ههـبوو، له دهـرگهـم دا، بهـلام هـیچ کاردانهوهیهک
نهـبـیـستـرا. بهـئـهـسـپـایی ئهـو بهـنـهـم پـاکـیـشـا که به
سـنـدووقی پۆستی نـیـو دهـرگهـکهـدا هـاتـبووه دهـری و
دهـرگهـکهـم کـردهـوه. ئاوازیـک بهـرز بووهـوه و دهـرگهـکه
خۆی کرایهـوه.

ژنیکی قهـلهـوی ئهـسمهـر، که بۆنی له خۆی دابوو و
سووراویکی زۆری کردبوو، بهـرهـو پیرم هات.

پنی گوتم:

- چ بووه؟

- ببوورن، دهـمویست بزانم جیرانهـکهـتان ئیستاش لیره
دهـژی.

بهـ شـیـوهـزاریـک که بهـلامهـوه نامۆ بوو، گوتی:

- کام جیران؟

- پۆنی.

- نایناسم. ههـرگیز نهـمبـینیـوه.

واي گوت و دهـرگهـکهـی پتوه دا.

دهـمویست بگهـپـیمهـوه مائی، لهـناکاو بینیم شوقیک له
پهـنـجـهـرهـی مالهـکهـی پۆنیوه دهـریی پووناک کـردهـوه.

بهـ دهـنگـیکی بهـرز هاوارم کرد: "ههـلهـو! پۆنی! لهـمـائی؟"
جاریکی تر هاوارم کرد: "ههـلهـو! ههـلهـو!"

گوئی لهـ دهـنگـم نهـدهـبوو، بهـردیکی بچووم دهـست دایه
و بهـ پهـنـجـهـرهـکهـیمـدا دا. بهـردیکی تـرم فـرـی دا،

سوودیکی نه‌بوو. به‌ردیکی گه‌وره‌ترم ده‌ست دایه و
هاویشتم.

پوخساری پوڼی له‌ودیو په‌نجه‌روه به‌در که‌وت.
په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه، سه‌ری هینایه‌ دهره‌وه و پرسى:
- چ باسه؟

- پوڼی! منم.
تاریک بوو و منی نه‌ده‌ناسییه‌وه.
"کی؟"

وه‌لامم دایه‌وه: "منم. دهرگه‌که بکه‌وه!"
به‌هیمنی گوتی: "ئ، بولفه‌زلی خۆمان."
هاته‌ خوار و دهرگه‌که‌ی کرده‌وه، که‌میک باشت‌ر دیار
بوو. هه‌ناسه‌ی بۆنی کحولی لی ده‌هات. له‌گه‌لیدا راحت
نه‌بووم، نه‌متوانی وه‌ک جار‌ان قسه‌ و باسی له‌گه‌لدا
دابه‌ستم.

به‌کۆمه‌لنک پلیکانه‌ی به‌رته‌سکدا سه‌رکه‌وتم.
به‌درق گوتم: ناو‌نیشانه‌که‌تم لی ون ببوو و له‌نیو
شاریش ئیتر تۆم نه‌ده‌بینییه‌وه. ئه‌م‌رۆ له‌ناکاو به‌خۆمم
گوت، پتویسته‌ بچم پوڼی ببینم. کاغه‌ز و ورده‌واله‌کانم
پشکنی و ناو‌نیشانه‌که‌تم دۆزییه‌وه."
پوڼی گوتی: "له‌ به‌ر دهرگه‌ پامه‌وه‌سته، فهرموو وه‌ره
ژووری!"

وه‌ ژوور که‌وتم، په‌رداخه‌ شه‌رابیکی نیوه‌به‌تال له‌سه‌ر
میزه‌که‌ دانرا‌بوو.
پرسى:

- په رداختیکش بو تو دابگرم؟
- نا، سوپاس. نامه وئ ئیستا بخومه وه. یه کسه ر دهگه پیمه وه. ویستم بزانه له کوئ دهژیت. جاریکی تر خوم و هاوسه ره که م دین.
- ئه ی بو قاوه یه ک ده لئی چی؟
- به لئ، ده خومه وه.
- چو قاوه یه ک ساز بکات و منیش له په نجره که نریک بوومه وه.
- ئیستا ئیتر چرای هه موو ماله کان دایسان. گه ره که که منی به بیر کاروانسه را خستبو وه وه، شوینیکی کاتی که ریواره کان ماوه یه ک تیایدا پشو ددهن و پاشان ملی ریگه دهگر نه وه، ئه و ریوارانه ی به پیوستان ده بیینی تاوه و جیگه و بانه کانیان له پاش خویان جی بهیئن.
- رونی به دهم سازکردنی قاوه وه پرسى:
- هاوسه ر و کوپه که ت چون؟
- باشن.
- هاوسه ره که ت هه ر ده چته کورسى زمان؟
- دوو شه و له هه فته دا ده چن.
- ئیستا هو له ندی باش قسه ده کا؟
- پیم وایه باش قسه ده کا، زور جار ده بیینم له گه ل جیرانه کان گفتوگو ده کا.
- توش باش قسه ده که ی، پیشکه وتنی باشت به خووه بیینیوه.

ههولم دا پئی بلیم دهبی رۆیشتن بو کتیبخانه و
خویندنه وهی کتیب بی ئه نجام نه بووبن و شتیکی تریش
به قسه که مه وه زیاد بکه م، به لام هیچم نه گوت.

ژووری رۆیشتن چۆل بوو، ته نیا دوو قه نه فه،
مه کینه یه کی کاره بایی قاوه و دوو سی که ره سته ی تر
ده بینران. دیواره کان روو توقووت بوون و هیچ
وینه یه کیان پتوه هه لئه واسرا بوو.

- دلخۆشیت لیره ده ژیت، به ئیره رازیت؟

- خراپ نییه.

- له گه ل جیرانه کانت په یوه ندیت چۆنه؟

- جیرانی چی! لیره که س هه ول نادا په یوه ندیی له گه ل
ئه وی تر دا هه بی.

- وه کو تر چ ده که ی؟

- ئه وه ی راستی بی هیچ. به لام بنکه یه کی په نابهران
له م نزیکانه هه یه، هه فتانه دوو سی کاتزمیر ده چمه
ئه وی.

- له وی چ ده که ی؟

- خه لک جلی دهستی دوو دینن بو ئه وی، گولبژیریان
ده که م و به جلئاویزه کانیا نه وه هه لئه واسم. ئینجا
په نابهره کان دین، جله کانیا ن پی تا قی ده که مه وه،
ده یانخه مه نیر سا کیک و پینان ده ده م.

له قوژبنیکی ژووره که، له بان قه ره ویله که ی تابلویه کی
کو نی چوارچی وه دار هه بوو. په نگی سه ر تابلۆکه

لەملاولا لى بېوۋوھە و بە ھۆى ئەۋەى چىنىك تۈز لە
سەرى نىشتىبوو، نەمدەزانى چىيە.

– ئەم تابلۇيە چىيە؟

– شەمەندەفەرە.

لە نىو تابلۇكەدا شەمەندەفەرم نەدەيىنى. بە پەرۋىيەك
تۈزەكەم سىيەو، ئەوجا بىنىم؛ شەمەندەفەرىكى مۇدىل
كۆن و بە پەنگىكى سوورى تۇخى مەيلەوقاۋەيى.
شەمەندەفەرەكە لە پشت چەند تەپۈلكەيەكەو دەھاتە
دەر و چەردووكەلى لى بەرز بېوۋوھە، شۇفەرەكەى لە
نىو دووكەلدا ون بېو و موسافىرەكان نەدەيىنران.

ھەولم دا كەسىك بە دى بىكەم بەلام مەھال بوو،
واگۇنى موسافىرەكان تارىك بوو. لەگەل ئەۋەشدا لە
سەر ئەو بېروايە بووم كە دەبوايە لايەنى كەم پېتۋارىك
بەدىارەوە بى. چاۋەكانم ترووكاند و ھەولم دا لەودىو
مژۇلەكانمەو كەسىك لە نىو ژوورەكاندا بدۆزمەو،
چۆل و ھۆل بوون.

– ئەم تابلۇيە ھىي تۆيە؟ مەبەستم ئەۋەيە بلىم تۆ
كىشاوتۆتەو؟ كارىكى كۆنتە و لە گەنجىنە ماۋەتەو؟

– نا، لە بازارى كۆنەكە كرىومە.

ئەم شەمەندەفەرە كارى تىكرەم؛ لەو شەمەندەفەرە
دەچوو كە خۆى بە خەۋنەكانمدا دەكرد و بەم جۆرە لە
نىو تارىكى و لە پشت تەپۈلكەكانەو دەھاتە پىش.

له ولای گونده که مان، له نیو ته پۆلکه کاند، پینگه یه کی
ئاسنی نوێ که به رهو پۆژهه لاتى دوور ده چوو،
دروست کرابوو. من تا ئه و کاته هیشتا شه مه نده فهرم
نه بینبوو، شه ویک له ناکاو دهنگی فیکه یه کی درێژ و
هه پاره پاری جاپزکاری چه رخه کان بهرز بووه وه.
"ئه م دهنگه هیه چیه؟"

دایکم گوتی:

- دهنگی قه تاره.

- قه تار چیه دایه؟

- که رهسته یه کی گواستنه وه یه و دهیان ته گهری هیه
که به سه ر پینگه یه کی ئاسندا ده پوا.

- ئه ی ریبواره کان؟

- له نیو ژووره کان داده نیشن و تایه کان قه تاره که
به رهو پیشه وه ده بن.

- کی تایه کان ده جوو لینی؟

- شۆفیر، پیاوێکه له و دیو په نجه ره یه ک، له پیشه وه ی
قه تاره که دانیشتوه.

- ریبواره کان ده چنه کوێ؟

- ده پۆن کوپم، ده پۆن.

- باشه ده پۆنه کوێ دایه؟ بۆ کوێ ده پۆن؟

- دوور ده پۆن. زۆر دوور.

پاشان هه فته ی جاریک شه مه نده فهریک به دیار
ده که وت، شه مه نده فهریکی دوور و درێژ که جاریک
ده چوو وه پۆژهه لاتى دوور و جاره که ی تر له

پۇژھەلاتى دوورەوۈ دەگەپايەوۈ. مندالەكان دەچوونە
سەر تەپۇلكەكان تاكو دەست بۇ رېبوارەكان رايوۈشېنن
و بە سەرسووپمانەوۈ دەمبېنى شەمەندەفەرەكە دوور
دەكەوتەوۈ و لە دوور دەستدا ون دەبوو. دەمويست
سواری شەمەندەفەر بىم، پىم خۇش بوو منىش
رېبوارىك بىم لەودىو يەككىك لە و پەنجەرانە دابنىشم و
پۇم، سەفەر بىكەم، بەلام وىدەچوو مەحال بى.

پۇنى پرسى:

- قاوۈى چۇن دەخۇيتەوۈ؟

- بە شىرەوۈ، شىرەكەى زۇر نەبى بى زەحمەت.

كوپە قاوۈەكەى بۇ ھىنام و بى ئەوۈى قسەيەك بىكا لە
پەنامەوۈ راوۈستا. بە دواى چەند وشەيەكدا دەگەپام بۇ
ئەوۈى درىژە بە قسەكانمان بدەين،

بەلام بى كەلك بوو. دۇسيەى پۇنى لە مندا بەسترايوو؛
ھەستم دەکرد پۇنى رۇيشتوۈە. بۇ كەسكىش كە
رۇيشتى، وشەكان نايەنە سەر زمان.

چیتەر تووشی پۇنى نەدەھاتم، به یه کجاری
 بیسه روشوین بیوو. به لامه وه مایه ی سهرسووپمان
 بوو. ئیستا که ئیتر تووشی نەدەھاتم، نه بوونی په ژاره ی
 دهخسته دلمه وه. بهس ده متوانی بچمه سهردانی و بزانه
 چلونه و لئی بپرسم بۆچی ئیتر نایه ته نیو شار.

به لام دهترسام، له وه دهترسام هر که پیم نایه
 ماله که ی به سهر شتیکی چاوه پوانه کراودا بکهوم.
 ده بوايه سهره تا له ده رگه بدهم و پاشان بانگ بکه م.
 "هه له و! هه له و! له وئی کاکه؟"

ئینجا ده بوايه چهند ورده به ردیک به او یژم و دوا جار
 بۆ وهرگرتنی زانیاری پوو بکه مه جیرانه که ی.

- خاتوون، ده توانم پرسیار ئیکتان لی بکه م؟

- فهرموون.

- جیرانه که تان ماله که ی گواستوه ته وه؟ دوا یین جار

که ی بینوتانه؟

نا نه مده ویست بچمه مالی پۇنى، حه زم نه ده کرد
 شوینه واری بدۆز مه وه. له وه دهترسام جیرانه که ی پیم
 بلئ: "چووزانم! من چۆن ده بی بزانه؟" که واته ده بوايه

تەلەفونم بۆ پۆليس بکردايە: "نەخىر، ئەمە ھىچ پەيوەندىيەكى بە منەۋە نىيە. بەلى، بەلى، من پەنابەرم. نەخىر. ئەۋەى راستى بى، بۆچى، جىرانىكى كۆنى... ترسم ھەيە، بەلى ترس لەۋەى مالەكەى... نازانم... ناۋىشانى من؟ ئەھا! ناۋىشانى ۋى، ناۋىشانى مالى پۇنى. ئەھا ۋايە! جا لە بىرم چوۋەتەۋە. پاشناۋەكەى؟ نەخىر، بەلى، لە سەر زارمە، خولەكىك. ژمارەى كۆلانەكەى. داۋاى لىتوردن دەكەم. ۋايە. بەلام بە دۇنيايىيەۋە، پۇنى ناۋىكە. نەخىر."

نا، نەمدەۋىست بەدۋى بىكەوم، لە مالەكەيدا بىدۆزمەۋە. پىم باشتىر بوو لىگەپىم شتەكان پەۋتى ئاسايى خۇيان تەى بىكەن. پۇنىم لەبىر چوۋەۋە، ئەگەر پىۋىست بوايە ھەۋالىم دەپرسى.

ھەروا لە كارگەى قوتۋى كونسىرو كارم دەکرد. بە ھۆى ئەۋەى زۆر لە مالى نەبۋوم، جىرانەكان دەھاتنە مالى ئىمە. ھاسەرەكەم دەيتۋانى بە سانايى لىيان بېرسى: "ۋەرەن پىالەچايەكم لەگەلدا بخۆنەۋە." ئەمنىش دەمتۋانى ۋا بلىم، بەلام دەبوايە سەرەتا بىر بىكەمەۋە ۋ بزانم پىكەتەى رىزمانى پستەكە چۆنە.

دەمىيىست دەلىن: "قاۋەكەت چى تىدا بى؟" بە بۆچۈۋنى من ئەمە ھەلە بوو، ئەم رستەيە خراپ دارپىژراۋە. پىم ۋا بوو دەبى پىرسىارەكە بەم جۆرە بى: "قاۋەت چۆن بىن خۆشە؟ بە شىرەۋە يان بى شىر؟"

هاوسەرەكەم شىۋەزارى پىۋە دىار نەبوو، بەلام
شىۋەزارى دەرپرېنى من كەموكوپىي ھەبوو. لە كارگە
پىۋەستىم بە قسەكردن نەبوو، دەبوايە بە درىژايى پوژ
بىدەنگ بىم و پىزى قوتوۋەكانم قەت لە بەر چاۋ و ن
نەبى.

كوپرەكەشم گەيشتبوو ۋە من، من چەندىن كىلۆمەتر
لەگەل ئەودا مەودام ھەبوو. ھاوسەرەكەم جىرانەكانى
ھەبوون، كوپرەكەم ھاوپىيانى، منىش تەلەفۇنم ھەبوو.
بەردەوام چاۋەپوانى زەنگى تەلەفۇن بووم، بىرم
دەكردەۋە كەسىك تەلەفۇنم بۆ دەكا و كارەساتىكم پى
پادەگەيەنى.

"دایەگەرە مرد."

"سەرەخۆشیت لى دەكەم، باوكت كەوت و چىتر
ھەلنەستايەۋە."

"مامان كوچى دوايى كرد."

"دايكت نەخۆشە."

"پوورت لە سەر جىگە كەوتوۋە."

بەلام تەلەفۇنەكە كپ و مات بوو، مردبوو.

چىروكەكەم دەزانى. دەبوايە پشكى منىشى تىدا بى،
دەبوايە پوژىك تەلەفۇنەكە زەنگ لى بدا و كەسىك بە
ھۆلەندى پرسىارى كردبا:

- دەتوانم لەگەل بولفەزل قسە بكەم؟

- بولفەزل تان لەگەلدایە.

شەكەكان دەبوايە بەم جۆرە پوو بەدن.

دواچار ته له فوځنه که زهنگی لیدا. بئى نه وهى په له م
کردبئى، وازم لئ هیتا چهند جار له سهر یهک زهنگ
بخوا. پاشان هه لمگرت.

- ته لؤ!

- منم.

دهنگیکى ژنانه وای گوت.

- جه نابتان کین؟

- هاوسهرى پیشووی پوښى. ده بئى هه والیکى
ناخوشتان پئ رابگه یه نم.

- هه والی چی؟

- پوښى مردووه.

راچه نیم. کتوپر پوخساری هاته پیش چاوم،
پوخساری ته و کاته ی وا له بهردهم په رژیښه که
راوه سستابوو و ده یگوت: "بولفه زل، ماله که م
ده گوازمه وه."

- مردووه؟! چؤناوچؤن مردووه خاتوون؟!

- به هؤی پرووداویکه وه.

- چ قه وماوه؟!

- خؤی کوشتووه.

بق ساتیک کروکپ بووم.

- پوښى؟! خؤکوشتن؟! ناتوانم بپوا بکه م. به چی خؤی
کوشتووه؟! که ی؟!

- پیرئ.

- باشە چۆن؟!

نەيگوت چۆن خۇي كوشتوۋە، منىش پىرسىيارەكەم
دووپات نەكردەۋە. تىگە يىشتىبووم لەگەل ھۆلەندىيەكاندا
نابى پىداگرى لەسەر شتىك بىكەي، بۇ دركاندىنى
وردەكارىيەكان لەچەرن. بىجگە لەو شتانەي كە
دەيانەۋى بزانرى، ھىچ شتىكى تر نابىستى.
- خاتون، نازانم بلىم چى. ھاوبەشى خەمتانم. پۇنى
بۇ من جىرانيكى باش بوو... بىگومان بىرى دەكەم.
سوپاس بۇ تەلەفۇنەكەتان. ئاخۇ دەتوانم بزانم كەي
بەخاك دەسپىردى؟

- ۋەسىيەتنامەيەكى جى ھىشتوۋە.

پىرسىم: "ۋەسىيەتنامە؟" نا، نەمپىرسى، وشەكەم دووپات
كردەۋە بۇ ئەۋەى واتاي وشەكەم بە بىر بىتەۋە.
"نا، ۋەسىيەتنامە نا، بەلكو كارت پۇستالىكى پەنگى."
من پىشتەر ھەرگىز گويم لەم دەستەۋازە ھۆلەندىيە
نەبىۋو.

- كارت پۇستالىك، چۆن كارتىكە؟

- كارتىكى سادەيە.

- ئەھا، كارتىك كە بە نىگار يان وىنەيەك پاراۋەتەۋە؟

- خۇيەتى! پۇلىس لە گىرفانى چاكەتەكەيدا
دۇزىۋىيەتتەۋە، بۇ منيان ناردوۋە. ناۋى ئۆۋەيشى لە
سەر نووسراۋە.

- ناۋى من؟ ئەي چى ترى لە سەر نووسراۋە؟

- داواى لى كىردووم جهستهكهى بسووتينم.
نووسيوويه تى حەز دەكا كهس به شدارىي مه پراسيمى
سووتانه كه نه بى، من و ئۆوه نه بىن.
- ئه ي كچه كهى، دياره كچه كه تان؟
- به بى ئه وىش.

ويستم بپرسم بۆچى من، به لام بيهووده بوو. ده مزانى،
بهس ده بوايه ئاماده بم. له هەر مه پراسيمىكى پرسه دا
به شدارىي چەند كهس ياخود چەند شتىك پىويسته.
ئەگەر تەرمىك هەبى، دەبى گۆرىكىش هەبى.
يان ئىنجانەيه ك.

يان بوتلىكى به تال، بۆ ئه وهى خۆله مېشه كهى بخريته
ناو.

له پشت هەر گۆرىك گۆر هه لکه نىك هه يه، له پشت هەر
بوتلىكى به تال بولفه زلنىك.

بۆ مەپاسیمی سووتاندنی جهستهی هاورپیهک (ئاخۆ پۆنی هاورپیی من بوو؟)، جیرانه کۆنهکه، ده‌مویست جلیکی فه‌رمی بیۆشم؛ له‌بەر ئه‌وه‌ش بوو شه‌پقه‌م کرده‌ سەر. شه‌پقه‌ سه‌رنجی راده‌کیشام و چه‌زم ده‌کرد شه‌پقه‌یه‌کم هه‌بی، وه‌لئ ئه‌و شه‌پقه‌ گونجاوهم نه‌ده‌دۆزییه‌وه که به‌ دوایدا ده‌گه‌رام. چه‌ند پۆژیک به‌ر له‌وه‌ی پۆنی خۆی بکوژی، به‌ پاسکیل خۆم به‌ گوندیکی بچووکدا کرد. ئه‌و گونده‌ ناوی چ بوو؟

وه‌ک هه‌میشه‌ به‌ لامه‌وه‌ ئه‌سته‌م بوو ناوی ئه‌و گوندانه‌ له‌ می‌ش‌ک‌م‌دا راب‌گ‌رم که له‌ که‌ناره‌کانی ئه‌یسی‌ل هه‌لکه‌وتوون. ئه‌گه‌ر هه‌ندی‌ک له‌ پۆخ چۆمه‌که به‌ پاسکیل رینگه‌یه‌کی زۆرت برییا، دواجار له‌ پری‌ک‌دا به‌سه‌ر کۆمه‌لێک مال و مه‌یدانیکی بچووکدا ده‌که‌وتی. له‌وئ بازارپێکی که‌لوپه‌لی ده‌ستی دوو هه‌بوو. چه‌ند پیاوی‌ک له‌ پشت که‌وی‌له‌کانیان پاوه‌ستابوون، له‌ نیوه‌راستی مه‌یدانه‌که‌ داریکی به‌سالاچوو هه‌بوو. ژنیکی پیر له‌چه‌که‌ی له‌ ژیر چه‌نه‌گه‌ی گری دابوو، له‌ بن داره‌که‌ دانیش‌ت‌بوو و پالی به‌ نیۆقه‌دییه‌وه‌ دابوو.

ژنه که پارچه یه کی له بهردهم خوئی له سهر ئه رزه که
راخستبوو و چهند شه پقه یه کی کوئی له سهر دانابوو.
خیرا له پاسکیله کهم دابه زیم و به رهو لای چووم،
شه پقه یه کم هه لگرت و باقیم کرده وه؛ پیک ئه و شته بوو
که به دوایدا ویتل بووم.

ئاوینه یه کی بو راگرتم، سهیری خۆم کرد. لیم
ده هاته وه. ئیتر ته واو له پیاوه کانی ماله که ی خۆمان
ده چووم، ئه و پیاوانه ی چیتر له وئ نه بوون، ئه و
پیاوانه ی له گۆرستانه که ی گونده که مان به خاک
سپێردرا بوون.

پاره ی شه پقه کهم دا و به پاسکیل گه پامه وه.
چوومه هۆلی مه پراسیمه که وه، له ژیر پووناکیدا
تابووتیک له سهر ته خته یه ک دانرا بوو.

له سهر تابووته کهش وینه یه کی پۆنێ که چاوی له من
بپیبوو دانرا بوو، پۆنێ یه ک که نه خۆش نه بوو،
پۆنێ یه ک که یاده وه ربی ون نه کرد بوو، به لکو پۆنێ یه ک
به نیگای قووله وه.

ژنیک، واته هاوسه ره که ی، له ته نیشت تابووته که
پاوه ستابوو، ده سره یه کی په شی له سه ری وه رپچابوو
و چاویلکه یه کی گه وره ی په نگا و په نگه ی له چاو کرد بوو.
له بهر خۆیه وه شتیکی گوت که لێی تینه گه ی شتم.
پاشان دهستی به رهو لای من پاداشت.
گوتم: "به داخه وه م."

ئەو شوئىنەى ھاوسەرى پىشووى پۇنىم لى دى،
 شوئىنكى لەبار نەبوو، ساتەوختەكەش ساتەوختىكى
 گونجاو نەبوو. لەو شوئىنەى وا مردوويهك لە پەنام
 پاكشاپوو، بە هيچ شيويهك نەمدەتوانى بلىم:
 "خۆشالم بە ناسىنتان. بەردەوام مەراقم كردوو بەزانم
 ھاوسەرى پۇنى كىيە."

لە پوخسارى ورد بوومەو و بەدواى پيشانەكدا
 دەگەپام مەتەرام بىنئىتەو و بىر. گوتم:

- خاتوون، بمبوورە برىنەكانتان دەكولىتمەو، بەلام
 حەز دەكەم زياتر ئاگەدارى پووداوەكە بم. مەبەستم
 ئەو، ئەو، ئاخۆ دەكرى بزانم بە چ شيويهك كوتايى بە
 ژيانى خۆى هيناو؟

- ئى، هىشتا نەتانزانىو؟

- نەخىر، كاتىك تەلەفۇنتان بۆ كردم لىم پرسىن، بەلام
 وەلامىكم دەست نەكەوت.

بە ئەسپايى گوتى:

- لە سەر پىگەى ئاسن، خۆى ھاويشتوو تە بن
 شەمەندەفەرىك.

- لە كوئى؟

- لە ئامستردام.

ئىتر پىويسى نەدەكرد گويم لە پاشماوہى
 بەسەرھاتەكە بى، ئاشناى چىروكى پىگەى ئاسن و
 تەرمەكان بووم.

پۆژىك له دهركهيان دا. له په نجه ره را سه يري
دهر وهم كرد، دوو پوليس له بهر دهركه راوه ستابوون،
پياويكى قه له و ژنيكى ئه سمهر. دهركه كه م كرده وه.
- به پتي زانياريه كانى ئيمه، دهبن بولفه زل ناويك ليره
بژى. ئاخو خوتانن؟

- به لئ، منم.

- بوويه ريك پرووى داوه، كه سيك خووى وه بهر
شه مهنده فهر داوه. بلنى تهرمه كه هاوولاتى ئيوه نه بن؟
ناوى ئيوه له كاغه زيكدا نووسرابوو كه له گيرفانى
چاكه ته كهيدا دوزيومانه ته وه.

- ناوى من؟

- به لئ، ناو و ئه دره سى ئيوه.

- جا ئيستا من چيم له دهست دى بۆ ئيوه؟

- ئه گهر ئهرك نه بن له گه لمان وهرن.

- بوچى؟

- له بهر ئه وهى... به شكم بزانن كنيه. ئه وهى راستى
بى جگه له په ساپورتىكى ته زوير و ناوى ئيوه، هيچ
زانياريه كى ترمان دهره ق به و له بهر دهستدا نيه.

له گه ل ئه وه شدا نه مده توانى خوم له ئهركى سهر شانم،
له بهر پرسيارىتيم، يان به واتايه كى تر له و پيگه يه
هه مه بدزمه وه. ده بوايه له گه ليان بچم، له خورت و
خوپايى نيه ناو نيشانى من له باخه لى چاكه تى
تهرمه كه دا دوزراوه ته وه.

به پۆلیسه کهم گوت: "دهتوانن خوله کیک له سهرم
راوهستن؟ ده بئ خۆم بگۆرم."

گوتی: "له نئو ئۆتۆمبیله کهدا چاوه پوانت ده بین."
چوومه نهۆمی سه ره وه، ئیتر ئه و وادهیه هاتبوو.
قاته کهمم پۆشی و چوومه بهردهم ئاوینه.
"خوینسارد به و لۆژیکانه بیر بکه ره وه."

پاشان به هیمنی به ره و ئۆتۆمبیلی پۆلیس ههنگاوم نا،
ژنه ئه سمه ره که ده رگه ی لی کردمه وه، منیان برده
نهخۆشخانه ی شار. به چهند پلیکانه یه کهدا چووینه
خواری که به ره و ساردخانه کۆتایی دههات، من له
نیوه پاسته وه له گه ل پۆلیسه که پیم ده کرد و ژنه
ئه سمه ره کهش لای دهستی چه پم بوو.

پیاویکی بلووز سپی ده رگه که ی کرده وه، چوومه
ژووری. سارد بوو، سه رمایه کی سامناک.

پزیشکی یاسایی چه کمه جه یه کی گه وه ی یه کیک له
پیزه درێژه کانی کرده وه. تهرمیک به ده ر کهوت، تهرمیک
که له پارچه یه کی سپی پینچرا بووه وه. خۆزیا شه پقه یه کم
هه با تا به نیشانه ی پزگرتن له تهرمه که که ناو نیشانی
منی پئ بووه، به رزم کرد باوه. پۆلیسه که ئاماژه یه کی
کرد، پیاوه که مه لافه که ی لا دا.

یه کهم جار نه بوو چاوم به مردوو و به تهرم ده کهوت.
پهنگه کهیشی به لامه وه ئاشنا بوو، پیستی تهرمی برا کهم
پیک له پهنگی مانگی ته وای پشت چیاکان ده چوو.
پۆلیسه که پرسى: "ئاخۆ دهیناسن؟"

شەمەندەفەرىك دەستى چەپ و شان و گەردنى پان
كردبوو، و سەرى وردوخاش كردبوو. كەلەسەرى
بەتال بوو، مېشكى خرابووه ناو نايلاقىكە و لە
تەنىشت تەرمەكەى دانرابوو.

پۆلىسەكە دووبارەى كردهو: "ئاخۇ دەيناسن؟"

پروخسارى ھەپروون بە ھەپروون بېوو،
نەدەناسرايەو. سەربارى ئەوھش مەھال نەبوو. بە
نەينى لە نېو ساكە پلاستىكەكەم پروانى كە لە
ماددەيەكى خۆلەمېشى بوو، ساكەكە بېرەوهرىيە
مردووكانى لە نېو خۆيدا ھەشار دابوو، كە ئەو
بېرەوهرىيە مردووانەش بە ھەمان شىوھ بۆ من ئاشنا
بوون. ھىماى مالىك، قسە نەرمونيان و گەرمەكانى
خۆشەويستىك، چاوى رەش و بۆنى مەكە تورتهكانى.

ئەگەر من نەيناسمەو، ئەى كى دەبى بېناسىتەو؟

بە دەنگىكى گىراو گوتم:

- بەلى، دەيناسمەو.

- دلنيان؟

ديسان سەيرى تەرمەكەم كردهو.

- بەلى خانمى پۆلىس، دلنيام.

- ئەگەر وا بى دەتوانن ئېرە واژو بكەن؟

- بەلى خاتوون.

وام گوت و بە وشكى كاغەزەكەم واژو كرد.

بە لای مەنەو گەرنىيەكى ئەوتوى نەبوو ئەوان
سەبارەت بە ھەلسوكەوتە زېرەكەم چۆن بېر دەكەنەو،

بهس ئه وهندهم دهزانی که ئه وه تاکه ئه رکیکه دهتوانم به جینی بینم. دهبوايه باش بپروانم، باش گوئی بگرم و هه موو شتی باش پابگرم. تو بلیی پوژیک بتوانم بگێرمه وه شاربه ده ربوون چ مانایه که دهگهیه نی؟

پزیشکه یاساییه که مه لافه که ی به سه ر تهرمه که دا دایه وه و ویستی پال به چه که مه که وه بنیته وه.

"پاوهستن تکایه. چرکه یه که بیدهنگ بن."

له و شوینه ی لینی بووم نه مدهزانی قیبله ده که ویته کام لا، ژیرزه مینه که په نجه ره ی نه بوو. دهبوايه سهیری هه لکه وته ی خور بکه م بو ئه وه ی بزانه مه که که له کام لایه، ئه و سا ئاراسته یه کی هه پمه کهیم هه لبژارد و هه ستامه سه ر پئی، پولیسه کان شه پقه کانیا ن هه لگرت. خۆم له شوینی براگه و ره دانا و ئه و شته م کرد که له نیشتمانی خۆمان ئه نجامی ده دهین؛ دهستم له سه ر ئه و شوینه ی پارچه که دانا که ده بی چاوه کانی تهرمه که ی لی بووی و گوتم: "وانا إلیه راجعون."

ئیتیر پوئی له نیو تابووته کهیدا دهحه سایه وه.

دهرگه یه که کرایه وه، زیوان هات و پایگه یاندا: "دهتوانین دهست پئی بکهین؟"

ژنه که سهیری منی کرد.

گوتم: "با دهست پئی بکهین!"

من چوومه پیش وینه که ی پوئی و له بهر خۆمه وه گوتم: "وانا إلیه راجعون."

له ولاتی من قهدهغه یاده وهره ییه کانمان بکینه
 خوله میس، ئه شوینه ده بیته جی هه واری
 یاده وهره ییه کان ده بی دهستی لی نه درئ. مردوو
 ده شوردرئ و له کفنیکی سپیه وه وهرده پیچرئ. پاشان
 جهسته که به لای راستدا ده خریته نیو گۆره وه و
 پرویشی ده کریته قیبله وه. دواتر کوپی گه وره یان
 برای گه وره یان مامی هه ره به ته مه ن، کونیک له کفنه که
 له کن چاوه کان دروست ده کا. شه و فریشته ی مهرگ به
 گرسۆزیکه وه دئ، ده بی چاو لیک نه نیی و دابنیشی
 تا کو وه لامی پرسیاره کان بده یته وه:

- ئه تو کئی؟

- بولفه زل.

- کوپی کئی؟

- کوپی ئه کبه ر.

- دایکت ناوی چیه؟

- زه هرا.

- له ژیانندا چ کاره بووی؟

- باسی کام قوناغ دهکە ی فریشته که؟ باسی ئەو
قوناغه دهکە ی که له نیشتمانی خۆم بووم؟ یان ئەو
ماوه یه ی له هۆله ندا ژیا م؟

چ پوو دەدا گەر فریشته ی مەرگ بێت و تۆ هیچ
شتیکت بۆ گوتن پێ نه بێ؟

به درێژایی ئەو سالانه ی دوایی، که شەر له ولاته که م
پهره ی سه نه ندبوو، له به ره که ئانه وه تهرمه ی
هه نجن هه نجنبوو ده هینترانه وه.

"چ له و جه سته یه بکری که کاسه سه ری به تاله؟"

له لای ئیمه قه دهغه بوو تهرمه کان بسووتین، به لام
خۆله میش زۆر جار له چیرۆکه کۆنه فارسییه کاندا به
دی ده کری.

"دیویک، که هه موو پۆژی پیچه وانه ی ئەو شته ی
ده کرد که داوایان لێ کردبوو، پۆسته می قاره مان ی له
بان سه ری به رز کرده وه و گوپاندی: 'له نیتوان ئاو و
ئاگر دا یه کیکیان هه لبرێره!'

پۆسته م هه رچه ند نه یده زانی مه له بکا، هاواری کرد: 'ئاو!
دیوه که خسته یه نیتو ئاگره وه.

'ئهی ئاگره که! بیره وه ریبه کانی بسپره وه!'

خۆله میش سه مبولی دیو بوو، که کچ و ژنه گه نه که کانی
ئەشکه نه ده دا. دوا جار پاش هه وت پۆژ و هه وت
شه و ململانی، پۆسته م توانی دیوه که له بان سه ری
به رز بکاته وه و بیخاته نیتو ئاگره وه. جه ژنی خۆله میش
بوو، هه ر که سه و مافی ئەوه ی پێ درابوو بوتلیک

له گهل خۇيدا بېتى. بوتله كان پر دهكران له خۇله مېش و
له سهر ئاگردان داده نران.

ئەو كاتهى مندال بووم و دهبوايه بهردهوام چاودىرىي
زۇپاي ماله كه مان بم، بانگى دايكمم ده كرد:
- دايه! دايه!

- چ بووه؟

- كۆلكه داره كان بوونه ته خۇله مېش، ئاخۇ ده توانم
هەندىك لەو خۇله مېشه بخەمە نىو بوتلىكه وه؟
- خوله كىك راوه سته!

دهچوو له گەنجينه بوتلىكى به تالى دىنا، دوو سى
كه وچك خۇله مېشى تى ده كرد، سەرى بوتله كهى
دهگرت و دەيدا به من. "جا ئىستا برؤ!"

به پهله پام ده كردە كۆلان بۆ ئەوهى بچمه لای
منداله كانى تر، كه هەر يەكه و به بوتلىك خۇله مېشه وه
چاوه رېم بوون.

تەنەت لە ئەدەبى كۆنیشماندا دوژمنانمان ناسووتىن و
نايانكهينه خۇله مېش، به لام دىكتاتورەكانى فارس به
شيوه يەكى دىكه هەلسوكەوتيان ده كرد. ئەوان قارەمانەكانى
گەليان بۆ هەميشه به داره وه هەلدەواسى، خۆر جىگەى
ئاگرى دهگرتە وه. حەسەنەك ئا بهم جۆره بووه خۇله مېش.
له كىتىى شىخ ئەبولفەزلى بيهەقى ئەم چىرۆكەم
خويندووه تە وه.

"حەسەنەك، وهزىرى گەوره، به سواری ئەسپىكى لەر
و لاواز دەبرا بۆ بەردەم پەتى سىداره، ئەو هەرگىز له

ژيانيدا سواری ئه سېپىكى وه ها نه بيوو. جه للا ده كان
 ده ستي چه سه نه كى وه زيريان له پشته وه به ستيو وه وه.
 سولتان فه رمانى دا: 'به ردبارانى بكن!'
 به لام كه س ده ستي بۆ به رد نه برد.
 سولتان گوراندی: 'هه ليواسن!'
 جه للا ده كان چه سه نه كيان هه لواسى.
 سولتان به دهنگىكى به رز گوتى: 'ده بى بۆ هه تاهه تايه
 به داره وه هه ليواسرى!'
 چه سه نه ك بۆ ماوهى چه وت سال به داره وه هه لواسرا،
 خورى مه مله كه تى فارس سووتاندی و باى پوژئاوا
 خو له ميشه كهى له گهل خویدا برد."
 له مه راسىمى سووتانده كه دا شتيك كه م بوو، به لام ئه و
 شته چى بوو؟ نازانم. له ماوهى سووتاندنى جه سته يه كدا
 راستى و خيال ئاوېتهى يه ك ده بن، ليك هه لاواردنيان
 ئه سته مه. كه چى ناشتن و به خاكسپاردن راستيه كى په تيبه،
 پرۆسه يه كى ته واوه. تهرمه كه به زيان ده سپىرى، زيان
 ده يخاته نيو گورپكه وه و به رده هه لكه ن له سه ر كييله كهى ناو
 و رپكه وتيك هه لده كولى.
 هه رچى بى منيش به شدارى مه راسىمى سووتاندن بووم.
 تابووته كه هه تا زوپاي جه سته سووتاندن برا.
 له ويوه ئه ركى من ته واو بوو، هو كاريك نه ما بوو
 چاوه پى بكه م.
 "مالئاوا خاتوون!"
 ده ستي به ره و لاي من را داشت.

- سوپاستان دهكهم.

- سوپاسی پي ناوئ. به ئهركی خومی دهزانم.

دهستیم گووشی و هاتمه دهري.

ههستم كرد دهيهوي شتيكي تر بلي، يان پهنگه
چاوه پي بووي من پرسياركي ديكي لي بكهم. به لام
لهو ساته وهی وا پوني به رهو زوپاكه برا، چيتر
نهمتواني له گه ليدا قسه بكهم. نه وهی راستی بي
دهمويست بليم: "ئاخو دهكري جاريكي ديكي و له
شوينيكي تر چاوم پيتان بكه وي؟"

له راستيدا ده بوايه ده رگه كه م كراوه هيشتاوه هه تا
ئه ويش ده هاته دهري، ده بوايه تا به ردهم ئوتومبيله كه ی
به قه راغ داره كاندا شان به شانی ئه و پويشتبام. بابته
بو قسه كردن كه م نه بوون، به لام وام نه كرد. خيرا به رهو
مال بوومه وه. بهر له وهی بتوانم له گه ل ژنيك له ژير
داره كاندا باس و خواسيک دهست پي بكهم، ده بوايه
له گه ل ئه م وشه بيگانانه راهاتبام. له لايه كي تره وه
حه زم نه ده كرد داوا له ژنان بكهم به رهو لام بين.
كه رچی نا، جاريك، ته نيا جاريك. ئه و ژنه ی كه پيويسته
بي، خوی ديت. ئه گه ر بو جاري دووهم بانگی بكه ی،
ئه وا دوور ده كه ويته وه. به لام پيويسته بي. له خورا نيه
كه ناوه كه ی له ته نيشت ناوی من له سه ر كارت
پوستاله كه نووسراوه، پوژيک ديت و له ده رگه ده دا؛ له
ده رگه ی مالی بولفه زل.

له ده رگه ددهن.

پښم وا بڼ پوژنکی پاییزی بوو، چهند ههفته یه ک پاش مه پاسیمی سووتاندنی تهرمه که. ده رگه که م کرده وه. ژنیک بوو، ژنیکي به سالاچوو جانتایه کی پڼ بوو و له بهر ده رگه راوه ستا بوو. له چکه یه کی له سه ری هالاند بوو، له دهره وه بایه کی تووش و دژوار دهات.

"ئپوه ئه و پیاوه ن که..."

هاوولاتییه کی خوم بوو. کاغه زیکی پیشان دام، ناوی من له سه ر کاغه زه که نووسرا بوو.

- فهرموون خاتوون.

- ئپوه ئه و پیاوه ن که دوایین جار کوپه که ی منتان بیني؟

- کوپه که تان خاتوون؟ کام کوپ؟

کتوپر زانیم باسی چ ده کا، کورسییه کم بو له نپوه راستی ژووره که دانا.

"فهرموون خاتوون."

میوان نه بوو، بو شتیکی تر هاتبوو، شتیکی گرنگ. هاتبوو کومه لیک پرسیارم لن بکا، ناوی من له سه ر

کاغەزەكەى نووسرابوو. كەواتە نەدەبوايە فەرمووى
بەكم لە سەر قەنەفە دابنىشى، بەلكو دەبوايە لە سەر
كورسيەك دابنىشى.

پاشكاوانە گوتم: "فەرموون لێرە دانىشن."
جانتاكەى لە تەنىشت كورسيەكە دانا و دانىشت،
كورسيەكەى بۆ خۆم لە بەرامبەر وى دانا.

- خاتون، چۆن ناوونىشانى منتان دۆزىووەتەو؟
- لە پێگەى هاوولاتىيەكانمەو، هەروەها پۆلىسىش
يارمەتى داوم. من دوو كاتژمێرە هاتووم. دوو پياوى
گەنج لە فرۆكەخانە پيشوازييان لى كردم، ئەوان هەتا
بەر دەرگەى ئۆهەيان هێنام و ئىستا نا تاوێكى تر بە
دوومدا دین.

وینەيەكى لە ساكە پەشەكەى دەرھێنا.

- دەلێن تەرمى كۆرەكەمت بىنيو، راستە؟

- تەرمى كۆرەكەتان؟

- بپوا ناكەم كۆرەكەم... كە شەمەندەفەرىك... چۆن
بليیم... كە لە سەر پێگەى ئاسن... پيم بليین، دە پيم
بليین درۆيە. ئيمە، بنەمالەكەى، براكانى، خوشكەكانى،
مام و پووور و خالەكانى، قەت ناتوانين بپوا بكەين.
جوان سەيرى ئەم وینەيە بكەن. تكتان لى دەكەم، پيم
بليین تەرمەكە هێى كەسێكى تر بوو.

وینەكەم لى وەرگرت و بە وردى سەرنجم دا، پێك
ئەو وینەيە بوو كە بە پەساپۆرتەكەو بوو. سەيرى
ژنەكەم كرد، چاوەكانى ماندوو و تەژى بوون لە

چاوه پړوانی. ئەم ژنەم دەناسییەوه که به وینەیه که وه
هاتبوووه لام، دەشمزانی ئەم ژنە دەیهوئ چ شتیکم لی
بیستی.

جانتاکه بهوپه پری سهبره وه چاوه پری بوو، هەرچی بی
ناکری ژنیکی به سالاجوو به دهستی به تال بگێرته وه.
تەرمیک له نیو جانتاکهیدا جی جی نه ده بووه وه. به لام
چیرۆکیک، بۆ نا؛ ئەوه هه مان ئەو شته بوو چاوه پری
بوو له زاری من بیستی.

دەمزانى براكان، خوشكهكان، مام و پوور و خالهكان
نه چاوه پړوانى تەرم بوون و نه گۆر، به لام چیرۆکیکی
گونجاو بۆچی.

لیم پرسى:

- کۆرەکه تان ناوی سوبحان ئیبنی سوبحان ئیبنی
سوبحانە؟

- به لئ، پیاوه گه نه که؛ ناوی سوبحان ئیبنی سوبحان
ئیبنی سوبحانە.

- مه گرین خاتون. با شتیکتان پی بلیم، ده بی دان به
شتیکدا بنیم، فرمیسکه کانتان بسر نه وه خاتون.
په ساپۆرته که ساخته بوو، زانیارییهکانی نیو
په ساپۆرته که ش هه روا. ئەمه با له نیوان خۆماندا بی.

به واقورمانه وه پرسى:

- ده تانهوئ بلین چی؟

- ببوورن. ئیستا هه موویتان بۆ ده گێر مه وه، هیشتا
هه ندیک گومانم هه یه. تەرمی ئەو هاوولاتییانە ی

نەناسراو ماونەتەو، ھېندە زۆرن لە ژمار نايەن. لىم
تېيگەن، دەبى كەسىك بىانناسىتەو.

- ئەي كۆپرەكەي من؟ ئەو تەرمە ھىي كۆپرەكەي من
بوو يان نا؟

- لە پرسىيارەكەتان تىندەگەم، بەلام نازانم چۆنتان بۆ
شى بکەمەو. دەزانن خاتوون، پەساپۆرتەكە كىشەي
نەبوو، بەلام تەرمەكە ھىي ئەو نەبوو.

- تىناگەم. سەرەتا گوتتان پەساپۆرتەكە ساختە بوو،
كەچى ئىستا دەلەين پەساپۆرتەكە راست بوو، بەلام
تەرمەكە ھىي وى نەبوو. لە بەرتان دەپاريمەو ئەمەم
بۆ شى بکەنەو! چى ساختە بوو؟ پىم بلى چى راست
بوو؟

- ئىستا پىتان دەلەيم، بەردەوام گومانم ھەن. سەير
كەن! ئىو ڤىكەن سارد و گەرمى پۆڭگارتان چىشتو،
ئەمەن ئەو بۆ چەندىن سال دەچى خەرىكى
ھەلات ھەلاتم. ژمارەيەكى زۆر ھاوولاتى مە بى ناسنامە
بە گۆشە و قوژبىنى دونيادا دەگەپىن، گەلىك تەرم بە
پەساپۆرتى تەزوير بە خاك سپىردراون. بە راستى
دوودل و پارام. كەنگى، لە كۆى گوتوومە تەرمەكە ھىي
كۆپى ئىو بوو؟ ئەو ھى راستى بى... چۆنتان بۆ باس
بکەم، ناتوانم پىتان بلىم، مافى ئەو ھى نىيە خاتوون.

ھۆن ھۆن گرىا و بەدەم ھەنىسكەدانەو گوتى:
- لە خۆپا ملە نايە بەر ئەو ئەم سەفەرە دوورودرىژە.
كەس نىيە پىم بلى چ پووى داو!

- من ده توانم پیت بلیم، ده توانم راشکاوانه بۆت باس
 بکه م چ قه و ماوه. خاتوون! من ژماره یه کی زۆر گوږی
 ون ده ناسم، ده توانم گوږه کهت پیشان بدهم و بلیم:
 'ئه مه یه. کوږه کهت ئا له و گوږه دا نیژراوه.' به لام هه روا
 سووک و سانا نییه، ناتوانم وا به ئاسانی پشتراستی
 بکه مه وه. جا ئه گهر من نه توانم پشتراستی بکه مه وه،
 کهس ناتوانی ئه و کاره بکا. جا با پیتان بلیم، من
 چه ندين و چه ندين ساله خه ریکی هه لات هه لاتم.
 ژماره یه کی زۆر هاوولاتی هه ن بی ناسنامه کون و
 که له به ره کانی دنیا ده پتون. کئ چ ده زانی خاتوون،
 په نگه کوږه که ی ئیوه ش به شیک بی له و مرقفانه.
 خاتوون، ئه وه ده بی له نیوان خۆماندا بمیتیته وه. من،
 کوږه که تان و ئه وانی تر، به گشتی ئیمه سزا دراوین.
 ئه وه ی پشتی له نیشتمانی خۆی کرد بی ده بی باجیکی
 زۆر قورس بدا. ئاخۆ ئیوه سه باره ت به و هاوولاتییه
 هیچتان بیستوهه؟ ئه و پیاوه ی جگه له فرۆکه خانه، مافی
 نییه له شوینیکی تر بژی؟ ئه و مرقفه ی وا هیچ ولاتیک
 نایه وئ ناسنامه ی پی بدا. ده بینن، دیسان مرقفیکی بی
 ناسنامه.

فرمیسه که کانی سپینه وه.

لیم پرسى: "ئاخۆ به سه رهاتى ئیسراییلیه کانت
 بیستوهه؟ جوله که وێلگهرد و سه رگه ردا نه کان، ئه و
 جوله کانه ی تا هه تایه به سه رگه ردا نی مه حکووم بوون؟
 بگه رپینه وه خاتوو، ده رگه که تان به نیوه کراوه یی

بهیلنهوه. کئ چ دهزانی. دواچار ئیسرائیلی گهپانهوه بۆ
مالئ.

دهستی بهرهو جانتاکه ی برد، بۆ ساتیک بهدهم
تیرامانهوه دهسکهکە ی گرت. پاشان له ناکاو ههستایه
سه ر پئ، جانتاکه ی هه لگرت و گوتی:

- ده پۆم.

- کوپیک قاوه، پیاله یه ک چا ناخۆنهوه خاتوون؟ پشوو
بدن، ماندوو و شه که تن.

دوو هاوولاتی له پشت په نجه رهوه به دیار که وتن.
گوتی:

- ئه وه هاتن، خۆیانن.

- ئاخۆ ده تانه وی بچین و گوپی ئه و نه ناسراوه
ببینین؟ داوای لیئوردنتان لی ده که م، هه رچی بی ناوی
کو په که تان له سه ر کیله که هه لکه نراوه.
نیوچه وانمی ماچ کرد.

چووینه ده ری.

به یانیی پۆژی دواتر له ماله وه به ته نیا بووم، که سیک
هه مدیس له ده رگه ی دا. له په نجه ره پرا سه یری ده ره وه م
کرد، هاو سه ری پێشووی پۆنی له پشت ده رگه که بوو.
به ئه سپایی چووم ده رگه که م لی کرده وه.

- هه له و! ئاخۆ بیزارتان ناکه م؟

- ئه وه چ قسه یه که؟ به پێچه وانه وه. فه رموون خاتوون!
زه رفیکی بچووکی پی دام، که له پۆژنامه یه که وه
پێچرابوو.

- فەرموو بۆ ئۆۋەيە.

- ئەمە چىيە؟

- كە كەلوپەلەكانى پۇنىم كۆ دەكردنەۋە، يەك دوو شتم بۆ ئۆۋە دانا. ۋەك بىرەۋەرييەك لە لايەن پۇنىۋە. زەر فەكەم كردهۋە.

"تابلۇيەك! چ سوپرايزىكى جوانە! لە چاكەي خۆتانە. زۆر سوپاس."

هەرۋەھا چەند وىنەيەك هەبوون، ئەو وىنەنەي پۇنى خۆي گرتبوونى.

كورسىيەكەم لە نۆۋەپراستى ژوورەكە دانا و گوتىم: "تكاتان لى دەكەم دابنىشن."

ساتىك لە نىۋان قەنەفەكە و كورسىيەكەدا دېدۇنگ ما، پاشان لە سەر كورسىيەكە دانىشت. كورسىيەكى ترم هەلگرت و لە بەرامبەرى دانىشتىم. گوتى:

- لە مەپراسىمى سووتاندنەكەدا حەزم دەكرد زياتر قسەتان لەگەل بكەم، بەلام ئۆۋە زۆر زوو پۇيشتىن.

- راستە. پىشتىر هەرگىز بەشدارى مەپراسىمى سووتاندن نەبووم. ئەو ساتەي ۋا كرىكارەكە تابووتەكەي بەرەو نىۋ ئاگردانەكە پال پىنە نا، هيز و تواناي ئەۋەم تىدا نەما بە سانايى هەستى خۆم بە ھۆلەندى دەر بېرم. ئاخۇ لە مەبەستم تىدەگەن؟ پۇنى يەكەم جىرانى من بوو، پياويك كە متمانەم پنى هەبوو. لە ولاتى خۆم بە هيچ شىۋەيەك پەيوەندىم لەگەل

جیرانه کانمدا نه بوو، له پږیمیکي دیکتاتوردا بږوا به هیچ کس ناکه ی. مه حاله بتوانی دهردی دل بؤ که سینک هلپریژی، سه بارهت به هلپژاردنی وشه کان ده بی به ردهوام به پاریزه وه هل سوکوت بکه ی، وه لی له گهل پونی هه ستم به ئاسووده یی ده کرد. ئاخو له مه به ستم تیده گهن؟

له پریکا بیده نگ بووم، من نه ده بوايه چیر قسه بکه م. به نورهش بی نوره ی هاوسه ری پیشووی پونی بوو قسه بکا، بؤ ئه م مه به سته هاتیوو من بیینی. ئه م تابلویه و وینه کان ته نیا بیانوویه ک بوون و هیچی تر. هاتیوو چاوی به من بکه وئ تاکو سه رگوزه شته ی خویم بؤ بگپریته وه، بویه بیده نگ بووم. به لام ئه و هیچی نه گوت. ساتیک بیده نگي به سه ر ژووره که دا زال بوو، تابلوکه م هل گرت ه وه.

"سو پاس. هه می شه حه زم ده کرد تابلویه کی له م شیوه یه م هه بی، شوینیکي باشم بؤ دوزیوه ته وه."

بیرم له وه ده کرده وه ئیستا نا ئیستا وه قسه دی، لی هیچ کاردانه وه یه کی پیشان نه دا. منیش ئیتر هیچم بؤ گوتن پی نه بوو. "حه ز ده که ن قاوه یه ک ساز بکه م؟"

به ده نگیکی نه رم هاته گو: "له مه پاسیمی سووتاندنه که دا داواتان لی کردم به وردی بؤتان باس بکه م چ قه و ماوه، به لام قسه کردن له م باره وه ئاسان نییه. نازانم چؤن باسی ئه و شته بکه م که پووی داوه. ئه وه ی پاستی بی ته قینه وه یه ک بوو."

به خۆم گوت: "ته قينه وه؟ ته قينه وهی چی؟ ده بی مه به سستی چی بی؟"

پهنگه وشه "ته قينه وه" واتایه کی دیکه ی هه بی و من لئی بیئاگا بم. بۆ من "ته قينه وه" دینه واتای شکانی له ناکاو و په رشوبلاو بوون، وهکو بۆمبیک. چه شنی سه رجه م ئه و بۆمبانه ی به درێژایی سالانی جهنگ له نیشتمان که م ته قينه وه.

- مه به سستان له وشه "ته قينه وه" چیه؟

- ئه ها، باسی شتیکی تر ده که م. باسی پۆنی ده که م، باسی خۆم، باسی په یوه ندیی نێوانمان.

- په یوه ندی؟ ئه وه ندیه ی من بزانه م ئیوه به شیوه یه کی فه رمی له گه ل پۆنی زه ماوه ندتان کردبوو.

- به لئ، بیگومان، زۆر باشیش پیکه وه هه لمان ده کرد. پۆنی نیگارکیش و په یکه رساز بوو، هه روه ها پیاویکی دلخۆش بوو. مندالیکمان بوو، کچیک.

- وایه، ئاگه دارم. پۆنی پنی گوتبووم، جارجاره باسی ئیوه ی بۆ ده کردم. پیم وایه به رده وام تاسه ی ده کردن، چه زی ده کرد له لاتان بی، به لام بۆم ده رکه وتبوو که ناکرئ، که جیبه جی نابن. ئیوه پیکه وه به خته وه ر نه بوون، وایه؟

- نه خیر، یانی به لئ. ئیمه به خته وه ر نه بووین، به لام خراپ نه بوو. وهک هه موو که سانی تر. پۆنی ده یکرد و نه یده کرد کاری بۆ نه ده دوزرایه وه، به رده وام کاری کاتی. شتیکی له ودا گرفتی هه بوو، به لام نه مزانی ئه و

شته چیییه. زه ماوهندی من له گهل پوئى وهك ههلبوون
و كوژانه وهى زوپايهك وا بوو؛ سهرهتا گرهبكان شين
بوون، له ناكاو بلیسهى زهره به دیار كهوتن و دواچار
ئاگرهكه بوو به دووكهل.

- تینه گهم، ده زانم ده لین چى. ئه سته مه. نازانم به چ
وشه یهك ده رى ببهرم، زور باش ده توانم بارودوخه كه
وینا بكهم. ئه سته مه. ده بى زور سهخت و دژوار بووبى.
- له پهنا من ده خهوت، به لام چیتى پوئى نه بوو، بهلكو
بیگانه یهك بوو. 'پوئى چیت به سهر هاتووه؟ ئاخو
كیشیهك پرووى داوه؟' ده یگوت: 'نه خیر ئانیک، ته نیا
ههست دهكهم باش نیم و هیچی تر.' له ته نیشته من
وهك تهرمیک رادهكشا، ساردوسپ.

ههستم به ئاسووده یی نه ده كرد. بابه تیکى ههستیار
بوو، رانه هاتبووم له م باره وه له گهل ژنان ده ردى دل
بكه م. ئه گهر ئه و چیرۆكى خوى بو ده گێرپامه وه، مافى
منیش بوو به نۆره ی خۆم پرسى یارى لى بكه م.

تهرمیک له ته نیشته ژنیک، له ته نیشته ژنه كه ی. پوئى
چیتى نهیده توانى ژنه كه ی نه وازش بكا، چیتى نهیده توانى
مه مكه كانى بگوشى، دهسته كانى ئیتى به ره و نه رمه ی
رانه كانى نه ده چوون.

- ئه ی پاشان... پاشان... چ پرووى دا؟
- چیتى نهیده توانى له ته نیشته من بخه وى. 'ههول بده
پوئى! دهسته كانت له سهر شانم دا بنى!'

لیم نه پرسی پوښ داواکاریه که ی جینه جی کرد یان نا.
ساتیک بیده نگ بوو، چاوه پئی بووم.

به رده وام بوو:

- دهسته کانی له سهر سینگم دانا. ئاخ! چهنده سارد
بوون! دهسته کانی وهک پارچه سههولیک وا بوون.
له ولاته کهم هرگیز ژنیک سههبارت بهم بابه تانه
قسه ی بۆ نه کرد بووم.

ئه وسا گوتی:

- ئه وکات ته قییه وه.

- چی ته قییه وه؟

- ئه م ههسته، ههستی دووره په ریزبوون. جهسته م
چیتر ئه وی نه ده ویست.

- تیده گهم. به لام له گورپینی کتوپری جهسته ی ناگهم.

- منیش هه روا. به تایبته سهره تا هیچ تینه ده گه یستم،
بهس ده بوايه چاوه پئی بم بهو هیوايه ی هه موو شتیک
پیره وی خوی بگریته وه بهر. به لام ئیتیر هیچ
په یوه ندیه کمان پیکه وه نه مابو وه. یه کیک له ئیمه
ده بوايه لهو ماله برهوا.

- جا ئیوه ماله که تان جینه یشت؟

- نه خیر، من ئیتیر نه مده توانی بهم جوړه تاکوته نیا
وازی لی بینم. راست بوئ ئه و نه خوش بوو. نا، ناتوانم
بلیم نه خوش... ئیستاش نازانم له جیی چ
دهسته واژه یه که به کار بینم.

- له گهل نه وه شدا به ختتان ههيه له ولاتيكي پوژناواييدا
دهژين، له خوم ده پرسم نه گهر ژنيكي هاوولا تيم له گهل
کيشه يه کي وه هادا دهسته ويه خه بوايه، چيى ده کرد.

- پهنگه شته کان له ولاتى ئيوه به جوړيكي تر
چووبانه پيش و هيچ نه هاتبا گوړي. من چاره سه رييه کم
پي شک نه ده هات، ته نيا ده بوايه چاوهر پي بم
گوړانکاريه که راشکاوانه خوئ بنويئ، له لايه کي تره وه
ده بوايه چاوهر پي بم کچه که مان هه نديک گهره تر بي.

- ئه ئه هم ههسته... چوئ بلنم... چوئ توانيتان
خوتان له گهل هم دووره پهريزگرته رابينئ؟

- ئاسان بوو. شيوازيكي دريژهدان به ژيانمان
دوژييه وه؛ من ژووري نووستم جي هيشته و چووم له
لاى کچه کهم خه وتم. سهره تا سانا نه بوو، به لام هيدى
هيدى پيى راهاتين. پاشان هه موو شتيک پوون و
ئاشکرا بوو، پوئ چيتر پيويسى به ژن نه بوو. به دواى
پياويکدا گه را و پيى گوتم گرفتنيک نابيني نه گهر بيت و
به دواى ميړديکي تر دا بگه پرتم. به لام هه روا سووک و
سانا نه بوو، کات پيويست بوو. سهره تا ده بوايه بهم
بيروکه يه رابنم، پاشان به پاريزه وه به دواى ميړديکي
نويدا گه رام. به رواله ت ئاسانه، به لام چيتر ميړديکي تر
نادوژيته وه. پياوى تر ده دوژيته وه، گه ليک پياوى تر؛
هه موويان بؤ ماوه يه کي کاتى.

- بؤ پوئش هه ر وا بوو پيم وابي.

- به لئ، ئه ویش بۆ ماوه یه کی کاتی کۆمه لیک پیاوی
دۆزینه و، ههردووکیشمان پازی بووین. ته نانه ت باسی
ئهو پیاوانه مان ده کرد له ده ره وه ی مال تووشیان
ده بووین. هه موو شتیک له ماله وه مەنگ و ئارام بوو.
کچه که شمان له په نامان گه وره ده بوو، به لام کتوپر
پۆن هاوده میکی درێژخایه نی دۆزییه وه.

- ئه ها! ناکا مه به سستان ئهو پیاوه کورته بالایه بی؟ ئهو
پیاوه ی گواره ی له گویدا بوون؟

- خۆیه تی. ده بی بینییستان. کاتیک ئیوه له گه ل
بنه ماله که تان هاتنه ئیره، ئهو لیتره ده ژیا.

- پیم وایه ده بی دوا ی ئه مه به یه کجاری ئه م ماله تان
جی هیشتب.

- نه خیر، یه کسه ر نه پۆیشتم. سه ره تا پۆن دوو سی
شه و له هه فته دا له مالی وی ده مایه وه، به هیچ
شیه یه ک به مه جاپز نه ده بووم، په یوه ندیی به خۆیه وه
هه بوو. پاشان هاو پیکه ی جارنا جاری ده هاته مالی ئیمه،
ته نانه ت به رگه ی ئه مه شم گرت. به لام شه ویک که
ده گه پامه وه مالی، بینیم قه ره ویله یه کی گه وره له به رده م
په نجه ره دانراوه. ئی! ئه م جاره یان چ بووه! هاو پیکه ی
بار و بنه ی له مالی ئیمه داکووتا. من پیکه یه کی دیکه م
له پیش نه بوو، ده بوایه له مالی برۆم. کچه که مان له کن
پۆن مایه وه، من پرێسکه م پێچایه وه.

بۇ بەيانى پۇرۇ دواتر تىگەيشتم بۇچى ژنەكەى
پۇنى ھاتۇتە دىدەنيم، ئەگەر ئەو چىرۇكى پۇنى ئ لە
مىشكى مىندا سەرلەنۇ بونىاد نەنابايەو، كى ئەو
كارەى كىرەبا؟

ئەو ھەروەھا ھاتبۇو تاكو لاپەرە سىپىيەكانى نىو
چىرۇكە كۈنە فارسىيەكان پىر بىكەتەو، كە دەمزانين.
لە ئەدەبى كۇنى ولاتەكەى مىندا، دەگمەن نىن ئەو
چىرۇكانەى باسى خۇشەوئىستى پىاويك بۇ پىاويكى
دى دەكەن. لە چىرۇكى وادا ھەرگىز بوونى ژنىك لە
گۇرپىدا نىيە، بەردەوام باسى پىاويك دەكرى. تەنانەت
باسى زانايەك بە پىشكى خۇلەمىشسىيەو كە چىتر
ناتوانى بەسەر خۇيدا زال بى. كىوپر، جەكانى دادەنى و
بە پووت و قووتى خۇ بە ماللىكى تردا دەكا. چىرۇكەكە
باس لەو ناكە بەسەرھاتەكە چلۇن كۇتايى دى.

ھىچ شتىك لە سەر ھاوسەرى زاناكە نەگوتراو،
ھەروەھا ئەو ھەش نازانرى ئاخۇ پىاوەكە وەك قالبە
سەھۇلىك لە تەنىشت ژنەكەى پاكشەوە يان لە
مەكەكانى ھەلبەزىوۋتەو. لە ھىچ كىي باسى ئەو
نەكراو پانە گەرمەكانى ژنە بەكەفوكولەكە ھەستى بە
بوونى دەستى مىزدەكەى لە سەر خۇى كىرەبى.

ھەروەھا لە چىرۇكەكەدا ناخوئىتەو كە دەستە
ساردەكانى زاناكە وەك دەستەكانى مردوويەك لە سەر
پانى ژنەكە قورسايى بكا. ھاوسەرى پىشەو پۇنى
ھات، شتىكى گىرپايەو كە پىويستى پىى بوو و

پۆيشتەو. كتومت وەك دايكى سوبحان ئىبنى سوبحان
ئىبنى سوبحان كە ھات، تەويلى ماچ كردم و پۆيشت.
بەلام ژنى پيشووي پۆنى تەويلى ماچ نەكرد. پەنگە
دەبوايە ئەو كاتەى وا گوتى پۆنى چىتر ئەوى
نەدەويست، تەويلىم ماچ كردبا. كەمژەيى، كەمژەيەك
بوو لە لايەن منەو.

ئانىك ھاتىبو بىمىنى تاكو خالى كوتايى بۇ چىرۆكى
 ژيانى پۇنى دابنى. لە پروانگەى ئەوۋە ونبوونى دەھاتە
 واتاي كوتايى چىرۆكەكەى. خۇيشى پۇيشىست لە
 شارىكى تر سەقامگىر بوو بۇ ئەوۋەى لە ژيانى نويدا
 سىيەرى پۇنىى بەسەرەوۋە نەبى.

بەلام ناكرى خالى كوتايى بۇ چىرۆكىك دابنىى،
 چىرۆكەكان پەپرەۋى لە ياساكانى خۇيان دەكەن؛ بۇ
 كەسىك كە بىەۋى پەۋتى بەسەرھاتەكەيان بگۇرى، مل
 دانانەۋىتن. چىرۆكىك يان ئەوۋەتا خامۇش دەبى، يان بۇ
 ھەتاھەتايە دەۋى.

من تواناي ئەوۋە نەبوو شتىك لە ژيانى پۇنىدا بىكەم
 و نەمدەتوانى چىرۆكەكەى لەبىر بىكەم. چۇن دەمتوانى
 چاۋەكانم بنووقىنم و مالە چۆلەكەى دىوار بە دىۋارى
 خۇمان نەبىنم؟ چۇن دەمتوانى گويچكەكانم بئاخىم بۇ
 ئەۋەى چىتر گويىم لە باسوخواسى پۇنى نەبى؟ چۇن
 دەمتوانى دەرگەكە گالە دەم و پىگە نەدەم ئانىك
 بىمىنى؟ ھەموو شتىك لە دەرەۋەى ويستى خۇم پرووى

دا. چۈن دەمتوانى بەردەوام پرسىياری ئەو ە خۆم
 نەكەم كە جىرانى داھاتوومان كى دەبى؟
 ئەو كاتەى وا تەرمى پۇنى لە نىو ئاگرەكەدا ون بوو،
 پۇنى ون بوو، بەلام چىرۆكەكە نا. لە نىو
 بىرەو ەرييەكانمدا جىگەى بۆ خۆى خۆش كرد. بەلام
 چىرۆكەكە دەكەوتە سەر چ پەوتىكەو، ئا لىرەدا ھىچ
 بۆچوونىكم نەبوو.

نەمدەوىست بى ەست و خوست بىم، دەموىست لە
 پەوتى پووداوەكاندا پشكم ەبى. ەەر بۆيەش بە دواى
 ئىشىكى تردا وىل بووم.

چىتر نەمدەتوانى لە كارگەى دروستکردنى قوتووى
 كونسىرودا درىژە بە كارکردن بدەم، بۆ من ئەو كارە
 تەواو ببوو. ئەگەر من ئاگر و شوينم جى ھىشتبوو، بۆ
 ئەو نەبوو قوتووى ھۆلەندىيەكان كۆنترۆل بكەم. لە
 نىو سەرمدا ئاشىكى ھۆلەندى دەسووپايەو، كە لەو
 ھەزاران قوتووە دروست كرابوو وا پۆژانە بە پىز بە
 بەر چاومدا تىدەپەپىن. چىتر نەمدەتوانى قوتووە
 زىانويكەوتووەكان لەوانى تر ەلاوېرم، ئەوان ھاوكات
 لەگەل قوتووە ساغەكان دەھاتنە دەرى و لە زاركى
 ئامىرەكەدا گىريان دەكرد. ەممو جارى ناچار دەبووم
 پىزەكە پابگرم، ئامىرەكە بوەستىنم و بە بىزارىيەو
 قوتووە خراپەكان فرى بدەم. ئەوسا كرىكارەكان
 دەورەيان ئابلۆقە دەدام.

یه‌کێک له‌وان ده‌یگوت: "ده‌بینن، دیسان ده‌ستی پێ کردوه."

یه‌کێکی تر ده‌یگوت:

- من پێم گوت، ئه‌و بۆ ئه‌م کاره دروست نه‌کراوه.

- وازی لێ بینه! زارکی ئامیزه‌که ده‌شکینی.

- نه‌خێر، ته‌نانه‌ت وشه‌یه‌کی هۆله‌ندی تیناگا. کێ له سهر ئه‌م کاره دایمه‌زاندوه؟ ئه‌م بیگانانه ناتوانن کار به‌م ئامیزه نوێیانه بکه‌ن.

پاشان سه‌رۆکی کارگه‌که ده‌هات و ده‌یگوراند:

"هه‌ر که‌سه و بچیته سهر کاره‌که‌ی خۆی! ئه‌وه خه‌وتووی چیت؟ خه‌یالت بۆ کوێ فریوه؟"

ئه‌وه‌نده‌ی له ده‌ستم هاتبا هه‌ولم ده‌دا باش کاره‌کان راپه‌رێنم، به‌لام نه‌ده‌کرا. ئه‌گه‌ریش نه‌کرێ شتی‌کت له ده‌ست نایه. بۆ من ئه‌وه کار نه‌بوو، به‌لکو جۆری‌ک سزا بوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ولم ده‌دا به هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک بووه ریزی قوتووه خراپه‌کان هه‌لاویهرم. به‌لام ئه‌مه به پیچه‌وانه‌وه وه‌رسوو‌را، تا وای لینه‌ات پۆژیک خاوه‌نکاره‌که پێی گوتم: "بێرۆ چاکه‌ته‌که‌ت هه‌لگره!"

چاکه‌ته‌که‌م ده‌ست دایه و له‌گه‌ل خاوه‌ن کاره‌که‌دا تا نووسینگه‌که‌ی چووم.

له‌وێ گوتی: "نابی پێت وابی له هۆله‌ندا هه‌موو شتی‌ک ئاسانه. ئه‌گه‌ر نه‌توانی کاریکی وا سانا ئه‌نجام بده‌ی، ئیتر هیوات به‌ چیه‌یه؟"

وه‌لام نه‌دایه‌وه.

"بۆچی هیچ نالئی؟ یان رهنکه پیت باش بی بره
 پارهیەک بخریته حیسابه که ته وه و له ماله وه پالی بۆ
 بدهیته وه؟ ئیتر ژیانکی خوش رابویری! هیچ خەم و
 خەیاڵیک نه بی، پارە که به شیوهیه کی ئۆتوماتیک بیته
 نیو حیسابه که ته وه. وا نییه؟"

نەمدەویست وه لامی بدهمه وه، له وه دهترسام نه توانم
 به سەر پق و توورەیی خۆمدا زال بم. به خۆم گوت
 باشتروایه برۆم، چاکه ته کهم داخست و چوومه دهري.
 له پشت سهرم، له دالانه که وه گویم له دهنگی بوو:
 "چەند چەند بی چاوهرپووشه!" قسه کانی له قورگمدا
 مانه وه. دهمویست وه لامی بدهمه وه، به لام هیچ شتیک
 نه دهگۆردا. لای په نابه ریک خه یال و راستی تیکه ل به
 یه که ده بن، بگره خه یال زۆر له راستی سهختره. من له
 خه یالی خۆمدا ده که پامه وه بۆ لای خاوه نکاره که، له
 بهردهم میزه که ی به پیوه وه ستابوو و خه ریک بوو به
 ته له فۆن قسه ی ده کرد. پریم ده دایه مل و قایشی
 پانتۆله که ی، به جووله یه که به رزم ده کرده وه بۆ ژوور
 سهرم و دهمقیژاند: "پیت خوشه چیت لی بکه م؟ بتخه مه
 نیو ده ریا یان نیو ئاگره وه؟"

به دهم پارانه وه وه ده یگوت: "بمخه نیو ده ریا وه."
 به هۆی ئه وه ی هۆله ندی بوو، بیگومان ده یزانی مه له
 بکا. بۆیه نه مده خسته نیو ده ریا وه، به لکو دهمخسته نیو
 رابردوومه وه.

پاشان ده که پامه وه مالی.

نەمدەوېست پۇژەكانم لە مالى تىپەپىنم و دەست لە
سەر دەست دابىنىشم. ئەگەر بى جموجول بىن، پىرۆسەى
هەلاتن بە قۆنەقۆن دەپواتە پىش. بەردەوام هەولم دەدا
بزانم ھۆلەندىيەكان چ دەكەن.

بەر لەوہى يىمە ھۆلەندا، من خەلكى ئىرەم نەدەناسى،
سەبارەت بە ھۆلەندا ھەندىك شتم بىستبوو و ھىچى تر.
لاى ئىمە مرىشكى ھۆلەندى بەناوبانگ بوو، كابانەكانى
مالەوہ ئەو مرىشكانەيان نەدەوېست. "دەبى چەند
مرىشكەكە لە نىو مەنجەلدا بەيلىمەوہ تاكو دەكولى؟"
لەگەل ئەوہشدا پاش ئەوہى مرىشكەكە چەندىن
كاتزىمىر لە سەر ئاگر دەمايەوہ، مرىشكىكى تا رادەيەك
كولاويان بۆ دەھىناى.

ھەروەھا بەسەرھاتى پياوہ بچكۆلە بوپزەكەى ھۆلەندام
بىستبوو؛ بە گوپزەى بەسەرھاتەكە، قامكى خستۆتە نىو
كونىكى بەنداو و بەم جۆرە خەلكى ھۆلەندای پزگار
كردووە.

بەلام كاتىك سنوورەكان دەبەزىنى، بەسەرھاتە
دروپنەكان لە نىو مىشكتدا ھەلدەوہشپنەوہ و چىروكى
نوي سەر ھەلدەدەن، پەى بە شتى نوي دەبەى و لە
مىكانىزمەكانى تىدەگەى. بە ھەلكەوت نەبووہ ئەگەر
ويستوومە بزانم جەستەى ھۆلەندىيەك چۇناوچۆنە.

نەمدەزانى تا چ ئەندازە دەتوانم پەى بەم شتە نوييانە
بەرم؛ بۆ ئەم مەبەستە دەبوايە چاوەپى بىم، دەبوايە
وہك ئەوانى تر بژىم و بەوہ قايل بىم بزانم چ پوو دەدا.

هاوسره کهم ئاسایی ده ژیا، وهک خه لکانی تر. به یانیان
کاتژمیر ده، بهردهوام دهچوو له لای جیرانه کان قاوهی
دهخواردوه، بۆ ماوهی کاتژمیر و نیویک قسه وباسیان
ئالوگور دهکرد. پاشان شان به شانی یهک به دواي
مناله کانیاندا دهچوون بۆ خویندنگه.

ههروهها کوره کهشم گه وره بوو، کتوپر تیگه یشتم
زمانی دایکی به شیوه زاری هۆلهندی قسه دهکا. ئیتر به
هۆلهندی دهینووسی و له گهل مندالانی تر دهچوو له
کتیبخانه کتیبی وهردهگرت.

من له گهل زمانی هۆلهندی له ململانیدا بووم، به لام
ئهوان پیشکهوتنی بهرچاویان به خۆوه بینیبوو. شتیک
له بهردهم گه شه سهندنی من دهبووه ئاستهنگ؛ من
بهردهوام له گهل چیرۆکهکانی ناو سههرم و ماله
چۆله کهی ته نیشتمدا ده ژيام.

ئهوهی راستی بی جگه لهوهی بمهوئ وهک گشت
خه لکانی تر بژیم، هیچ چاوه پوانیهکی ترم نه بوو. زۆر
حهزم دهکرد فیزی ئهوه بم له سههر کارێزه کهی بهردهم
ماله که مان خلیسکین بکه، له نیو جهرگهی ئهوه
هۆلهندیانهی باش دهیانزانی ئهوه کاره بکه، ههستم و
بکهومهوه. به لام نه دهبوو.

دهبوايه داوام له کریکاری سووتاندنی تهرمه کان کردبا
رابر دووی منیش بخاته نیو کووره کهوه و
خۆله میشه کهی بخاته نیو ئینجانه یه کهوه، بۆ ئهوهی له
سههر ئاگردانه هۆلهندییه کهی ماله کهمم دانابا.

جارجاره بیر دهکه مه وه: ئەگەر پۇنی جیرانی من
نه بوايه، ئاخۆ وه ها قوول به گۆ رابردوودا ده چووم؟
ئەگەر که سیکی تر جگه له و جیرانی من بوايه، گهلۆ
تیروانینیکی جیاوازم نه ده بوو؟

له خۆم ده پرسى، تۆ بلیتی پۇنی بهرپرسیاری ئه وه
نه بی ئه سفهر که چهل له نیو رابردوودا به شیوه یه کی
بازنه یی پاسکیل نه ئاژوئ؟

پهنگه وا بئ. به هۆی ئه وه ی پۇنی له گهل پیاواندا
ده خوت، به شیک له بیره وه ریبه کانی منی بوو ژانده وه.
شیتیک که که سیکی تر نه یده توانی بیکه. ئه مه ش
په یوه ندیی به ئه سفهره که چهل وه هه بوو، له گهل ئه و
کورپژگانه ی هه ولئ ده دا به ته له یانه وه بکا. ماله چۆله که
له یاد و بیره وه ریی من نه ده چووه دهر، نه ک له بهر
ئه وه ی پۇنی تیایدا ده ژیا، به لکو به هۆی ئه وه ی مالی
چۆل به لای منه وه سه مبولی هه لاتن، ده ستریزى و
مه رگ بوو. ژماره یه کی زۆر مالم پئ شک ده هات، که به
شیوه یه کی سه رسوور هینه ر له لایه ن دانیشتونانیانه وه
چۆل کرابوون.

بۆ نمونه ماله که ی چینی، مالی جیرانه که مان سی سال
پیش ئیستا.

شه و له ژووری میوانان هه ر وا پرووناکی به دی ده کرا،
به لام کازیوه ی به یانیی پۆزی دواتر که چوومه دهره وه
تاکو نانئ تازه بکرم، بینیم ماله که چۆل کراوه. به

هه‌له‌داوان چووومه‌وه ماله‌ی و هاوارم کرد

- دایه! ئه‌وان پویشتون! ماله‌که‌یان چۆله!

- کئ پویشتووه؟

- بنه‌ماله‌ی چینی.

دایکم به‌په‌له‌پایکرده‌ده‌روه. به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌له

په‌نجه‌ره‌که‌پا سه‌یری ناوه‌وه‌ی کرد.

له‌به‌ر خۆیه‌وه‌گوته: "وايه. پویشتون."

تینه‌ده‌گه‌یستم. چۆن ده‌کرا له‌چاوترووکانی‌کدا ون

بووبن؟

راسته‌قته‌هیچ شتیک بۆ مندا لان ناگیرینه‌وه،

پرسیاره‌که‌ش وه‌ک ماله‌یکی چۆلی کلۆمکراو له‌میشکی

مندا مایه‌وه. دواتر شته‌که‌م له‌بیر چوووه‌وه. ئه‌وه‌ی

راستی بی‌پرسیاره‌که‌م له‌نیو یاده‌وه‌رییه‌کانمدا

خستبووه‌سووچیکه‌وه، تا‌کو سئ سال دواتر

سه‌رله‌نوئ بیروزیتمه‌وه.

بۆچی له‌نا‌کاو ماله‌که‌یان چۆل کرد؟

چما هیچ شوینه‌واریکیان له‌دوای خۆیان جئ

نه‌هیشته؟

له‌به‌ر چی هه‌لاتن؟

له‌چی ده‌ترسان؟

ئیس‌تا هه‌ولم ده‌دا وه‌لامیک بدۆزمه‌وه، به‌لام هیچ

سه‌ره‌داوینکم به‌ده‌سته‌وه‌نه‌بوو. له‌نیو

یاده‌وه‌رییه‌کانمدا به‌دوای ئه‌و وشانه‌دا ویل ده‌بووم که

هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌یه‌کتره‌وه‌نه‌بوو، به‌دوای

رستهی بچووکی له بهر یهک هه لوه شاوه، تاکو یهک به
دوای یهک ریزیان بکه م و به م جوړه چیروکی ماله
چوله که به ونمه وه.

گویم لئ بوو پیاوړیک له بیره وه ریبه کاندې کوتی: "چینی
میلیتان بوو. پولیس شوین پټیان هه لگرتبوو."

یه کیکی تر هه لیدایه: "وا نییه. ئو چیر نه یده توانی له م
شاره هه لېکا. ئه سفهره که چل یش له م به سهراته دا بی
رول نییه. که هه ر که نه که ی چینی له نیو په زه کاندې
به سمت و که فلهی پروت بینراوه. چینی چیر ناتوانی
له م شاره سهری بهر بکاته وه و به رېدا پروا."

پیاوړیکی که نه چ کوتی: "ئمه هیچ په یوه نډیه کی به
ئو سفهره که چل وه نییه. چینی شوړشگړ بوو، به
سمیله چر و چاویله که ره شه کانیرا دیار بوو."
کوړیز که یهک کوتی:

- دوینسی چینی م بینی. له تهنیشیت پرده که
سهر وگوینا کی ئو سفهره که چل ی شه لالی خوین کرد و
به پاسکیله که یوه فری دایه نیو پروو باره که وه.

- چه نه باز، من دوینسی به چاوی خوم ئو سفهره
که چل م بینی، له بهر ده رگی دوکانه که ی پراوه ستابوو
و ساغ و سه لیم بوو.

- به لام پاسکیله که ی له وئ نه بوو، هه روه ها پاسکیلیکی
مندالانه مان له چومه که وه ده ره یتا. بیجکه له ئو سفهره
که چل کی پاسکیلی مندالانه ی هه یه؟

- ھەرچى بىن چىنى پياۋىكى سەير بوو، ھاموشۇي
كەسى نەدەكرد.

باوكىشم بە توورەيىيەو ھاۋارى كرد: "لەم مالە برۆ!"
منىش لە مالى پۇيشتىم.
باوكم گوتى: "بولفەزل، گوى بگرە، ئەگىنا ئىمەش دەبى
ئەمپۆ نا سبەي لەم مالە بار بگەين."
ئەۋكات لە نىۋ بىرەۋەرييەكانمدا بەردەوام لەگەل باوكم
پام دەكرد. ئىنجا لە دۋاي خۇمان و لە نىۋ تاريكىدا،
مالىكى چۆلمان جى دەھىشت.

له ولاتی خۆمان که کوپنکی گهنج بووم، ده‌بوايه
 سيوادی به‌یانی له خه و رابم. ده‌بوايه به په‌له‌پرووزی
 ده‌ست و مه‌چهک و پوخسارم بشۆم. پاشان به غاردان
 بچمه ژووری میوانان و له تهنیشت باوکم دابنیشم،
 پینکه‌وه پروومان له قیبله ده‌کرد و به ده‌نگی به‌رز چهند
 ئایه‌تیک له کتیبی پیرۆزمان ده‌خوینده‌وه.

له هۆله‌نداش چاوه‌کانم به‌ر له ده‌رکه‌وتنی خۆر لێک
 ده‌بنه‌وه، ده‌موچاوم ده‌شۆم و بۆ ژووری پۆنیشتن
 شۆپ ده‌بمه‌وه و نوقمی خویندنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی
 پۆژنامه کۆنه‌کان ده‌بم.

به‌ره‌به‌یانیکی ساردی زستان بوو، یه‌که‌م زستان پاش
 مه‌رگی پۆنیش، کزه‌با به‌ بن ده‌رگه‌ی حه‌وشه‌که‌دا
 ده‌خزی و قاچه پووته‌کانی منی سڤ ده‌کرد، گۆره‌وییه
 په‌شمینه‌کانم له پێ کرد و چووم له پشت میزه‌که
 دانیشتم، بۆ ئه‌وه‌ی چاو به‌ پۆژنامه‌کاندا بخشینم.

له باخچه‌که‌ی پشت ماله‌وه گویم له ده‌نگی که‌سیک
 بوو، په‌رده‌که‌م لا دا بۆ ئه‌وه‌ی سه‌یریکی ده‌ره‌وه بکه‌م.
 به‌لام هینشتا ده‌ره‌وه پرووناک نه‌ببوو، ماوه‌یه‌ک چاوه‌پێ

مامه وه تا گزینگی خۆر له باخچه که بدا. ئەوسا پیاوێکم
له باخچه که ی پۆنی دا بینی، پیاوێک که دمه ته شوێه کی
به دهسته وه بوو.

به ره وه درهخته که، به ره وه داره له وژه به ستوه که چوو.
له شوینه ی وا درهخته که پوا بوو دمه ته شوکه ی
خسته نیو دهسکینکه وه، ماوه یه ک پاره ستا و به ته شو
وه رگه پاره نیو قه دی درهخته که.
یه کشه ممه بوو. دلنیا، زۆر باش ئەو پۆژم به بیر
دئ.

به ئەسپایی ده رگه ی باخچه که م کرده وه، نه مده ویست
هاواری درهخته که له ژیر زه بری ته شوکه له کیس
بدهم؛ کراک، کراک.

چاوم له سه ر باخچه که هه لئه ده بری. پاش ههوت
خوله ک و نیو، پیاوه که وازی هینا، ته شوکه ی به
دهسته وه بوو و له درهخته که ی ده پوانی، که هه ر وا له
شوینی خۆی وه ستا بوو. به هه موو هینز شه قینکی له
نیو قه دی درهخته که دا، درهخته که که وته سه ر ئەرز.
چاکه ته که م هه لگرت، هه لمگرت و چوومه بن دیواره وه.
به دهنگینکی به رز گوتم: "پۆژباش."

پیاوه که ئاو بری دایه وه.

"بولفه زل، من ناوم بولفه زله."

گوته ی: "سارده. هه موو شوینی به ستوویه تی."
گوتم:

- پیم وایه ئیوه جیرانه تازه که ی منن.

نهدامهوه، تهنانهت خویشی نهناساند. هر باسی دایکی
کرد و هیچی تر. گویت لیمه؟"

نهخیر، گویی لیم نهبوو. له پهنجرهوه سهیری ده‌ریم
کرد بزنام چ پروو ددها، پیاوکه سهخت و پئداگرانه
تہشوکه‌ی بهرز ده‌کردهوه و له دره‌خته‌که‌ی ددها.
"نمه هیچی لی شین نایته‌وه. وا دیاره قهت جیرانی
ئاساییمان نابئ. خواجه گیان! ئه‌ری ده‌هسته! چی له‌و
هه‌موو خه‌وه ده‌که‌ی؟"

له بن لیفه‌که‌یه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

- یه‌کشه‌ممه‌یه! ئه‌م‌رۆ یه‌کشه‌ممه‌یه پیاو! هه‌موان
یه‌کشه‌ممان تیروپ‌ر ده‌خه‌ون.

- هه‌موان؟

- به‌لی هه‌موان، جگه له تو بولفه‌زل!

له قسه‌کانیدا هه‌ستم به‌هه‌ره‌شه‌کرد.

"بولفه‌زل! وه‌ره تو‌ش بخه‌وه! خو که‌له‌باب نی به‌و
به‌یانیه زووه له بان سه‌رمان بخوینی."

ئهو ژنه، ژنه‌که‌م، که جاران به‌بی من زاتی نه‌ده‌کرد
هیچ بکا، ئهو ژنه‌ی هه‌میشه له به‌رام‌به‌ر مندا بزه‌یه‌کی
نهرمی له سه‌ر لیو بوو، ئیستا به‌زمانیکی هه‌ره‌شه‌ئاسا
قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم. چیت‌ر پیو‌ستی به‌من نه‌بوو. به
هۆله‌ندییه‌کی بی که‌موکو‌ری ده‌ئاخفی و بازنه‌ی
په‌یوه‌ندییه‌کانی به‌ر‌فراوان‌تر کرد‌بووه‌وه، به‌دوای
کاریکدا ده‌گه‌را و تهنانهت حیساییکی بانکی به‌ناوی

خوی کردبووه وه. نا، نه ده بوایه چیتړ ئه و شته ی وا له
دلمدایه لای ئه و بیدرکینم.

که له بابیه که ی کلپسه له سهربانی گه نجینه که قیت
وه ستابوو، هه ناسه ی له سینگیدا قه تیس هیشتبوو و
سهیری درهخته دریژبووه که ی سهر ئهرزی ده کرد.

پاشنیوه پړ کولکه داره کان به سهرنجه وه به تهنیشت
دیواری گه نجینه وه له سهر یه ک که له که کران، پیاوه که
هه روه ها دهستی کرد به کیلانی باخچه که. ته نیا پیاویک
که ئه قلی له دهست دابی باخچه یه کی زوقمگرتوو ده کیلی.
دهتگوت ئه و شوینه هه رگیز درهختیکی لی نه بووه که
هه لووژهی پتوه بووبی. من هیچم له دهست نه ده هات،
هه رچی بی باخچه ی خوی بوو. هه تا دهرنگان هه
خهریکی گواستنه وه ی که لویه له کان بوو بۆ نیتو ماله که.
به یانی که له کتیبخانه ی گشتی ده که پامه وه، چهند
میله ی دریژی ئالمینیوم بینی له نیتو باخچه که
دانرابوون. پاسکیله که م راگرت و چووم بزائم چی له م
میله دریژانه دهکا، کتوپر له پشت گه نجینه که به خوی و
به په یژه یه که وه به دهر که وت.

گوتم: "سلاو جیران."

په یژه که ی به دیواری عه مباره که وه نا و چووه
سهربان، نه مده زانی ده یه وی چ بکا.

دیشان گوتم: "سلاو جیران."

گوتی: "په! به راستی ناحه زه. به چ بیرو که یه که وه
شتیکی وا قیزه وهن له م سهربانه دانراوه!"

هەر وا که له سەر دەست و چۆک سەردەکەوت، له
کەلهبابەکه نزیك بووه. تووند دەستی به قاچی
کەلهبابەکهوه گرت و ههستایه سەر پێ.
"حه! بۆ وا قایم کراوه. دهبی بیڕمهوه."
لیم پرسى:

- بۆچی دهیڕنهوه؟ وازی لێ بێنن با لهوێ بێ.
ئازاری بۆ کهس نهبووه.
- نامهوێ کەلهبابێک له سەربانهکههه بێ. دهمهوێ له
باتی ئهم کەلهبابه ئانتینهکههه دابنیم.
پری دایه ههندیک سهرووتری کەلهبابهکه و ههولی دا
ههلیکهنێ.

"به قورێ گیرئ، لێ نابیتهوه."
به تورهبیهوه سهری کەلهبابهکهی گرت و توانی له
بنرا ههلیکهنێ.
"ئهم شته قۆره بۆ نیو زبل باشه"، وای گوت و فرپیی
دایه بن دیوارهکهوه.

لهبهه کەلهبابهکه خهوه له چاوهم نهدهکهوت. بێ ئهوهی
دهنگ دهڕبخهم له خهوهههستم، به نووکی پێ به
قادرمهکاندا شۆڕ بوومهوه و چوومه ژووری پۆنیشتن.
چاکهتهکههه پۆشی، پاشان شهپقهکههه له سەر کرد و
گورگانههه خزامه باخچهکهوه. ههوای سارد بوو و
ئهستێرهکان ئاسمانیان داپۆشیبوو. دهمويست بچمه نیو
باخچهی جیرانهکههه مان و کەلهبابهکه له نیو زبل و
زالهکه دهڕبینم، بهلام که چوومه دهروهوه و له سههمان

هه‌لله‌رزیم، دېدونگی به‌سه‌رمدا زال بوو. که‌له‌شیره‌که
چیتړ که‌لکی نه‌بوو. نه‌وه‌ی پاستی بی بیره‌وه‌رییه‌کی
ژهن‌گای بوو و هیچی تر، بۆ نه‌وه‌ ده‌بوو بخړیته نیو
که‌لوپه‌له‌ بیتسو‌ده‌کانه‌وه. ده‌بوايه دوورت‌ر بر‌وانم، دان
به‌ جهر‌گمدا بگرم. نه‌م میله‌ ئالمینیۆمانه‌ هر‌ وا به
خوږایی له‌ باخچه‌که‌ دانه‌نرابوون، په‌نگه‌ نه‌م پیا‌وه
شتیکي باشتر له‌ شویني به‌تالی نه‌م که‌له‌شیره‌ دابنی.
کئ چووزانی، په‌نگه‌ هه‌موو شتیک باشتر له‌وه‌ی بیري
لی ده‌که‌مه‌وه‌ روو بدا.

چووم ده‌وریکم به‌ ته‌نیش‌ت کاریزه‌که‌دا لی دا، به‌ سهر
پرده‌ دارینه‌که‌دا تیپه‌پیم و به‌ قه‌راغ مه‌زراکاندا پیاسه‌م
کرد. هیشتا په‌نجه‌ره‌کان پووناک نه‌ببوونه‌وه و سه‌گه‌ل
له‌ شیرین خه‌ودا بوون. به‌ره‌و به‌نداو دریزه‌م به
رویشتن دا. مانگ تریفه‌ی ده‌هاویش‌ت، مه‌لیکی ده‌ریایی
له‌وبه‌ری چۆمه‌که‌ به‌ پتوه‌ وه‌ستابوو.

یه‌ک به‌ خوّم هاوارم کرد: "هه‌وا سارده‌! زۆر سارده‌
مه‌له‌که‌! پیم بلئ! تۆش قه‌ره‌ویله‌که‌ت جئ هیشتووه‌؟"
که‌میک له‌ جیی خۆی جوولایه‌وه، پاشان سه‌یریکی
کردم.

"خه‌وت نایه‌؟"

له‌ شه‌ققه‌ی بالی دا، من دریزه‌م به‌ ریگه‌که‌ی خوّم دا.
که‌له‌بابه‌که‌ له‌ نیو خه‌یاله‌کانمدا بازی دا و له‌ سهر شانی
پاستم هه‌لنیش‌ت. پاشان به‌ره‌و میړگوزاره‌که‌ فږی و له
به‌ر چاوان ون بوو.

پوژی سیتیهم بینیم جیرانه که مان ههول و تهقه لایه تی
 میله ی ئاسنی دریژ بیاته سهربان، به ئاسته م دهیتوانی
 هاوسهنگی خوی بیاریژی.

"ئایا دهتانه وی یارمه تیتان بدهم؟"

له بهر خۆیه وه گوتی: "نا نا، خۆم جینه جینی دهکه م."
 له گه ل ئه وه شدا سه ریکی میله که که وته ئه رز.

گوراندی:

- به قورپی گیرئ!

- راوهستن. هه لی دهگرمه وه.

وام گوت و به سه ر دیواره که دا بازم دا تاکو بچمه
 نیو باخچه که ی، میله که م هه لگرت و به په یژده که دا
 سه رکه وتم.

"به رده وام بن، من ئه م سه ره ی میله که م گرتووه."
 چوومه سهربان و تووند دووماهی میله که م گرت. تا
 کولانه ی ئاگردانه که چوو، کتیلی کون تیکه ره که ی له
 کاره با دا و چه ند کونی له ملا و ئه ولا کرد. له لایه که وه
 چه ند ئه لقه یه کی لیک گری دا و هاواری کرد: "ئه و میله
 دریژه م پی بده!" میله که م پی دا. به ئاسته م توانی

میلہ کہ رینک رابگری، پالی بہ دوو کہ لکیشہ کہ وہ دا و بہ
ہہ موو ہیزی خویہ وہ ئہ لہ کانی لی گری دا.
ئینجا بہ دہنگیکی بہرز گوتی: "ئہ وہی ترا!"
میلہ کہی ترم پی دا، لہ ویدیوی تری دوو کہ لکیشہ کہ یہ وہ
قایم کرد.

چہند جاریک ہاتمہ خواری و چوومہ وہ سہری و
بہ شہ جورا و جورہ کانی ئانتینہ کہم پی دا. بہم جورہ
نزیکہی دوو کاترمیز پیکہ وہ کارمان کرد، بہ لام بیجگہ
لہ دوو میلہی ئاسنین لہ پال دوو کہ لکیشہ کہ کہ بہرہ و
ئاسمان بہرز ببوونہ وہ، ہیچی ترم نہ بینی.
گوتم:

- سہرنجر اکیٹشہ.

- چی سہرنجر اکیٹشہ؟

- ئہم دہعبایہ. روالہ تی لہ ہیچ ناچی. دہتانہ وئی چی
پی بکہن؟

- ئیستا ئہو سیمہم پی بدہن. دہبی ئانتینہ کہ باش قایم
بکہم، ئہ گینا بہ ہہ لکردنی یہ کہم با لہ بہر یہ کہ
ہہ لدہ و شیتہ وہ.

چووم لہ گہنجینہ کہ تۆپہ سیمیکی گہورہم ہینا، بہ
زگہ خشکی لہ سہربان تۆپہ سیمہ کہم پی دا.

پرسیارہ کہم دووبارہ کردہ وہ:

- دہتانہ وئی چ لہم دہعبایہ بکہن؟

- ئہو تیلپسینہ.

تیلپسینه کهم پی دا، سیمه کهی کرده چەندین پارچەیی
گەورە.

هاواری کرد: "ئەو ئەلقانە!"
یەک بە دواى یەک ئەلقەکانم پی دا، لە چەند جینگەو
سیمەکانی لە ئانتینە که بەست.

پاشان گوتی: "با بچینه خواری."
چووینه خواری. ئەم جارەیان ویستی سیمەکان لە
چەند شوینیک قایم بکا.

گوتی "بە ئێرەدا" و ئەوسا بە ئامیزی کون تیکەر و جی
کارەباوہ پرووی کردە گەنجینەیی یەکیک لە جیرانەکان.
کیبلی کون تیکەرە کهی خستە نیو کارەباوہ و بە
دەنگە دەنگیکی زۆرەوہ دەست بە کار بوو. پیاوینکی
ورگن بە پەلە هاتە دەرئ.

"ئەوہ خەریکی چین؟ چ دروست دەکەن؟"
جیرانە کهم وەک ئەوہی شتیک نەقەومابیی، گوتی:
- ئێرە کون دەکەم.

- کونی چی؟ مافی ئەوہ تان نییە دیواری من کون بکەن.
- حەیف، دەبێ دیواریکی تر بدۆزمەوہ.
پەنجەرەیی جیرانەکان کرانەوہ، دەموچاوہکان بەدەر
کەوتن.

پیاوینکی تر لە پەنجەرە که یەوہ پرسى:
- چ پروو دەدا؟

- خەریکە بێ مۆلەت دیوارە کهم کون دەکا. شتیکی
سەیرە! وا نییە؟ ئەو جیرانانەیی ئیستا دین سەیرن؛ پیتی

وايه دهتوانی به که یفی خوئی هه موو شتیک بکا، ته نانه ت
دیواری خه لکی کون بکا!

گوی له قسه کانی پیاوه که نه بوو، ده تگوت که ره و هیچ
نایستی.

پنی گوت: "ئهو په یژه یه."

بی ئه وهی شتیک بلیم، چووم په یژه که بینم. منیش
سه رم سوورما بوو، چۆن بوو ملم بو هه موو
فه رمانه کانی ئه و پیاوه داده نواند که ته نانه ت ناوه که یشم
نه ده زانی! بۆچی هه رچی داوای کردبا ئه نجامم ده دا؟
ئه و پۆژه چ پرووی دابوو که من هینده ملکه چ بووم؟

ئاخو له بهر شیوازی هه لسوکه وته که ی بوو؟
له بهر ئه وه بوو که په یوه ندییه کانی زۆر به رته سک
بوو؟ که مته رخه م بوو؟ یان تو بلینی ئانتینه که مه راقی
وروژان دبم؟

په یژه که م هینا و به نیوقه دی دره ختی که مه وه نا که له
قه راغ کولان هه لکه وتبوو.

به په یژه که دا سه رکه وت و چووه سه ر دره خته که.
گوتی: "ئهو تیله!"

تیله که م پی دا، به لقیکی ئه ستووری به سته وه. پاشان
په یژه که م برده بن داریکی دیکه و تیله که ی ترمان به
ئه ویوه گری دا.

ئه وسا گوتی: "جا ئیستا با برۆینه که نجینه که ی تو."
به واقورمانه وه پرسیم: "که نجینه که ی من؟"

دهمويست نارېزايي دهرېبرم و بلېم: "نا، ناتوانن ئېمه
له گهنجینه که ی مندا ئه نجام بدن."

به لام گهنجینه که هی من نه بوو، گهنجینه ی
هۆله نديیه کان بوو و مۆله تیان پی دابووم سوودی لی
وهر بگرم.

گوته: "کونکه ره که."

کونکه ره که م پی دا، له چهند جی دیواره که ی کون کرد،
پیچی گهره ی له کونه کان ئاخنی، دواپین سیمی لی
قایم کردن و به دهنگیکی بهرز گوته: "ته واو، جیبه جی
بوو."

بی ئه وه ی قسه یه که له زاری بیته دهر، کونکه ره که و
تیلپسینه که ی هه لگرته وه و گه پایه وه نیو باخچه که ی.
پویشتمه وه مالی، دهسته کانم شورد و چوومه پشت
پهنجه ره.

ئانتینیکی سهیر له سهربان بهرز ببووه وه. مه لیک
به دهر که وت، سه ره تا به دهوری ئانتینه که دا سووپایه وه
و پاشان له سهری هه لنیشت.

تو بلپی ئه و پیاوه بنه مالی هه بی؟ هاوسه ریک؟
کوپیک؟

هه رچی بی دایکیکی هه بوو. ده مزانی دایکی هه یه، له بهر
دایکی دره خته که ی له توکوت کرد.

تو بلپی له مالی دونیا ته نیا دایکیک و ئانتینیکی هه بی؟
سهیرن! زور سهیرن ئه م هۆله نديیانه! بو نمونه
پیاوانی ئه م گه ره که، هه موویان له من ده ترسن. وه که

بلىنى نەخۇشىيەكم ھەبىي و بۇ ئەوانى تر بگوازىتەوہ.
ھەر كە دەرگەي مالاكەم دەكەمەوہ و پىئ دەنىمە
كۆلانەوہ، بە پەلەپرووزى خۇ بە ژوورىدا دەكەنەوہ.
پىئويستى نەدەكرد بچنەوہ مالەكانيان، بەس دەيانتوانى
دەرفەتى ئەوہم پىئ بدەن كەلك لەو رستە ھۆلەندىيانە
وہربگرم كە بۇ كاروبارى پۇژانە فىريان بىووم، وا
نىيە؟

"سلاو، من بولفەزلەم، ئىوہ ناوتان چىيە؟"

ھەندىك ژن زاتيان دەكرد وەلام بدەنەوہ.

- سلاو!

- سلاو، بەلى ھەوا ساردە. ولاتى ئىمە؟ ساردە
ئەويش. چيا، چياى بەرز. كلاوى كۆن.

- كلاوى كۆن؟

- مەبەستم ئەوہيە كلاويكى كۆنى بەفرىن بەردەوام
ترۆپكى چياكانى داپۆشىوہ. جا لەگەل بارىنى بەفرى
نویدا، چىنيكى ئەستور دەچىتە سەر چىنەكانى پىشوو.

- ئەھا! مەبەستان بەفرى نەتواوہيە؟

- بەلى، نەتواوہ، خۆيەتى، بەفرى نەتواوہ.

سەيرن، ھۆلەندىيەكان ھەموويان سەيرن. بەمەي
ئىستاشەوہ.

دواتر تىگەيشتەم كە نەدەبوايە چاوەروانى ھىچ شتىك
بم، نە سوپاسىك، نە كاردانەوہيەك. دەبوايە بە جۆرىك
نزىك ببمەوہ وەك بلىنى مەل ياخود قازىك بى؟ نا، ئەو
وشەيەم نەدۆزىوہتەوہ كە پىر بە پىستى خۇى بى.

پهنگه درهختیک؟ نا، نا درهختیش نا. وهک بلنی ئهسپیک
بی. بهلن، وهک ئهوهی ئهسپیک بی. چ چاوه پروانییهکت
دهکری له ئهسپیک هه بی؟ هیچی ئهوتو؛ دهچیه لای،
یال و قزی دهلاوینیته وه، جارجاره قسهی له گهل
دهکهی، هیچیش پیت سهیر نابی له و کاته دا له بری
ئهوهی سهیرت بکا، پاشهلی بکاته تو.

پیم وایه ده بوایه بهم جوړه له گهل جیرانه که مدا
هه لسوکه وتم بکردایه، دهسپیشخه ر بم.

دهسپیشخه ربوون دهسته واژهیهکی گونجاو نییه.
ده بوایه بچم ببینم، بی ئهوهی خوی داوا بکا. هه رچی
بی، ئه گهر بتهوئ نزیکي ئهسپیک بیته وه، پتویست ناکا
مۆله تی لئ وه ربگری.

ئیاره بینیم له ژووری دانیشتنه کهی سه رقاله، له
دهرگی باخچه کهم دا و وه ژوور که وتم.

- ئانتینه کهت هیشتا کاری ماوه؟

- ئهوهی راستی بی ئه مه ئانتین نییه.

- من هه ر تینه گه یستم ده تهوئ بهم ئانتینه چی بکهی.

- بو په یوهندی به ستنه. له ریگهی ئه م ئانتینه وه

په یوهندی چی ده کهم.

- له گهل کی؟

- چووزانم! له گهل کی بی گرنگ نییه. هه ر که سی پتی

خوش بی.

- له کوین گشت ئه و که سانهی وا پینان خوشه؟

- له سهر شه پوله كان. دهگه پريم، دهو هستم. له نيو
 فه زاكه دا كه سيك به پيكه وت هه لده بژيرم.
 - دهگه پري، دهو هستي و هه لده بژيري؟
 - زهنگ لي دهدهم، به سهر كه سيكدا دهكه وم. دوگمه كه
 دهسووپريم و...
 - كام دوگمه؟
 - له سهره وهيه، له ژووره كه ي بنميچي. پاشان زهنگ
 لي دهدهم، 'ئهلو! ئهلو! ئهلو!'
 نه يده ويست بمباته ژووره كه ي بنميچي، نه يده ويست
 دوگمه كه م پيشان بدا. "ئهلو، ئهلو، ئهلو." چي "ئهلو،
 ئهلو، ئهلو؟"
 گوتم:
 - سهرنجراكي شه. لهو ژووره ي سهر ي دانيشي،
 دوگمه يه ك بسووپرين و بليي 'ئهلو، ئهلو، ئهلو.' ئه ي
 بيچكه له مه چي دهكه ي؟"
 - هيچ. هيدفونه كه دهكه مه گويم و ئه گهر دونيا بوو
 به سهر كه سيكدا كه وتم، باشت.
 ژووره كه ي بنميچي و دوگمه كه مه راقيان
 وروژانديبوم، به لام ئه و له پشت ميژه كه ي بيپاكانه
 دانيشتبوو و هه نديك كه ره سته ي كارهبايي نووژن
 دهكر دنه وه و پيكه وه ي گري ده دان.
 هه مديس گوتم: "سهرنجراكي شه."
 ديسان بيرم بو ئه سپيك چوه وه.

به خۆم گوت بهردهوام به، قسهی لهگهڵ بکه،
پرسیارهکانتی لی بکه. ئهگهڕیش پشتی تی کردی،
لنگه پڕ با غار بدا!

"ئێ؟ ناتهووی ئهوه دهزگایه تهم پيشان بدهی؟"

سه رهتا هيچي نه گوت، پاشان كهلوپه له كاني سه ر
ميزه كهی لنگ جيا كرده وه و هه ستايه سه ر پێ. بێ
ئهو ی سه یرم بکا، به پليكانه كاندا به ره و ژووره كه ی
بنمىچى سه ركه وت، دواى كه وتم.

گلۆپه كه ی هه لكرد، وه ك هه مان ژووره شپړپړه كه ی
پوښ بوو، كه لوپه له كاني له سه ر ئه رز فری دابوون.
پشتی چه مانده وه و چوو له پشت میزىكى ته نىشت
په نجه ره كه دانىشت، له سه ر میزه كه ده زگایه كى كوڤ
هه بوو كه له جوړىك را دیوێ سه یر ده چوو.

- ئه م ده عبايه چیه؟

- ده زگایه كى په یامنىزه.

ده تگوت ده زگایه كى سه رده مى جهنگى جیهانی دووه مه.
پرسیم: "ئه م ده زگا كوڤه ت له كوێ دۆزیوه ته وه؟"
دوگمه یه كى كه وره ی سووړاند و هیدفوڤنىكى كوڤى له
گوێ كرد و ماىكرو فوڤنىكى له زارى نزیك كرده وه:

- ئه لۆ، ئه لۆ. گویتان له دهنگمه، ئه لۆ!

- له گه ل كى قسه ده كه ی؟

- ئه لۆ، ئه لۆ، گوود ئه فنىنگ. ئه لۆ، ئیواره باش. هه له و
زى نیتىئرلاندىز، په عقووب، په عقووب. حه! هیچ
كار دانه وه یه ك نیه.

گوتی: "هیشتا زۆر زووه. جگه لهمه دهزگاکه کۆنه، په یامه کان خراب ده نیرئ. په یوه ندی به ستن له گهل دهره وه ئهسته مه. ئهلق... ههلق... گوود ئه فنینک." به ده م قسه کردنه وه دریزه ی به سوو پاندنی دوگمه که دا. "ئهلق... په عقووب، گویت له دهنگمه؟ په عقووب، ئیواره باش. ریک وایه، ئه وه پانزه پۆزه، وایه. ماله که م کو استووه ته وه. ئهلق، ئهلق... له ویی؟ ئیدی دهنگت نابیستم. دیسان ون بووه وه."

لیم پرسى:

- په عقووب کتیه؟

- منم. په عقووب منم.

- ئی! په عقووب توی؟ ئه ی ئه وه ی قسه ت له گهل ده کرد کى بوو؟

- چووزانم! پیاویکه له ته مهنی مندا. به س ده توانم ئه وه نده ت پی بلیم. زۆربه ی کاته کان له م کاتژمیره دا تووشی ده بم، ماوه یه ک پیکه وه قسه ده که یین. ده بی هه وای دهره وه خراب بی، که با ی بی ئه مه کار ناکا.

- له گهل ئه م پیاوه دا سه باره ت به چی قسه ده که ی؟

- چووزانم! هه رچی بی. سه باره ت به هه موو شتیک و هیچ شتیک. ئهلق، ئه وه هاتییه وه. گویت لیمه؟ دایکت نه خوش بوو، ئیستا باشتره؟ وه ک خویه تی؟ گویت لیمه؟ که با ی بی کار ناکا.

- بیجگه له مه چ په یوه ندییه کت له گهل ئه م پیاوه دا هه یه؟

- هیچ. خو پیم گوتی، قسه دهکین و هیچی تر.
شهوانه دوروبه ری کاتژمیر هوت تووشی دهبم.
کاتژمیر نویش بهردهوام لهگهل کهسیکی دی قسه
دهکهم.

- ئەو کهسە ی دی کێه؟

- پیاویکه که دێته پشت هیل.

- تو هه میسه لهگهل هۆلهندییهکان قسه دهکە ی؟

- نا، هه میسه نا. جارجاره لهگهل ئالمانییهک، جاری
وايه لهگهل بهلجیکیهک و جارجارهش لهگهل کهسیکی
خهلکی لهندهن قسه دهکهم. جاری وایه گویم له دهنگی
عهره بیک دهبن. من له زمانی عهره بی تیناگه م، ئە ی تو؟
- ئە منیش له عهره بی تیناگه م.

- ئی، بۆ تو عهره ب نی؟

- نا، من فارس م، ئیرانیم.

- ئەها، دهنه من وام دهزانی تو عهره بی. مه رحه با
مه رحه با، ئەلسه لاموعه لهیکوم، ئەمه زمانی تو نییه؟
- نهخیر، مه رحه با مه رحه با به زمانی من نییه،
ئەلسه لاموعه لهیکومیش هی ی زمانی ئیمه نییه. بهلام
سهلام با.

- ئەها، سهلام؛ کهوابی تو ناوت سهلامه.

- نا نا، ناوم سهلام نییه، ناوم بولفه زله، سهلام
وشهیه که وهک ههلهو، سلاو، چۆنی و باشی.
- ئەها، ئاو!!

واى گوت و هيدفونهكەى به‌ره‌و لای من پاداشت.
- تاقي كه‌وه. بلى 'سه‌لام، سه‌لام، سه‌لام' و دوگمه‌كه
بسوورپينه. ئه‌گه‌ر گویت له وه‌لاميك بوو، دريژه به
قسه‌کردن بده، ده‌بى بى پاره‌ستان قسه‌ بكەى.
تیده‌گەى؟

هيدفونه‌كه‌م له گویم كرد، مايكرو فونه‌كه‌م نزیک
کرده‌وه و دوگمه‌كه‌م سوورپاند.

- ئه‌لۆ... ئه‌لۆ... ئه‌لۆ... سه‌لام، سه‌لام، گویت لیتمه؟
سه‌لام تووتی، تووتی، تووتی.

- باسى چ ده‌كه‌ى؟

- گوتم تووتی، تووتی.

- ده‌ته‌وى بلى چى؟

- هيچ. به‌س ويستم يه‌ك دوو وشه به فارسی
ده‌ربيرم، به‌لام گویم له هيچ نه‌بوو هاشه‌هاش نه‌بى.

- پتی پادى. نابى گوى به هاشه‌هاشه‌كه بدهى، ده‌بى
له سهر ده‌نگه‌كان چر بيته‌وه. زوو ده‌نگيك هه‌لبژيرى و
بيدوينى.

- سه‌رنجراكيشه. به راستى سه‌رنج پاده‌كيشى. هه‌ز
ده‌كه‌م ده‌زگايه‌كى وه‌ك ئه‌وه‌م له ژووره‌كه‌ى بنمىچيدا
هه‌بى، له سهر شه‌پۆله‌كان له‌گه‌ل هه‌ر كه‌سى قسه‌ بكه‌م.
له‌گه‌ل كه‌سىك كه‌ ناييينى، ئازادانه قسه‌ى ناخست
هه‌لبژيرى.

دوگمه‌كه‌ى سوورپاند و گوتى: "ده‌بى برۆم پاروويه‌ك
نان بخۆم."

چو وینه خواری، ئەو بەرەو ناندیتە که پویشت و من
بەرەو باخچە.

لە نیو باخچە که دا جگەرە یە کم داگیرساند و سەیری
ئانتینە کم کرد.

یە عقووب ئانتینیکی هەبوو.

باو کم چالاوئیکی هەبوو. ئەو شەو هەس لە مائی
نەبوو، باو کم و من نەبی. من لە سەر دۆشە گە کم لە
تەنیشت باو کم راکشایووم. لە خەوما گویم لی بوو
کە سێک دەگری، چاو هەلینا و لە سەر جێگە کم
بەرز بوومەو. پەردە کان دادرابوونەو و کە سێک لە
هەوشە که دەگریا. دەمویست باو کم بە خەبەر بیتنم، بەلام
لەوئ نەبوو. شوینە که ی چۆل بوو، ترس بە سەرمدا زال
بوو. بەرەو پەنجەرە که چووم و بە هیمنی سووچیکی
پەردە کم لادا، مانگ هەوشە که ی پووناک کردبوو هەو.
دەنگی گریان دەهات، بەلام کەس نە دەبینرا. لە نزیک
چالاو که تاپۆیه ک جوولایه وە، کە لە بەردەم چالاو که
چۆکی دادابوو. بەرەو لیواری بیرە که شۆر بوو هەو و
دەستی کرد بە قسە کردن، لە گەل بیرە که دەدوا و بە
دەنگی بەرز دەگریا. خوایه گیان! خۆ ئەو هە باو کم بوو!

باو کم دەگریا، چ دیمە نئیکی سامناک بوو کە دەمبینی
دەگری! نەمدە توانی ماو هیه کی زۆر سەیری باو که چاو
بە گریانە کم بکەم. ئەو بەردەوام پیتی گوتبووم کە پیاو
بۆی نییه بگری. بە دلئیکی پەرەو لە جێگە کم خزامەو،
لیفە کم بە خۆم دادا و بە دەم بیرکردنەو لە باو کم

گريام. له ناکاو گويم له دهنګی ههنگاوه نهرمهکانی بوو،
به ئهسپایی ده رګه ی ژووره که ی کرده وه و هاته ناو.

- وهی! ئه وه هه ستاوی پوځه؟ ده گری؟ بوچی ده گری
پوځه گیان؟

- ئیوه ده گریان باوکه! ئیوه له تهنیشت چاله که
ده گریان!

ساتیک بیده نگ ما. پاشان له لام پاکشا و قولی چه پی
له بن سهرم دانا، سهری خویشی له سهر قولی راستی
دانا.

- پیاویش بویان هه یه بگرین پوځه، محهمه دی
پتغه مبه ریش ده گریا. جار جاره له په نا چالیکي
په راوینز خراو و به گشتیش له سهر چیای هه پرا.
محهمه د چل سالی ته مه ن بوو.

- له ته مه نی ئیوه دا بوو باوکه؟

- به لی، له ته مه نی ئیستامدا. شه وانه خو ی ده که یانده
چیای هه پرا.

- بوچی به شه و؟

- بو ئه وه ی له شوینیکي چول قسه بکا.

- قسه بو کی باوکه؟

- بو ئاسمان. عه باکه ی به خویدا دها و به هیمنی
به ره و لوتکه هه لده کشا، مانگ ده که شایه وه. شاره که ی
بن داوینی چیا نوقمی بیده نگ ی بوو. مه لیک له ئاسماندا
نده فپی، هیچ سهرمازه لیه که به نیو به رده کانددا

نه دهخووشی. د دنیا له خه ودا بوو. ته نیا شه و ئاسمان
و محمه د به خه بهر بوون.

- محمه د چیی به ئاسمان ده گوت؟

- به ره و ئاسمان دهستی لیک ده کرده وه و هاواری
ده کرد، 'چیتړ ناتوانم، چیتړ ناتوانم.'

کاریکی کاتیم له بهشی ئەرشیقی شارهوانی دۆزییه وه. گهنجینهیهکی کۆن، که تیایدا به ههزاران دۆسیه ی کۆن، هیهی ئه وه که سانه ی مردبوون، هیهی ئه وه مالانه ی نه مابوون و هیهی ئه وه کارگانه ی ته نیا چهند به لگه و کاغه زیکیان له دوا جی مابوو. کاریکی گونجاو بو بیانییهک که نایه وئ چیت له مالن بمینیتته وه. ئیشی من ئه وه بوو کارتونه کان بکه مه وه و کاغه زه کان پیکوپیک بکه م، وینه یان لئ بگرم، په له کانیا بکه مه وه و له سه ر میزیکیان دابنیم. فه رمانبه ریک هه موو پاشنیوه پروان ده هات.

"ده بی بژیوی ژیا نته دابین بکه ی، وا نییه؟ ئیتیر وایه، له هه موو شوینی پاره هه لپژاوه، به لام خه لک نایه وئ کوی بکاته وه."

فه رمانبه ره که جار جاره له بییری ده چووه وه بی. له وه ده ترسام که سیک به هه لکه وت ده رکه که به کلیل قفل بدا و له وئ، له نیتو تاریکی گهنجینه که دا به ته نیایی جیم به یئن. په یتا په یتا ده رکه که م کۆنترۆل ده کرد.

له گهل ئه مه شدا چه زم ده کرد له و گه نجينه يه دريژه به کارکردن بدهم، نيواني من و ژنه که م به هيچ شيويه که باش نه بوو.

به مه به سستی چاوپيکه وتن بۆ دوکانیکی شوکولات بانگه‌شست کرابوو، ده‌یویست به بی من ژيانی بونیاد بنیته‌وه. هه‌موو چه‌وت پوژي که ميکی تر له بالاده‌ستی خۆم له کیس دهدا. له ولاتی خۆم شان و شکويه کم هه‌بوو، ئیستا ئیتر ببوومه په‌یژه‌هه‌لگری یه‌عقوبی جیرانمان، هاوکاری مشکه پیره‌کان. به‌لام قه‌ی نه‌ده‌کرد، ده‌بوايه متمانه‌م هه‌بی و دان به بوونی نویمدا بنیم. ماوه‌یه‌کی تر له و گه‌نجينه يه دريژه به کارکردن بدهم، ماوه‌یه‌کی تر وه‌ک پیاویکی ده‌ستکورت بژیم. دیسان قوناغیکی پیکوپیک خه‌ریکی چاودیری بم، کازیوه‌ی به‌یانی له‌خه‌و را بم و پوژنامه‌کۆنه‌کان بخوینمه‌وه. ئه‌زمونه‌کانم پیاوان ده‌گوتم ئه‌مه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر ناخایه‌نی.

به‌یانییه‌ک که ویستم په‌رده‌کان لا بدهم، بینیم به‌فریکی قورس ئه‌رزی داپۆشیوه. له‌باخچه‌که‌ی یه‌عقوب چاوم به‌شو‌فیریک که‌وت. هیدفۆنه‌که‌ی له‌گویی کردبوو، ساکیکی چه‌رمی پی بوو و سه‌یری ئانتینه‌که‌ی ده‌کرد. په‌رده‌که‌م ته‌واو لا دا و په‌نجه‌ره‌که‌م کرده‌وه.

گوتم: "سلاو."

پیاوه‌که هیدفۆنه‌که‌ی هه‌لگرت.

"یه‌عقوب!"

يەققوب شۆفیر بوو.

يەققوب ئەو پياۋە بوو پۇننى پان كىردىبوۋە؛ ئەو
بىرۈكەيەك بوو بەردەوام ختوۋكەي مېشكى دەدا.
نەمدەتوانى كىتوپر ئەم بىرۈكەيە بە لۆژىك شى
بىكەمەۋە. ئەگەر بە دەنگىكى بەرز ھىتابامە زمان،
ھەندىك پوۋچ دەھاتە بەر چاۋ. ئەگەر بە نووسىن
تۆمارم كىردىبا، نەمدەتوانى بە راستىيەكان بىسەلمىنىم.
ئەگەر بە ژنەكەمم گوتىبا، بۇى ھەبوو پىنى وابى من
شىت بووم. بەلام پىويستىم بەۋە نەبوو بە دەنگى بەرز
بىر بىكەمەۋە، پىويستىم بەۋە نەبوو بۇ كەسانى دىكەي
شى بىكەمەۋە. دلەكوتە، فشارى نىۋ چاۋەكان، پىستى پىر
تىن و تا، دارەكە، ھىدقۇن، ساكە چەرمىيەكە، ھەموو
ئەمانە ھاۋارىيان دەكرىد كە يەققوب ئەو پياۋە،
شۆفیرى شەمەندەفەر. خۇ من گەمژە نەبووم، بۇ لە
ولاتى خۇم بىركارىم نەخويندوۋە؟ لە نىۋ چەندىن
كارگەدا كارم كىردىبوو، فىر بىووم لۆژىكانە بىر بىكەمەۋە.
دەمزانى، ھەروەھا ئەۋەشم دەزانى كە زۆر گۆپىدراوم.
لە لۆژىكى جاران شىتىكى ئەۋتۇ نەماۋەتەۋە، من
ھەلاتوۋىيەك بووم و ھەلاتنىش لۆژىكى تايىبەت بە خۇى
ھەيە، بە شىۋەيەكى تەۋاۋ جىاۋان بىر دەكەيتەۋە.
ئەۋەى راستى بى بە ھاۋرىيەتى مشكە كۆنەكان
خەرىك بوو لە بىرە لۆژىكىيەكانى جارانم كۆچم دەكرىد
و پەرەم بە ھىي نۆى دەدا.

له گه نجینه‌ی شاره‌وانی به گویره‌ی پتویست کاتم
 هه‌بوو بیر بکه‌مه‌وه، هیدی‌هیدی تینگه‌یشتم که ده‌بی به
 شیوه‌یه‌کی جیاواز بژیم، خۆم نه‌رمونیانتر پیشان بدهم،
 پتر مه‌ترسی بگرمه به‌ر چاو. نه‌ده‌بوایه گرنگی به‌وه
 بدهم که پ‌یگه‌م داوه ژنه‌که‌م له چنگم را بکا یان
 کوپه‌که‌م نایه‌وئ ته‌نانه‌ت وشه‌یه‌ک به زمانه‌که‌م قسه
 بکا. سه‌ره‌تا پیم وا بوو ژیانم سه‌راوین بووه به‌لام نا،
 سه‌راوین نه‌ببوو، ته‌نیا شته‌کان له په‌وتیکی جیاوازا
 خویان ده‌نواند. به‌م شیوه‌یه ئازادییه‌کی پترم به میتشم
 ده‌دا، ژیانم که‌متر به هه‌ند وهرده‌گرت، رۆحم
 نه‌رمونیانتر هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد؛ ئه‌و پیاوه یه‌عقوب
 خۆی بوو.

به‌ره‌به‌ره فیر بووم متمانه‌یه‌کی زیاتر به هۆش و بیرری
 خۆم بکه‌م، جاران پیم وا بوو هه‌لاتنم هه‌له‌یه‌کی گه‌وره
 بووه و نه‌ده‌بوایه له نیشتمانی خۆم هه‌لاتبام. به‌لام
 ئیستا به ئه‌نجامیکی تر گه‌یشتووم؛ هه‌لاتن شتیک نه‌بوو
 هه‌لیبیزیری، به‌لکو باسه‌که کاردانه‌وه بوو. په‌وتیکه له
 ده‌ره‌وه‌ی ویستی خۆت پ‌ئ ده‌گریته به‌ر، هیزیکی له
 کۆنترپۆل به‌ده‌ره. بۆ نمونه سیوێک، دارسیوێک، که
 سیوێک گه‌یشت، له‌گه‌ل هه‌لکردنی یه‌که‌م با‌دا له
 دره‌خته‌که لێ ده‌بیته‌وه. گونا‌ه بوونی نییه، سزا شتیکی
 پووچه. پ‌رۆسه‌که له وه‌ختی خۆیدا به‌دی دئ. خۆر،
 مانگ، دره‌خت، لق و زه‌وی ده‌ست ده‌ده‌نه ده‌ستی
 یه‌کتیری و ب‌ریار ده‌ده‌ن سینه‌که بخه‌ن.

دهرفه تی ئه وه م هه بوو له سه ر ئه و ږيگه يه به رده وام
 بم که واکرتبوومه بهر، پړوسه که دوورتر له وه بوو
 کوتايی بئ. ئیستا شوڤیری شه مه نده فەر له نیو
 باخچه که دایه و ږیک ئه و پیاوه بوو که پتو یستیم پتی
 بوو. ده بوا یه بچم قسه ی له گه ل بکه م، له گه ل یه عقووبی
 شوڤیردا.

یه عقووب، ئه وه تو بووی پړونیت وه بهر دا؟
 نه مده توانی پرس یاریکی له م چه شنه ی لی بکه م. ئه مه
 کیشه ی من بوو، ئه و هیچ په یوه ندییه کی به وه وه نه بوو.
 "کاتیک ببینی پیاویک کتوپر خو ده خاته سه ر ږيگه ی
 به رده م شه مه نده فەر ه که ت، چ ده که ی؟" بئ ئاگه داریی
 پیشو ه خت وه ژوور که وتم، له کاتیکدا له پشت
 ده زگا که ی دانیشتبوو و پشتی له من بوو.
 راچه نی و سه یری کردم، نه یده زانی من بو ئه و ژووره
 سه ر که وتووم.

"تو ئاژوانی، وای دابنی له ناکاو پیاویک ده ببینی که له
 پشت داره کانه وه دیته ده ر و به ره و ږيگه ی ئاسن را
 ده کا، له و ساته دا چ ده که ی؟"

سه ر نجم نه دا که ئه م پرس یاره م پرس ی، ئه وه ی راستی
 بئ خوی هاته سه ر زارم. یه عقووب هه و لی ده دا
 وه لامیک بدوژیته وه، که چی نه یده توانی. وشه ی
 گونجاوی بو نه ده دوزرایه وه. ئه وه ی راستی بئ ده بوا یه
 له سه ر شه پۆله کان ئه م پرس یاره ی لی کرابا، ده بوا یه
 من له پشت ده زگا یه ک دانیشتبام و به دوگمه یه ک لیتی

گه پابام. له گهل دوزینه وه شیدا گوتبام: "ئه لۆ، ئه لۆ. ئه وه
توی، کابرا شوڤیره که؟ پیم بلئ چ ده که ی کاتیک
شه مهنده فیریک ده ئاژوی و پیاویک ده بینیی که به
پاکردن دی خوی له بندا دريژ بکا؟"

به نۆره ی خۆم پیم وا بوو ئه مه شتیکی سامناکه،
دیاره وه لامه که یم ده زانی. ئانیک بۆی گنرپابوو مه وه چ
پووی داوه، ئانیک ی هاوسه ری پینشووی پۆئی.

له پیک ی پۆلیسیکه وه که چووبوووه شوینی
کاره ساته که، ورده کارییه کانی به سه رهاته که ی ده زانی.
پۆلیسه که به دهم هه لکردنی ئاژیره که ی تا شوینی
پووداوه که ئوتۆمبیله که ی ئاژۆتبوو. ده بـوايه
لپرسینه وه ی له گهل شوڤیره که دا بکردایه، جهـسته ی
هه لاهه لابووی پۆئی کاری وی نه بوو. ئه و پایگرتبوو و
چاویکی به ته رمه که دا خشانده بوو، پاشان بـیتـه له که ی
به کار هینابوو و به دوا ی شوڤیره که دا هه تـا لای
شه مهنده فیریک ی بازرگانی پای کردبوو، که کیلۆمه تریک
دوور له ویـوه پای گرتـبوو. بینیبـوو ی که ده رگه ی
شه مهنده فیره که کراوه یه؛ پاپۆرتی خوی دابوو. "ئه لۆ...
ئه وه گه یـشتم. ده رگه که کراوه یه، به لام شوڤیره که له
ژووره که ی نییه."

به رپرسه که فه رمانی دابوو: "دیسان بگه پـین! چا و به
ده ورو به ردا بگـین."

پۆلیسه که چووبوو ده ورو به ری پشکنیبوو.

بە بىتەلەكەى گوتبىۋى: "ھىچ نابىنرى. شۆفىرەكە
پۇشتىتوۋە."

بەرپرسەكەى دووبارەۋە كىرىۋەۋە: "دىسان
بگەپىن!"

پۇلىسەكە ھەموو شۇنىڭ گەپابو، پىشت پىچك و نىو
دارەكان و قەراغ چۆمەكە.

- كەس نابىنم، تەنانت پىشلىەك بەدى ناكى.

- بەردەوام بن! بە درىژاى پىگەى ئاسندا بىرۋنە پىش.

پۇلىسەكە بە قەراغ پىگەى ئاسندا ھەلاتبىۋ،
كىلۆمەترىك پىتر پۇشتىتوۋ.

- شۇنىۋارى شۆفىرەكە بەدى ناكى.

- دىسان ھەول بەدن. ئەم جارەش ئەگەر ھىچتان
نەۋزىيەۋە دەتوانن بگەپىنەۋە.

پۇلىسەكە كىلۆمەترىكى تر ھەلاتبىۋ و دواچار
شەپقەكى دۆزىبىۋەۋە.

- شەپقەى شۆفىرەكە لىترە لە سەر پىگەى ئاسن
كەۋتوۋە.

- كەۋاتە بە دوايدا بگەپىن!

چەند سەد مەترىك دورتر، لە سەر پىگەكان
تاپۇيەكى بىنىبىۋ.

"پىم ۋابى دۆزىمەۋە، گوپم لىتە كەسىك دەگرى."

بەرپرسەكە ھاۋارى كىرىۋى: "ۋازى لى بىنە، ۋازى لى
بىنە! ئىستا خۇم دەگەيەنم."

دە خولەك دواتر فرماندە بەو پەرى خىرايەو
گەشتىبوو، ئۆتۈمبىلەكەى ھەندىك دوورى شۆفىرەكە
پاڭرتىبوو، بە ئەسپايى بەرەو لاي پۇشتىبوو و دەستى
لە سەر شانى دانابوو.

"دەتەنەوئى بتانگەيەنمەو مالى؟"

شۆفىرەكە بە ئاماژەى سەر رەزامەندى خۇى
دەربى.

بە پنى ئەو چىرۆكەى ئانىك بۇى گىراپوومەو، ھىچ
نىشانەيەك نادۆزمەو كە ھەست بەكم ئەو كەسە
يەعقوب بوو. ئەو ەى راستى بى دەبوايە لىم پىسپايە
ئاخۇ ھىچ زانىارىيەكى سەبارەت بە بىنەمالەى شۆفىرەكە
ھەيە يان نا.

بۇ نمونە پىسپام:

"ئاخۇ پىاوەكە ئنى ھەبوو؟"

"لەگەل ئنەكەى دەژيا؟"

"كۆرى ھەبوو؟"

"ئەنەكەى ھۆلەندى بوو يان بىگانە؟"

پىويستە بگوتىرى ئنەكەى يەعقوب پىستىكى تۇخى
ھەبوو، رەش نا، بەلكو قاوہى، قاوہىيەكى پوون. لە
وینەيەكى رەنگىدا چاوم پنى كەوتىبوو، ھەفتەكانى يەكەم
وینەكە لە سەر ئاگردانەكە نەبوو و دواتر لەوئى دانرا.

پۇژىك لەوئى وینەيەكى رەنگىم بىنى، وینەيەك كە تازە
گىراپوو. لە نىو وینەكەدا كەسىكى بىگانە و مىندالىكى
تەمەن پانزە سال دەبىنران، كوپىژگەكە بزەيەكى لە

سەر لێو بوو، بەلام ژنەكە پۋالەتێكی شیلگیری ھەبوو؛
یەكسەر ھەستم كرد ئەو ژنی یەعقوبە.
تەنیا تەوانیم بپرسم: "یەعقوب، ژنەكەت لە كوێیە؟"

باوكم ھەمیشە دەيگوت: "بۆلفەزل، تۆ شتەكان زۆر
ئالۆز دەكەي."

من ھیچ شتیكم ئالۆز نەدەكرد، ئەو چیرۆكەي بە بالای
پووداوەكەمدا ھەلەدەبەست، دەيگرتە خۆ.
بەرەو دۆلابێكی شووشەیی ھەنگاوم نا. دۆلابی
یەعقوب نا، بەلكو دۆلابێكی تر كە لە چەندین مانگ
لەمەوپێشەو لە سووچێكی ژوورەكە دانرابوو. دەرگەي
دۆلابەكەم كردەو، پڕ بوو لە جلی ژنان.
لە پڕێكدا یەعقوب لە ژوورەكەي سەرپرا ھاواری
كرد:

- بۆلفەزل!

- چ بوو؟

- خێرا وەرە! ئێرانییەك ھەيە، یان شتیكی وەك ئێرانێ.
پەنگە عەرەب بێ.

بە پەلەپەل خۆم گەیانەدە ژوورەكەي بنمیچی،
ھێدقۆنەكەم لێ وەرگرت و لە گویم كرد.
"ئەلق... ئەلق، سەلام، سەلامووعەلەيكم. كۆجا ھەستی.
مەن دەر ھۆلەند. ئاری. بۆلفەزل. ئامین. ئەز پە
دەرئامەدەم ئەز فەرار."
بەلام دەنگەكە ون بوو، ھێدقۆنەكەم ھەلگرت.

- كى بوو؟
- هاوولاتىيەك لە سەر شەپۇلەكان.
- چىي گوت؟
- باش گويم لە دەنگى نەدەبوو. دەنگى باش
نەدەبيسترا و كتوپر ون بوو.

یەعقوب ھیدی ھیدی شوینی بەتالی پوئیی پر
 کردەوہ. مالا کہ چیتەر مالا بەتالا کہی پوئیی نہبوو،
 بەلکو ئیتەر مالی یەعقوب بوو. پوئیی ھولەندییەکی پەتی
 بوو، بەلام لە روانگی منەوہ یەعقوب وا نہبوو،
 ھەر وہا جیرانیش نہبوو؛ یەعقوب بوو و بەس.
 نەمدەتوانی خۆم وەک ھاوپیئەکی ئەو بیئە بەرچاو.
 دەمتوانی لە پەنا وی بە پیوہ بوہستم. ئەو بە کاروباری
 خۆیەوہ خەریک دەبوو و من بە ھیی خۆمەوہ.
 جارجارە ئەو لە ژوورەکی سەرەوہ بوو و من لە ھیی
 خوارەوہ، لە سەر میژەکی دادەنیستم. نەیدەخواردەوہ،
 بەلام جارجارە ھەلدەکەوت پیکەوہ دادەنیشتین.

- یەعقوب، تۆ شەمەندەفەری سەفەر دەئاژوی یان
 ھیی بازرگانی؟

- شەمەندەفەری سەفەر. جارجارەش شەمەندەفەری
 بازرگانی. بۆ؟

- بۆت گرنگە بزانی کێ لە شەمەندەفەرەکەدایە؟
 - بەلێ، نەخێر، بەلام مەبەستت چییە؟

- مەبەستم ئەو ھەيە ئاخۇ لات گىرنگە بىزنى چ كەسانىك
 لە شەمەندەفەر كەدان ئەو كاتە وا لىنى دەخوپى؟
 ۋەلامى نەدامە ۋە و چاۋى لە من بىرى. پەنگە
 پىرسىياريكى گەمزانە بى، بۇچى دەبى بۇ شۇفيري گىرنگ
 بى و بىزنى چ كەسانىك لە نىو شەمەندەفەر كەندان؟
 بۇ شۇفيريك پىگەكانى ئاسن دەبى لە پىيواريكان
 گىرنگىر بن، دواچار بۇ شۇفيريك چ دەكا؟ پىويستى بە
 لىخوپىن نىيە. شەمەندەفەر دەتوانى بى يارمەتتى ھىچ
 كەسى بە سەر پىگەكانى ئاسندا بىروا، تا ويستگەكەى
 تر. شۇفيريك ھىچ نىيە بىكا ئەو نەبى ئامىرەكە بخاتە
 گە، ھەروەھا پايىگىرى؛ جارچارە شۇفيريكان درەنگ
 شەمەندەفەر كە پادەگىر.

- پىرسىياريكى دىكەم ھەيە يەققوب.

- پىرسىياري چى؟

- ئاخۇ بە لاي پىيواريكە ۋە گىرنگە بىزنى كەسانى تىرى
 نىو شەمەندەفەر كە كىن؟

- جا من چووزانم!

- تۇ چۇن بىر دەكەيتە ۋە؟ ئاخۇ بۇ پىيواريكى
 ھۆلەندى گىرنگە بىزنى كەسانى تىرى نىو شەمەندەفەر كە
 كىن؟

- چووزانم.

- ئەى خوايە، تۇ بۇچى ھەر دەلىلى "چووزانم"؟

- دەتەوى چى تىرت بىن بلىم؟

- ده توانی بپرسی: 'بولفه زل، ئاخو به لاتوه گرنگه
بزانی کئ له گهل تو له نئو شه مه نده فهدايه؟'
- باشه؛ ئاخو به لاتوه گرنگه بزانی کئ له گهل تو له
نئو شه مه نده فهدايه؟

- نا، به گشتی نا. به لام بهردهوام به دواي که سيکدا
ويلم، چاوه پریم له نئو شه مه نده فهدا تووشي که سيک
بم.

- ده ته وي تووشي کئ بی؟
- نازانم. شته کانم له سهر ميژیک داده نيم و ده گه پریم.
چيتر گویی لی نه ده گرتم، گفتوگو که سهرنجی
پانه ده کيشا.

بهردهوام بووم:
- ناتوانم پيش به خوّم بگرم، له واگوني که وه بو
واگونيکی تر ده چم.
- بوچی؟

- له پيره ميژديک ده گه پریم، دلم پيم ده لی ده بی تووشي
پيره ميژديک بم که شه پقه ی له سهره و گوچانی به
ده سته وهیه، پيره ميژديک که له ته نيشت په نجه ره
دانيشتووه و سهیری دهر وه ده کا. پوژيک له سهر
ميژي په کيک له واگونه بچو و که کان چاوم به شه پقه یه ک
که وت، شه پقه یه کی رهش له سهر ميژيکی پرته قالی.
گوچانيکيش به قولايي که وه هه لواسرابوو. به لام پيره ميژد
له وي نه بوو، واگونه که به تال بوو. تا کوتايی سه فهره که
له نئو راپه وه که دا چاوه رپی مامه وه، که چی پياوه که

نه هات. که ده بوايه دابه زم، شه پقه کهم بينی هر وا له
جینی خویه تی و گوچانه کهش هر وا به هه لواسراوی
ماوه ته وه.

- ئەمه مه حاله! شتی ئاوا پروو نادهن. شه پقه یه ک و
گوچانیک له واگونیکی به تالدا! نا، مه حاله. له شوی نیکدا
گرفت هه یه. ئاخۆ کۆنترۆلچیت ئاگه دار کرده وه؟

- نه خیر، ئەو کارهم نه کرد.

- کاریکی هه له ت کردو وه، گه مژانه یه.

هه مدیس بیده نگییه کی دریس ژال بووه وه، له گه ل
ئوه شدا من پرسیاریکم هه بوو.
یه عقووب، ژنه که ت له کوئییه؟

پېښوارېک له نيو تاريخيدا به دهر کهوت.
 شتی هره گرنګ بؤ من چ بوو؟ جانتاکه ياخود
 ژنه که؟

جانتاکه.

نه خیر، ژنه که.

جانتا، ژن و تاریکی.

ئوهی پاستی بې، ئوه شپوازی هلسوکه وتی بوو
 سهرنجی راده کیشام. له نیو باخچه که یی یعقوب،
 له گهل تاریکاندا، ژنیک به جانتایه که وه به دهر کهوت.

جانتاکه یی له سهر گیا شخته گرتو وه که یی پاییز دانا.

گوتم: "ئوه ده بی ماری پوز بن، هاوژینی یعقوب،
 ئیستاش که پاونته وه. بولفه زلم، من ناوم بولفه زله."

کلیلی بی نه بوو. دهمزانی کلیلی بی نییه.

"یعقوب له سهر کاره، کلیله که تان به منن. ماندوون؟
 ده زانم، ئهم سهره دريژه شه که تی کردوون."

کلیله که له گیرفانمدا بوو، به سهر دیواره که دا چوومه
 ئه و دیو و دهر که که م بؤ کرده وه.

جانتاکه یم هه لگرت و فهرمووی ژووره وه م کرد.

"ماوهیهکی دریزه نین."

ئەو پەتەم ڕاکیشا وا بە سەر مێزەکەدا شوێر ببوووە. گلۆپەکە ھەلبوو، ئیستا ئیتر پوخساریم دەبینی. ماری ڕۆژ لە ژێر شووقی چرادا، قژی خۆلەمیشی ڕەنگ بوو، دریز و خۆلەمیشی، تەواو خۆلەمیشی نەبوو. ھەردوو دەستی خستە بان سەری و ماوهیەک بەم جۆرە مایەو. پاشان قژی سەری بە شیوەی کلکی ئەسپ گری دا.

"باوک مردوو، قژەکانم خۆلەمیشی. من کات نەبوو قژم ڕەنگ لی بدەم."

لنی تێدەگەیشتم و لنی تێنەدەگەیشتم، ئەو باش قسەی بۆ نەدەکرا. یەک دنیا ھەلە پێزمانی ھەبوون، بەلام بە دەنگیکی ئاھەنگین و شیوەزاری مەکسیکی قسەی دەکرد.

"باوک مردوو، کاتیک ئەمن لە نیو فرۆکەدا."

کورسییەکم بۆ بردە پیش، دانیشتم. من لە بەردەمی بە پیو وەستام، دەیتوانی ناامادەیی بە گوێشەنیگایەکی تر پیشانی من بەدا.

- تێگەیشتم چیتان گوت، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا دەتوانم دووبارە ی بکەنەو. پستە ی فرۆکەکە و باوکتان؟

- من دانیشتبوو لە نیو فرۆکە لە کێن پەنجەرە، باوک چاوەکانی نووقا.

- باوکتان لە کوی بوو؟

- لە مائی، ئەو نووستبوو لە مالهو. ئەمن لەو مالهو لەدایک بوو.

- ئەى پاشان؟

- پاشان من لە مالهوه. باوك پويشت.

- پويشت؟

- لە نيو تابووت، هه لگيرا بۆ گورستان. من هه لات بۆ
سهه گورپى باوكم، به لام تابووته كه بزمارپيژ.

- به داخهوه، ماري پوژ.

جانناكهى لە سهه ميژه كه دانا، كرديه وه و وينهيهكى له
چارچيـوه گيراوى پى دام. وينهى پيره ميـردىـك كه
گورچانيكى پى بوو و له بن كونه دارىـك له سهه
كورسييه ك دانىشتبوو، داره كه نسي خستبووه سهه
پوخسارى. سهيرى ئاسوگهى ده كرد، وهك ئه وهى
كه سيك له دووره وه سه رنجى بۆ لاي خوى راكيشابى،
وهك ئه وهى كه سيك ئىستا نا ئىستا له ئاسوى ديد
به دهه ر بكه وي، به لام له گهـل ئه وه شدا كه س نهيه ت.

- باوكتان چي ده كرد؟

- جاران كه شتى گه وهى دروست ده كردن، كه شتى
گه وهه بۆ ئاوه كاني مه كزيك.

دهمزاني ماندووه، به لام ده مويست ريك له و كاته دا كه
دواى سهه فه ريكي دريژ پيـى ناوه ته ماله كهى،
پرسياره كاني لى بكه م. له و ساته ي وا ياده وهى بۆنى
گه لاي ئه و پيره داره ي لى ده هات كه باوكى له بنى
دانىشتبوو، ريك له و كاته ي وا ده ست و ئه ژنوكاني بۆن
و به رامه ي خاكي گورپه كه يان هه ر وا پاراستبوو، له و
ساته وه خته دا ئه و هيشتا به ته واوى نه گه يشتبوو.

تاویکی تر، که یه عقووب هاته وه مالى، ماری پۆزی
پیتوار ده بیته وه به ماری پۆزی هاوژینی یه عقووب.
- ئیوه چۆن یه عقووب تان ناسی؟ ئیوه که مه کسکیکن و
یه عقووب که هۆله ندیه؟

- یه عقووب هاته گوندی من، من بینیم له دارستان. بابم
گوتی: 'ماری پۆزی من هاوپی نابێ.' من گوت: 'بابه،
ئه مه چاره نووسمه، وازم لێ بێنه برۆم له گهل ئه م
شۆفیره. ده نیرم نامه له هۆله نده وه. ئه گهر ئه م شۆفیر
مێردیکی خراپ، تو وهره و ماری پۆز بێنه وه.' بابم
ماچی کرد قژی من، خستی دهستی من له نیو دهستی
یه عقووب. من هاتم بۆ هۆله ند، من و کوپیک - ماریوza.
- ماریوza له کوینیه؟

- ماریوza خهوت کوتایی ههفته له ژووری بابم.

- له مه کسکیک؟

- خویندنگه ی فرۆکه وان، ماریوza ههیه تی دوو
په ساپۆرت. دهیه وئ بوو به فرۆکه وان، لینی بخۆرئ
فرۆکه یه کی گه وه. باب مرد، ناتوانئ ئیدی به فرۆکه ی
گه وه له گهل ماریوza بیته مالى ماری پۆز له هۆله ند.

سه بارهت به باوکی ده مویست هه ندیک پرسیار
تایبه تی لێ بکه م، سه بارهت به و کورسییه ی وا له
سه ری دانیشتبوو، سه بارهت به ئاراسته ی ئه و شوینیه ی
پووی تی کردووه و نوقمی پوانینیتی، ده رباره ی ئه و
ماله ی سووچیکی له پشته وه ی وینه که وه دیار بوو؛ لێ
ماری پۆز ماندوو بوو.

گوتی:

- تۆ ددهی به من کوپیک قاوه؟

- ههلبهت، کوپیک قاوه. ههق به ئیوهیه، هیلاک و شهکهتن. ئاخۆ نانتان خواردوو ماری پۆز؟

به پهله چوومه مالی خۆمان، دهورییهکم دهست دایه و بهشه خوراکى خۆم تى کرد تاكو بیدهه به ماری پۆز. میزی خواردنم بۆ ئاماده کرد، دهورییه چیشتنیک و کوپه قاوهیهک. پاشان کورسییهکم بۆ خۆم هینا، له بهرامبهرى دانیشتم و سهرنجیم دا.

بهدهم خواردنهوه له بیر و خهیلانرا چوو. که قاوهکهى خواردهوه پاکهته جگهریهکی دهرهینا، به نیگا له تهپلهکیک گهرا، تهپلهکیکم له بهردهمی دانا. یهعقوب جگهرهه نهدهکیتشا، من بۆچی. جارناجاری دانهیهکم دادهگیرساند.

ماری پۆز بهستهیهک جگهرهه بهرگی مهکسیکی نیوهپری له جانتاکهه دهرهینا و گوتی:

- ئهه جگهرهیه بۆ تۆ؟

- بۆ من؟

- یهعقوب گوتی به تهلهفۆن ئهتۆ دهکیتشی جگهرهه بهرگ له باخچهکه. باوکم چیتیر جگهرهه نهکیتشا، نهیتوانی. هیچم نهگوت، تهنیا سهیری قژیم کرد، قژه خۆله میتشییهکهه که بیگومان سبهه پهنگی دهکا. جگهرهیهکی بهرگم دهرهینا و دام گیرساند.

گوتی:

- یه عقووب که ی دهگه پښته وه؟

- پښم وا بئ ئیستا نا تاوونکی تر دهگه پښته وه.

به دريژايي شهو له بهرامبهر ماري پوز دانیشتم، هه تا هانتی یه عقووب ئه وه هر وا چیروکی خوی گیرایه وه. به یاننی پوژي دواتر ماري پوزیکي ته پ و تازه له باخچه که به دی کرا، قژي چیتړ خوله میشتی نه بوو، به لکو خه نه یی بوو.

ژنه که م نهیده ویست له گهل ئه ودا په یوه نډی هه بئ. ئه وه دهیگوت: "هوله نډیبه که م ئازار ده چیري ئه گهر بمه وئ قسه ی له گهل بکه م."

ماری پوز چون دهیتوانی هوله نډیبه که ی پیش بخا له کاتیکدا میړده که ی بهردوام له پشت جامی شه مه نده فهریک بوو؟ یان خه ریکی نووژه نکړدنه وه؟ یه عقووب که م قسه ی له گهل ده کړد و رسته ی ساده و پچرپچری به کار دینا.

"من، له سه ری، ماری."

"من، کار، ماری."

"من، ده خوم، ماری."

"ئانتین، له کار که وتوه، ماری."

"من، له لای دایکم نان ده خوم، ماری."

ئه ویش به مه کسیکی دهیدواند.

به لام من و ئه وه سه باره ت به گه لیک شت به هوله نډی پیکه وه قسه مان ده کړد، شینوازیکی تایبه تی هوله نډی که ته نیا خومان ده مانتوانی لئی تیښگه ی.

کاتیک ماری پوز هات چیتړ په یوه ندیم له گهل
 په عقوبدا نه ما، له ژووره که ی سهری دهخزا و من و
 ماری له هوله که ی خواره وه ده ماینه وه. نهو شهوانه ی
 درهنگ ده گه رایه وه نیمه سهری بوتلیکمان هله ده پچری،
 یهک به دوا ی یهک په رداخه کانمان داده گرت و قسه مان
 ده کرد. ئیستا باش ده مزانی دپهاته ی زیدی نهو له کوئی
 هه لکه وتووه، دارستانه که له کوئی و پتویییه کانی چهنده
 فیلبازن، یان چون که قالاوی پیر نه جله ی هات له سهر
 لقی داریکه وه که وت، باوکی چوناوچون دایکی ناسیبوو،
 یان چما دایکی له تافی لاویدا مردبوو، ده مزانی خودا
 مه کسکییه که ی گشت نه م بریارانه ی داوه و مروث
 چون ده بی ملکه چی ویستی نهو بی. ئیستا ده مزانی
 دواچار پوزی دادی په عقوب چیتړ پیویستی به وه نابی
 بچیته سهر پیکه کانی ئاسن، نهوسا ئانتیتنه که ی
 ده پیچیته وه و له مه کسک، له گوندی ژنه که ی نیشته چی
 ده بی. ده مزانی خودا مه کسکییه که ی وا ده خوازی،
 ماریوزاش ده بیته فروکه وانیک کی گه وره؛ پوزیک به
 فروکه یه کی گه وره به سهر ئاسمانی گونده که یاندا
 ده فری، ئینجا ماری پوز و په عقوب ده ستیان
 راده و شین و له خوشیان ده قیزینن. وه لی ئیستا ماری
 ده بی چاوه ری بی و په عقوب چهندين و چهندين سالی
 تر له پیکه ی ئاسندا کار بکا و چهندين و چهندين سالی
 تر له سهر شه پوله کان به دوا ی خه لکیدا بگه ری.

کاتژمیری دیواری ژووره‌که‌ی پۆنیش‌تتمان بی
 پسانه‌وه ده‌سحیتی زه‌مه‌نی ده‌گیرا، زه‌مه‌نیش منی
 ده‌گوپی. له ولاته‌که‌ی خۆم ژیانم به پپی پلانیکی له
 پێشدا دیاریکراو تیده‌په‌پی، هه‌موو شتیکی له لایه‌ن
 جوولانه‌وه‌ی خۆراگرییه‌وه جیبه‌جی ده‌کرا که من
 به‌شیک بووم لی. ده‌بوايه به‌رده‌وام ملکه‌چی ئه‌و
 فرمانانه‌ ب‌م که له سه‌ره‌وه ده‌رده‌کران، ده‌بوايه تا
 که‌یشتن به‌و ئامانجه‌ی حزب دیاری کردبوو په‌یره‌وی
 له فرمانه‌کان بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ملکه‌چی ه‌یچ
 ئه‌نجامیک نه‌ده‌بووین. که‌سانیکی زۆر مردن، چه‌ند
 خه‌باتگیریک توانیان خۆیان پ‌زگار بکه‌ن. که هاتمه
 هۆله‌ندا ویستم ب‌بمه‌وه به‌خۆم، م‌الئاوایی له هه‌موو ئه‌و
 فرمانانه‌ بکه‌م. ته‌نیا ئه‌رکیکی که له سه‌ر خۆم
 ده‌مپه‌ژراند، ئه‌وه بوو که خۆم ده‌مسه‌پ‌اند. به واتایه‌کی
 تر، نه‌مده‌ویست جگه له هه‌لاتن په‌یره‌وی له ه‌یچ شتیکی
 تر بکه‌م.

سه‌رجه‌م ئه‌و شتانه‌ی له پاش خۆم ج‌یم ه‌یشتن
 به‌سوێ بوون، به‌لام ئه‌مه ته‌نیا په‌یوه‌ندیی به‌ ئازاره‌وه

هه‌بوو. تیگه‌یشتبووم بهیلم ژیانم رهوتی خوئی تهی بکا. جاران مالیکی باو و کالان هه‌بوو، ئیستا ئه‌و ماله‌ چیتەر نه‌ماوه، ماله‌که ب سه‌روشوین بیوو.

جاران پوونی ناویک هه‌بوو، ئیستا ئیتر نه‌ماوه. جاریک دایکم به‌ جانتایه‌که‌وه‌ هات و من نه‌مه‌زانی قیبله‌ پووی له‌ کوئی؛ که‌له‌بابه‌که‌ ون بیوو، به‌لام گرنگ نه‌بوو. ته‌نانه‌ت کاتیک ئاسمان لی‌ل ده‌بوو نه‌مه‌زانی موسلمانیک ئه‌گه‌ر ویستی نوێژ بکا، ده‌بی پوو بکاته کوئی. به‌لام ئه‌مه‌ چیتەر پیویست نه‌بوو. من ئیتر باوکم نه‌بوو و دایکیشم چیتەر نه‌یده‌توانی به‌ره‌و لای من بفری. وازم ده‌هینا ژیانم رهوتی خوئی بگریته‌ به‌ر. ده‌مزانی کاتی هاتنی فرۆکه‌یه‌ک نزیک بووه‌ته‌وه‌، فرۆکه‌یه‌ک که‌ پوژیک ده‌بی بنیشی.

ماری پوژ نزی بۆ ده‌کردم، داوای له‌ خودا مه‌کسیکیه‌که‌ی کردبوو ئاگه‌دارم بی. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی خداکه‌ی بتوانی بمپاریزی، من تا دووماهی ئه‌زموونی تالی هه‌لاتن پال پیوه‌ نرابووم.

هه‌لاتن هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ که‌پانه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ی لێی ده‌پۆی. ئه‌وه‌ی راستی بی هه‌رگیز پاناکه‌ین، به‌لکو به‌رده‌وام له‌ سه‌ر پێگه‌ی که‌پانه‌وه‌ین. پویشتن بوونی نییه‌، که‌پانه‌وه‌ به‌لێ. مرۆف ده‌فری، به‌رز ده‌فری، به‌لام له‌و شوینه‌ ده‌که‌وێته‌وه‌ که‌ جێی هیشتووه‌. هه‌رچه‌نده‌ش ئه‌مه‌ یاسای هه‌لاتن بی، حه‌زم نه‌ده‌کرد له‌ هه‌مان شوین بکه‌ومه‌وه‌. ده‌مویست درێژه‌ به‌ فرین بده‌م، هه‌لی

ناسینی نه ته وهیه کی نویم بۆ په خسابوو؛ پیاوان و ژنانی ئهم نه ته وهیه ته نیا پوئ، یه عقووب و ماری پوز نه بوون. دهمزانی تووشم به تووشی پیاوانی تر ده بی، ژنانی تر دهناسم که به دلنیا ییه وه له وانی تر ناچن.

له ئاوینه دا چهند تاله قژیکی خوله می شیم له سهر لاجانگه کانم به دی کرد. نه خیر، وهرزه کان نه یانده توانی رابوهستن، وهک هه وره تریشقه ده هاتن و ده چوون. هه وره کانن هوله ندا سهرله نوئ تیک ده هالان تاکو بهرگهی سهرما بگرن، ئاگردانه کان دیسان بلێسه یان هاته وه. پیش ئه وهی خودای مه کسکی شتیک دابینن تاکو ئاواته کانن ماری پوز به دی بینن، ماری پوز چاکه ته دریزه که ی له بهر کرد، شاله مه کسکییه که ی به خویدا دا، هاته نیو باخچه که و هاواری کرد: "بولفه زل! تو هات ده وریک لی دهین؟"

چاکه ته که م له بهر کرد، پاسکیله که م هینایه ده ری و پیکه وه چووینه سهردانی دایکه پیره که ی یه عقووب. له سهر به نداوه که بایه کی به هیز هلی کردبوو، به لام گرنگ نه بوو. من ته نیا ده بوایه به دوا ی ماری پوزدا پیدال لی بدهم.

له کوتایی به نداوه که مه زرا خوی دهنواند، له دووره وه له مالی مروقه وردیله کانن سنوق وایت ده چوو. له پیش ماله که به نداو هه بوو و له پشته وه ی به نداوه که ش پوو باریک به ئارامی ده خووشی.

من زور جار به پاسکیل به بهردهم ئەم مەزرایەدا
 تێپەر ببووم، هەروەها ژنە پێرەكەشم دەناسی؛
 بەردهوام دەمبینی لە سەر قەنەفەیهك لە پشت پەنجەرە
 دانیشتوو، بەدەم پێدال لێدانهوه دەستیکم بوو
 رادەوه‌شاند. سەیرم نەدەکرد، نەمدەزانی داخوا ئەویش
 بە ئاماژە وەلامم دەداتەوه یان نا.

مالۆچكەكە بەردهوام سەرنجی رادەكیشام، پەنگە
 لەبەر ئەوه بێ ژنەكە لە پشت پەنجەرە دادەنیشست،
 پەنگە لەبەر ئەوه بێ پەردەكان نیوه لا درابوون، یان
 پەنگە دووكەل، دووكەلی ئەو زۆپایە منی بەرهو ئەو
 ماله پاكیشایی، دووكەلی كە ئاگردانی جێ دەهێشت و
 ساتیک ویل دەمایەوه و پاشان ون دەبوو.

ماری پۆز گوتی: "بە ئێرەدا."

پالم بە پاسکیلهكەمەوه نا و بەدویدا بە سەر پێگەی
 دەر بازبووندا شۆر بوومهوه، كەله‌بابیكی پەنگاوپەنگ
 بازی دایە سەر دیواریك و قووقاندی: "ئاگەدار بە!
 ئاگەدار بە! بێگانه‌یهك دێتە ئێو بازنەوه!"

پاسکیلهكەم بە نێوقەدی داریكه‌وه نا كە لە بهردهم
 مەزراكه‌ شین ببوووه، پێرەژنەكە لە هەیوانەوه بەدەر
 كەوت. ئاخ! خۆیەتی. بۆ یەكەم جار، بێ ئەوهی پەنجەرە
 بكەوێتە نێوانمانەوه، لە نزیکەوه دەمبینی. نازانم لە
 كوێ، بەلام هەستم دەکرد پۆزێك لە شوێنێکی تر
 تووشی بووم.

"پۆزباش خاتوون! ئەمن بولفەزلم، ناوم بولفەزله."

لهو ساته‌ی وا ده‌ستیم ده‌گوشی، کتوپر نیگام نیشته
سه‌ر کۆمه‌لێک کۆلکه‌داری که‌له‌که‌کراو له‌ سووچیکی
هه‌یوانه‌که‌.

پیره‌ژنه‌که‌ گوتی: "فه‌رموو کاکه‌!"

ساتیک له‌ لای که‌لوپه‌له‌کان راوه‌ستام.

ماری پۆز گوتی: "فه‌رموو! ده‌ره‌وه‌ زۆر سارده‌."

وه‌ ژوور که‌وتم. زۆپاکه‌ دایسا، چا له‌ سه‌ر زۆپاکه‌
حازر بوو. گه‌رمای ژووری بۆنی هه‌لووژهی وشکی
به‌و ناوه‌دا بلّاو کردبووه‌وه‌. له‌ سه‌ر ئاگردانه‌که‌ چه‌ند
ویته‌یه‌کی ره‌ش و سپیی دوو که‌سی به‌سالداچوو
ده‌بینران، که‌ شه‌پقه‌یه‌کیان له‌سه‌ر بوو.

پیره‌ژنه‌که‌ گوتی: "فه‌رموون دانیشن کاکه‌!"

چاکه‌ته‌که‌م به‌ بزماریکی کۆنه‌وه‌ هه‌لواسی. به‌ره‌و
په‌نجه‌ره‌که‌ چووم، په‌رده‌کانم لا دا و دانیشتم.

گویم لی بوو ماری پۆز گوتی: "بولفه‌زل ئه‌تۆش چا؟"
ده‌مویست له‌وئ بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ دابنیشتم، سه‌یری
ده‌ره‌وه‌ بکه‌م و چاوه‌پێ بمیتمه‌وه‌.

پاسکیلسواریک به‌ پیچه‌وانه‌ی با به‌ره‌و کۆتایی
به‌نداوه‌که‌ پێدالی لی ده‌دا،

گویم لی بوو ماری پۆز گوتی: "نا، شه‌کر نا بۆ
بولفه‌زل."

پیره‌ژنه‌که‌ پیاله‌چایه‌کی بۆ راداشتم و گوتی: "ئێوه‌ به‌
هۆله‌ندی قسه‌ ده‌که‌ن؟"

به‌ خۆم گوت ئه‌م ده‌نگه‌ ده‌ناسمه‌وه‌.

مارى پۇز گوتى: "توند قسە بکە، باش نەيىست."
هېچم بۇ گوتن پى نەبوو، بەس حەزم دەکرد دابنىشم
و بنوایم.

مارى پۇز بە دەنگىكى بەرز پى گوت: "ئەو باشتر لە
من قسەى کرد بە ھۆلەندى."

کۆلکە دارەکان سەرەتا گرېكى شىنيان لى بەرز
دەبوو، شىنيكى تۇخ و پاشان سوور و لەناکاو
دوکەلىكى تەنک لە زۇپاکە چوو دەرى.

پىرەژنەکە گوتى: "خودای من!"
دەرگەى زۇپاکەى کردەو و بە بىلچەيەک ھەندىک
پىلووى دەرھىتا و خستنىە ناو سەتلىکەو.

کۆلکە دارىكى خستە نىو ئاگرەکەو و گوتى: "ئەوجا
گرەکە خوشتر دەبى."

مىزەکەى کە لە داربەروويەکى کۆن دروست کرابوو،
بە فەرشىكى کالەو ھەبوو ئىترانى داپۆشراوو.

"ئەم فەرشە ھىي کويە خاتون؟"

کاردانەو ھەى ئەوتوى پىشان نەدا، گويى بۇ ماری
پۇز راداشتبوو کە باسى گوندەکەى خويانى بۇ دەکرد.
لە قوژبنىكى ژوورەکە قەرەوئلەيەک ھەبوو. ئەو
پليکانانەى دەچوونە ھۆمى سەرەو سەرنجيان
راکيشام، چينىک تۆز داپۆشيبوون.

بە دەنگىكى بەرز گوتم: "پليکانەکان، ژوورەکانى
خەوتنى ھۆمى سەرەو، ئاخۆ رېگەم پى دەدەن چاويک
بە سەرىدا بخشينم؟"

پیره ژنه که پرسى:

- ئەم کاکە یە چى گوت؟

- بولفەزل تەماشای سەرەوهى کرد، ئەگەر مۆلەت.

بە ئاماژەى سەر پەژراندی: "بەلێ، با سەیری بکا."

بە دېدۆنگىيەوه ساتىک لە بەردەم پلىکانەکان
پاوه ستام، نەمدەويست چىنى تۆزەکە بشکێتم. بە هێمنى
قاچى چەپم لەسەر پلىکانەى يەکەم دانا، پاشان بە
پارێزەوه سەرکەوتم. زۆر لەمەوپێش، زۆر زۆر
لەمەوپێش، ئەودەم هێشتا کورپىزگە بووم، بەم جۆرە بە
پلىکانەکاندا سەردەکەوتم و دەچوومە ژوورى کارى
باوهگەرەم. ئەگەر بۆ خۆى لەوى بوايە، کەس مافى
نەبوو پرووى تى بکا. بى هەست و خوست دەچوومە
پشت دەرگەى ژوورەکەى، بۆنى جگەرەکەيم
هەلدەمشت. بە ئەسپايى دەرگەکەم دەکردهوه و سەرم
دەبرده ژوورەوه؛ مێژىكى قاوهيى، کتێبخانەيەک،
کۆمەليک کاغەزى کۆن، گۆچانىک، دۆلابيک،
کورسييهک، مەودايەکى بەتال و پەنجەرەيەک.

وہ ژوور کەوتم، شۆپ بوومەوه و لە پەنجەرەکەوه
سەیری دەريم کرد، پاسکيلسوارەکە پيگەى گەرانهوهى
گرتبووه بەرەو ئەيسيل بە لۆژەلۆژ دەخوشى.

مارى پۇز چ شتىكى بۇ من دەگە ياند؟
 ھىوا؟ ئارامى؟ ئن؟ ئنىك كە ھەركات ويستبام
 دەمتوانى سەر بىكەمە سەر ئە ئۆكانى، ياخود
 كەسايەتتەك بوو لە نىو چىرۆكى مەنقامدا؟
 كەسايەتتەك كە ھاتبوو ۋىانمەو ھە بۇ ئەو ھى بتوانم
 ئاسانتەر بەرگەى گۇپانكارىيەكان بىگرم؟ وەرچەرخانى
 بولفەزلىكى كۆن بۇ بولفەزلى نوى،

لەو سساتەو ھەختەى وا تاكو تەنیا لە بەرامبەر زەمەن
 راو ھەستابووم، ماری پۇز ھات تاكو دەستم بگرى.

مەنفا زەمەنى تايبەت بە خوى ھەيە؛ مانگ خىرا پىر
 دەبى و مانگىكى گەنج خىرا لە سەر خۆلەمىشى مانگە
 كۆنەكە دەگەشەتەو، قژى پەش زوو چەرمگ دەبن و
 كچۆلەكان لە چاوترووكانىكدا گەنج دەبن.

پاىردو و نابزوئ و دادەكشى، بەلام تۆ نا. ئەو كەسەى
 لە مالى بىتەتەو دەبىنى ھەمان قەلەپەشە ھەموو
 پۇژى لە سەر دارەكەى ھەلدەنەشنى، بەلام ئەو كەسەى
 وا پادەكا لە ئاسودا فرۆكەيەكى گەورە دەبىنى كە
 پىتوارەكان دەگوازىتەو.

له هیچ و خۆرای نه بوو که په یژه که ی ماری پۆز به دیواری گهنجینه که وه نرابوو و ئاماده ی خزمه تگوزاری بوو. کاتیک پیکیک زیاتر له جارنمان ده خوارده وه گومانه کانمان ده په وینه وه، ده مانزانی شه ویک فرۆکه که دئ، شه ویک که مانگ به ته وای له ئاسماندا بدره و شیتته وه. له خۆرا نه بوو له گهل ده رکه و تنی مانگی ته و او دا په رده کانمان لا ده دا، ئیمه پیک هاتبووین. ئه گه ر هات و ماری پۆز توانی له نیو ئه ستیره کاندرا شکاوانه فرۆکه که ده ست پیشان بکا، به په له ده هاته نیو باخچه که و یه ک به خوی هاواری ده کرد: "بولفه زل! فرۆکه که!"

ئوسا من به غاردان ده چمه خوارئ، به سهر په رزینه که دا باز ده دم و په یژه که ده گرم بو ئه وه ی ماری پۆز بتوانئ بو سهر بانیژه که سهر که وئ. ئینجا منیش ده چمه سهرئ و تیکرا هاوار ده که ین: "هیپ، هیپ، ماریوژا! هووړا ماریوژا!"

قسه ی خومان ده به ینه سهر، ماری پۆز به کوپه که ی ده لئ: "فرۆکه که ت هه لکه تا بفری بو سهر مالی بولفه زل، دایکی چاوه پییه ته نیا."

ئینجا به ره و گوند و زیدی من ده فرین. پاشان ماریوژا به فرۆکه که وره که ی دوو سی خول به بان گونده که ی مندا لی ده دا، به دلنیا ییه وه دایکم نازانی کی له نیو فرۆکه که دایه. ماریوژاش پیک له ژوور ماله که ی ئیمه ده فرئ، تا ئه و ساته ی دایکم له په نجه ره را سه یری

دهره وه دهكا. ئه وجا من به ده لاقه يه كدا ئه و كراسه ي بۆ
فرې ددهم كه بۆ ئه وم كړيوه، دهستم راډه وه شينم و
هاوار دهكه م: "سلاو دايه! سلاو!"

دهميكې دريژه هيچ نامه يه كم له دايكمه وه پي
نه گه يشتووه، ته نانه ت وشه يه كيش له نيشتمان ه وه
نه هاتووه. سهره تا هه مو ان نامه ت بۆ دهنووسن؛ دايكت،
خوشكه كان ت و براكه ت، ته نانه ت ئاموزا و ميمكه زا و
هاوپتياني پيشووت. هه موويان ده لين تاسه يان
كردووي، بيرى هه موويان دهكه ي. بۆت دهنووسن كه
ناتوانن به نه بوونت رابين، كه بۆشاييه كت جي
هيشتووه. تۆش دهنووسى كه له بيريانداي، خه ونيان
پتوه ده بينى. بۆت دهنووسن چاوه پروانى ئه و پوژهن تۆ
بگه رپيه وه. بۆيان دهنووسى: "دهكه رپيمه وه، به لين بى."
هيچ گومانىك سيته ر ناخاته سهر ئه م به لينه. پي
داده گرى كه ناكري ليره بمرى، "دهمه وي له ولاتى خوم
بنيزريم، له نيشتمانى خوم."

داواي وينه يه كي نويت لى دهكه ن، وينه يه كي ان بۆ
دهنيزى كه له باخچه كه ي پشت ماله وه گيراوه. هه ر كه
كات تيده په رې ژماره ي نامه كان كه متر ده بنه وه،
ماوه يه كي دريژه له پيش چاويان نه ماوى. دواجار چيتر
نامه ت به دهست ناگا.

جاران دهچوومه پشت په نجره كه و چاوه رې
دهمامه وه پوسته چى بى، له ميله كانى كاترميزه كه ي
ديوارم ده پروانى تا ئه و ساته ي دههات. دهيزانى

چاوه پټی ده کهم، له نیو کولیک نامه دا چهند دانه یه کی
ده رده هینا، که په نگیان له وانی تر نه ده چوو، منیش
به ره و ده رگه که رام ده کرد.

هیدی هیدی پوښته چی نه و پنگه گرنگه ی نه ما که له
ژیانی مندا زه وتی کرد بوو، چیر پوښتی نه وتوی له
نیوان رابردو و نیستای مندا نه ده بینی؛ پسو له و
نامه کانی شاره وانی ده خسته نیو سندو وقی پوښته کهم
و ده پوښت.

به یانیه که که چاوه پوانی نامه نه بووم، بینیم پوښته چی
به خوی و پاسکله که یه وه له ماله وه نزیک بووه وه.
پاسکله که ی راگرت و کارت پوښتالیکي ده رهنه که
خرا بووه نیو زه رفی نامه وه، کارتیک به وینه ی گوله
به هاریه که نه وه.

"تو بوو یته چل سال؛ سال پوښی له دایک بوونت پیروژ
بی. میراندا."

چل سال؟! من چل سالم ته مه ن بوو؟ سال پوښی
له دایک بوونی من بوو؟ به پنی پیکه وتی هه تاوی من
سالی ۱۳۳۳ له دایک بووم، که وایی مه حال بوو.
پیاوani بنه ماله ی نیمه پیوستان به وه نه بوو بزانی
چهند سالیان ته مه نه.

نهم میراندا یه ده بی کی بی؟ میراندا ی گر و نینگ.

نه ها! خویه تی، پوښی. پوښی به رده وام باسی
میراندا که ی ده کرد. هاوسه ری پیشووی پوښی جاریک
باسی میراندا که ی کرد بوو. کچی پوښی کارتیکي بو

ناردبووم. پوښی پوښی له دایکبوونمی دهزانی. پوښی
له دایکبوونمی، جا به ههله بی یان راست، له
پوښمیتریکدا یادداشت کردبوو. میه تراش دهیویست
له گهلم له په یوه ندیدا بی، ناو نیشان و ژماره ته له فوڼی
خوی نووسیوو.

بو یه کهم جار پیاوړکی بڼه ماله ی ئیمه له ژنیکه وه کارت
و ژماره ته له فوڼی پی ده گه یشته.

شه پقه کهم له سهر کرد و سواری شه مهنده فوری
گرونینگ بووم.

له گرونینگ ماو هیه کی زور ویل نه بووم، هه موو کهس
دهیزانی ته لاره به رزه که له کوڅ هه لکه وتوو. چوومه
ماله که ی بهر له وهی پیشو هخت ئاگه داری بکه موه؛
شایه تحاله تیک واده ی دیدار دیاری ناکا، واده کان له گه ل
پا کردندا ناگونجین. که له هه لاتندای ته له فوڼ بو خه لکی
ناکه ی، به لکو تووشت به تووشیان ده بی. جا هه لاتن که
شتیکی بیزاروه، بو شتیکی سهرنجراکیش ده گوردری.
کاتزمیر ده و چوار خوله کی به یانی بوو، دوگمه ی
زهنگی ده رگه کهم داگرت.

دهنگیکی ژنانه کوتی: "کڼیه؟"

ساتیک درېونگی به سهرمدا زال بوو، زور زوو بوو بو
ئوه ی چاوت به که سیکی نامو بکه وئ.

- سلاو. منم، بولفه زل.

- بولفه زل؟ ئی، بولفه زل.

واي گوت و ساتيک بيدهنگ بوو. ئينجا بهردهوام بوو:
"فهرموون، تکا دهکه م."

زياتر حەزم دهکرد کاتزمير نو که م پينج خولهک،
کاتزمير ههشت که م چوار خولهک يان کاتزمير حەوت
و شازده خولهک له ده‌رگه‌ی ماله‌که‌ی بدهم؛ له و ساته‌ی
وا هيشتا له خەو هه‌لنه‌ستايي.

من ته‌نيا ديمه‌نيکم له و له ميشکدا بوو له ميه‌ترا، که
هه‌لووژه‌يه‌کی شيني بۆ دايکم راداشتبوو.
نا، هه‌لووژه‌که‌ی پي نه‌دايوو، لي گه‌رابوو هه‌لووژه‌که
بکه‌ويته‌ نيو له‌بي ده‌سته‌کانی دايکه‌مه‌وه.

له نه‌ومي حه‌فده‌يه‌م له ئاسانه‌ر له دالانيکی چۆل، که
ده‌رگه‌کانی داخرا‌بوون، هاتمه‌ ده‌ري. له به‌رده‌م
ده‌رگه‌ی ژماره ٩٤، حەزم ده‌کرد ئاوينه‌يه‌ک هه‌بي؛
ده‌مويست رواله‌تي پياويکی مالي خۆمان بيستم له و
کاته‌ی وا به‌ره‌به‌يان ده‌رگه‌ی مالي ژنيکی هۆله‌ندی
ده‌کوئي، ژنيکی گه‌نجی گوشتن له نيوه‌تاکی ده‌رگه‌که‌وه
به‌ده‌ر که‌وت.

نيگام کتوپر که‌وته سه‌ر ريزی دوگمه‌کانی بلووزه‌که‌ی،
ئەو دوگمانه‌ی له قورقورچه‌که‌يه‌وه ده‌هاتنه‌ خوار و به
نيو مه‌مه‌که‌کانيدا شۆر ده‌بوونه‌وه؛ شه‌پۆليک خوينی
گه‌رم له نيو ده‌ماره‌کانمدا هه‌لچوو.

له به‌ر خۆمه‌وه گوتم: "پۆژباش. سه‌ره‌تا ده‌مويست
ته‌له‌فونتان بۆ بکه‌م، واده‌يه‌ک وه‌ربگرم، به‌لام..."
ئەو گوتي: "فهرموون."

دەنگەكە دەنگى ژنىك بوو، چىتر ئەو مەترايە نەبوو كە دەمناسى.

چوومە ژوورى، بەرەو ئەو پەنجەرەيە چووم كە دەپروانييە دارستان. لە دوور شەمەندەفەرئىكى بارهەلگر وىستگەى جىهينشت، بە دەنگەدەنگ و هارەهار پاست بەرەو بيناكە دەهات. ئاخ! شەمەندەفەرەكان چىتر لە پويشتندا نەبوون و من نەمدەزانى.

شەمەندەفەرەكان لە نىو خەونەكانى مندا خىرا دەپويشتن، سامناكانە خىرا. هەموويان لە يەك كاتدا دەگەيشتن و مۆتەكەيان پى دەدام. بەلام لەناكاو بۆم دەرکەوت كە ئىتر شەمەندەفەرەكان نەماون.

دوايين شەمەندەفەر كەى وازى لى هيتاوم؟
ئاخۆ لەو پۆژەدا بوو كە ماری پۆز لە سەفەر گەپايەوه؟

يان تۆ بلىنى ئەو ساتەوهختە دوايين شەمەندەفەر پويشتى، كە لە بەردەم ئاوينەى دۆلابەكە خۆى پووت كردهوه و من سەيرم دەکرد؟

شەمەندەفەرەكان بى ئاگەدارى پيشوخت پويشتبوون، ئىستا پۆنى پىدەكەنى.

من وىپراى ئاماژەکردن بەو وىتنەيەى لە سەر ئاگردانەكە دانرابوو، گوتم: "پۆنىم نەبينيوه پىبكهنى."

ميراندا پرسى:

- بەپاست؟

- به پاست.

گوئی: "تو له و سالانه ناسیت که له دڅیڅی خراپدا
بوو؛ بهردهوام خوشحال بوو، باوکیڅی باش بوو."
سهیریم کرد.

گوئی:

- من پاستگوم، نه و باوکیڅی باش بوو بڼ من.

- کتوپر که و ته ننو دڅیڅی خراپه وه؟

- نازانم. تیناگم. من منډال بووم، نه مده زانی چ
دهقه ومی.

- له ناکاو بینیت دایکت ده پوا و مڼکا مڼکا جیگه ی دی.

- مڼکا مڼکا؟ مڼکا مڼکا کتیه؟

- نه ها! ببوره. باسی هاوړیکه ی باوکت ده که م، نه و
پیاوه کورته بالایه ی جار جاره له مالی ئیوه ده ژیا.
- نه ها، نه و کابرایه.

پاشان نه مزانی ئیتر چی بلیم، له بیرم چووه وه باسی
چیم ده کرد. پیم وا بوو ئیستا نا ئیستا لیم ده پرسن به و
به یانییه له گرونینگ چ ده که م، ده مویت بیانوویه کی
ناماده کراوم ه بی.

"به هه لکه ووت بوو، به هه لکه ووت بوو وا هاتم بڼ بینیت.
نه مشه و له مالی هاوړیکه له و ده ورو به رانه بووم،
ده مویت بگه پیمه وه مالی و له ناکاو بیروکه یه کم به
میثک گه یشت: خو ده توانم سه ردانی میرانداش بکه م."
نا، من دروم نه ده کرد، من به دوویدا نه گه پابووم.
نه وه ی پاستی بی، نامانجم بینینی وی نه بوو. من باوک

بووم، باوکی بنه ماله یه کی تیکشکاو. من ته نیا له
 قوژبنیکی یاده وهریبه کانمدا رام گرتبوو، پیک وهک نه و
 که نیشکه گهنجه ی سالانی گهنجیتیم، نه و که نیشکه
 گهنجه له رابردوی مندا مابوو وه. من نامه م بو
 نه دهنارد، نه ویش نامه ی بو نه نارد بووم. نامه ناردن
 مهال بوو، پیچه وانه ی دابونه ریتی نیشتمانی من بوو.
 به دهم ریوه له خوم دهرسی میراندا بوچی کاردی بو
 ناردووم؟ پهنگه بیه وئ هلی گفتوگو یه ک بره خستنی،
 دیداریک پیک بخا که له وانه یه چوار یان پینج سالی تر
 بیته دی. خوم به ناچار دهینی به پیر
 دهستپیشخه ریبه که یه وه بجم.

پرسی:

- کوپیک قاوه ت بو تیکه م؟

- به خوشحالی یه وه.

وام گوت و ویستم شتیکی تریش بلیم که به ره و
 ناندینه که رویش.

دهرگه ی ژووری خه و تنه که ی نیوه کراوه بوو،
 جیکه که ی هله نه گرتبو وه، تا نه و ساته نه مدیوو نوینی
 هوله ندیه ک هینده شپریو بی. وینه یه کی دایکی له سهر
 میزیکي ته نیشت قهره ویله که ی دانرابوو، له کاتیکدا
 به ره و ناندینه که دهچووم گوتم:

- دایکت چونه؟

- جارجاره باشه، جارجاره خراب.

- مه به سنت چیه؟

- تا رادهیهک باشه.
 - له کوئی دهژی؟
 - لیږه.
 - ئی! له گرونینگ دهژی؟ لیږه چ دهکا؟
 - هیچ.
 - به ته نیا دهژی؟
 - نه خیر، چیر به ته نیا ناژی. ئیستا پیاوړکی تر له
 ماله که ی دهژی، پیم وایی پیاوړکی باشه.
 - له چ روانگه یه که وه؟
 - دوو سنی جار بینوم. ئه وه ی راستی بی نایناسم،
 به لام دایکم گوتی پیاوړکی باشه، که تا رادهیهک ئارامی
 پی به خشیوه.
 له پړیکدا پرووی له من کرد و گوتی: "سهرم
 سوورپماوه! ئهم هۆله نندییه له کوئی فیر بووی؟ به
 شیوه یه کی چاوه پواننه کراو له و زمانه دا پیش
 که وتووی!"
 نینگام راشکاوانه له سهر دوگمه کانی پلووزه که ی
 ئه بله ق مابوو، ئه وهنده زهق که دهستی راستی له سهر
 سینگی دانا. دلّم هوشداری پی دام که کاتی ئه وه یه
 پرۆم. هه ولّم دا بۆی شی بکه مه وه چهند شیلگیرانه
 خوم داوه ته فیربوونی زمان، به لام دوگمه بچوکه کان
 که له نیو مه مکه کانیدا جموجولیان بوو، گشت ئه و
 رسته هۆله نندیانه یان دهشتواند که ده میست پینکیان

بېنم. نيگام وهرده گيږا. ناشيانه قسمه برده سهر پوښ،
بهلام نهو دهميک بوو له ياده وهر ييه کانم کوچی کردبوو.
ليم پرسى:

- ئيستاکه خه ريکى چيت؟ خوښندنى دواناوه نديت ته وواو
کردووه؟

- نه خير، نه متوانى تا کوتايى بچم.

- نهى ئيستا چ دهکەى؟

- هيچ. جار جاره به ئيشيکى بچوکه وه سهرقال ده بڼم.
کوپيک قاوهى بو پاداشتم. دهسته نهرمه کهى وه
قامکه کانم که وتن، گهرما جهستهى ته نيم. نهو چيتر
ميه ترا نه بوو، به لکو که لينتيکى شاراوه بوو له هه لاتنى
من، که نهو ههوت دوگمه بچوکه پيگه يشتنيان مه حال
کردبوو.

دهبوايه چ بکه م؟ پشتى تى بکه م؟ کهند و لهنده کان تیک
بشکينم؟

"بيکه ره وه! بيکه ره وه! ئاسته نگه کان تیک بشکينه!"

"نا نا، مه يکه ره وه، ئاسته نگه کان تیک مه شکينه."

دهبوايه چاوم به كه سىكى تر كه وتبايه؛ پياوى نويى نيو
ژيانى هاوسه ره كونه كهى پونى، ميراندا مهراقى
وروژانده بووم.

درهنگانى شهو به ناو نيشانى كه وه بينا كهى ميراندام
جيهيتشت، به دوى مالى ئانتيكه وه به رهو ناوه ندى شار
ههنگاوم نا.

به نيو گه په كه تهنه گه كانى نيو ماله نزمه كان به دواى
ژمارهى ده رگه كه دا ده گه پام. ليره وه لوى پياوى
سه رخوش به دى دهكران. من سه رخوش نه بووم، به لام
ته واو به سه ر چوكه كاندا زال نه بووم.

له گه په كيكى تهنه گه به رى شويتىكى چه په ر ماله كه م
دؤزييه وه. په رده كان دادرا بوونه وه، به لام ناوه وه
پووناك بوو. گويم پاداشت تاكو بزانم گويم له دهنگى
كه سيك ده بى يان نا، جووله يه كه نه ده بيسترا. بيدهنگى
به سه ر ئه و ناوه دا زال بيوو، به هيمنى له ده رگه م دا.
ماوه يه كه چاوه ريم كرد، پاشان هه مديس له ده رگه م
دايه وه. په رده كه لا درا، پوخسارى ژنيك به ده ر كه وت.
سه رى كردم، شه پقه كه م لابرده و درپونگانه راموه شانده.

پەردەگە دادراپەو. ساتىك دواتر ژنىك له پشت
دەرگەو پرسی:

- كىيە؟

- منم، بولفەزل.

- بولفەزل؟ بولفەزل كىيە؟

- جیرانهكەى پوئى، كۆنە جیرانهكەى پوئى.

- ئەها! بولفەزل.

دەرگەكە كراپەو.

گوتم:

- ئىوارەباش.

- بەو نيوەشەو له بەر دەرگەى مالهكەى من چ

دەكەى بولفەزل؟

لهگەل ئەم قسانەدا بۆنى كحول وە پوخسارم كەوت.

ئەو ناوئىشانەم پى پىشان دا كە بە خەتى مىرانددا
نووسرابوو.

"مىرانددا پى گوتم دەتوانم سەرىكتان لى بدهم. يەك
دوو جار تەلەفۆنى بۆ كردن، بەلام له مال نەبوون.
لهگەل ئەوەشدا بە هەلكەوت هاتم."

سەرخۆشانه گوتى:

- ئەم ئىوارە هەر له مال بووم. تەلەفۆنەكەم لهكار

كەوتوو، پشیلەكە تىكى داو. فەرموون. كەواتە لای

مىرانددا بوون؟

- بەلى، چووم بۆ دیدەنى.

- فەرموو تىكايە. خۆشحالت کردم، بەخیر بى.

وه ژوور كه وتم.

"چا كه ته كه ت دابني."

ماله كه كۆن و بچوك و شپړتو بوو، موميك سيټهري
سه رجه م كه لويه له كانی دريژ كړدبووه وه. چهنـد
وينه يه ك به ديواره وه هـلواسرابوون؛ به دواي وينه يه كي
پوښ دا ويل بووم، چونكه پيم وا بوو دهـبي وينه يه كي
به ديواره وه بي، وايش بوو. وينه يه كي په نكي پوښ له
سـهرووي زوپاكه، له نيو تاريكيـدا دهـبينرا. به ئاستهـم
پوخساريم يو هـلدهـدرا، نزيك بوومـه وه يو ئهـوه ي
باشتر بيـينم.

چينيك ته پوتوز گنجه كانی دهموچاوي داپوشيبووا له
بن دارهـلووژه كه دانـيشتبوو، كه بچووكتر له و داره بوو
وا من بينيـبووم. كه سك بوو، كه سك بووه و بهـره بهـره
خوله ميتشي هـلگهـپاوه و پاشان ون بووه .
ثانيك گوتي:

- به پراستي خوـشـحالم كه هـاتووي، قهـت چاوهـري
نهـبووم. چا كه ته كه ت بهـو شوينهـوه هـلواسه كه پـيت
خوـشه.

- هـق به توـيه، كـتوپر بوو. ئهـوه ي پراستي بي پـيم
خوـش بوو ديداريك تازه بـكهـمهـوه. چوـن بـليم، به
جوړيـك دهمويسـت چاو به هـمـوو ئهـو شـتانهـدا
بخـشـينـمهـوه كه ئهـم سالانهـي دوايـي بينيـومن. ئاخو
قهـسهـكانم پوونن؟ خوـم وهـك كه سـيـك دـينه بهـر چاو كه
پاش خهـويـكي شـهـش هـوت سالهـ پـا دهـبي. لهـو

ساته وه خته وهی توانیومه هه نندیک زمانه کهم وه پئ
بخه م، هه ستم کردووه ده بئ هه مووتان ببینمه وه.
ئه و گوئی له من نه بوو، زوری خوار دبووه وه،
نه یده توانی قسه کانی من بشۆپینئ.
گوئی:

- دانیشه. چ دهخۆیته وه؟

- چ دهخۆمه وه؟ من زۆر ناخۆمه وه، به لام ئه مشه و
زیاتر له جاران خوار دومه ته وه. بهس حه زم کرد
سه ریکت لی بده م. پاشان ده مویست به دوا یین
شه مه نده فەر بچمه وه، به لام پیم وابی دوا یین
شه مه نده فەر ده میکه رۆیشتوو ه.

- ده بئ بچیته کوئ؟

- مالی خۆمان.

- ئه ها، جا په له ی چیته. به شه مه نده فەری سبه ی
به یانی برۆره وه.

- بیریککی چاکه. زۆر باشه، دهخۆمه وه. ئه مشه و
هه موو مافیکم هه یه، ده توانم بوتلیک به تال بکه م. له گه ل
ده رکه وتنی خۆردا سواری شه مه نده فەر ده بم.

چه ند تابلۆیه ک به دیواره وه هه لواسرا بوون. جانتایه ک
له سه ر تابلۆیه ک کیشرا بووه وه، به لام نه مزانی ئاخو
جانتاکه هیه که سیکه که له سه فەر گه راوه ته وه، یان
هیه که سیکه که وا سه فەر یکی دوور و درێژی له به ره. له
تابلۆیه کی تر دا ره شه بایه ک خرابوو به ر چاو،
ره شه بایه ک که کۆمه لیک جلی شه کاندبووه وه. هه نندیک

له جله كان به سهر ئه رزدا دهخوشين، وهك ئه وهى با
له بيرى چووبى له گهل خويدا بيانبا، يان پهنگه ئه و
پووناكويه كزه بى كه واى ده كرد به جورىكى تر
تابلوكه ببينم؛ دهنگوت نيكاركتش كارهكهى به نيوه چلى
جى هيشتووه بو ئه وهى كار له سهر تابلوكهى ديكه
بكا، يان پهنگه وهك پوونى مزارى تابلوكهى فهراموش
كردبى.

- ئه م تابلويانه هى كين؟

- هيبى من نين، هيبى ههنگن.

- ههنگ؟

- ههنگ ئان دهر هورست، له زستانى پاره وه له گهل
من دهژى.

- ميراندا پنى گوتم كه براده ريكي نويت ههيه، يانى
هاورپيه كى نوئ، مه به ستم ئه وهيه بليم ديسان له گهل
كه سيكي ديكه دا دهژى. ئاخو وايه؟

- به لى، كه ليرهيه به خته وهرم.

پيكنك ئاره قى په نيقيري بو راداشتم.

"ئه مه چيه؟ په نيقيريكى نوئ يان هيبى كوون؟" دياره
ههريگيز له جياوازي نتيوان ئه م دوانه نه ده گه يشتم.
گوتى:

- كوئه، ههنگ چه زى له په نيقيري كوئه. ئيستا خه ريكي
به چى؟

- خهريك به چيم؟ له گه نجينهى شاره وانى كار ده كه م،
به ئه رشيقي كوئه وه سه رقالم.

- دلت به کاره که ت خوشه؟
 - دلم پتی خوشه؟ نازانم. به لام شوینیکی ئارامه، به دهگمن که سیک پرووی تی دهکا. به دریزایی پوژ ته نیام، بۆ من دهره تیکی زیرینه بگه پیمه وه بۆ رابردووم. له م نیاوانه دا شیعی هۆلهندی له بهر دهکه م.
 - چیت گوت؟ چی له بهر دهکه ی؟
 - هیچ، گوئی مه دهیه.
 له دهرگه یان دا، دهرگه که کرایه وه.
 پیاویک وه ژوور کهوت، پیاویکی ته مهن دهو روبه ری چل سال به پیشی پروفیسورییه وه، تابلویه کی له بن ههنگل دابوو.
 - ههنگ، میوانمان ههیه. با بولفه زلت پی بناسینم، هاوپی و جیرانی پوئی.
 - ئه ها، به لی، بولفه زل.
 تابلۆکه ی له نیو تاریکیدا به دیواره که وه هه لپه سارد و دهستی له گه ل لیدامه وه.
 ئانیک په رداختیکی بچووک ی پی دا. پاشان دانیشته، لاقهکانی له سه ر میزه که دانا و ته له فیزیۆنه که ی هه لکرد.
 ههنگ په رداخه که ی من و خۆیشی ته ژ ی کرد.
 په رداخه که ی بهرز کرده وه و گوئی: "که واته تۆ ئو بولفه زله ی که پوئی به رده وام باسی ده کرد." له گه ل ئو پیاوه دا هه ستم به ئاسووده یی ده کرد، بۆ من که سیکی بیانی نه بوو، گه لیک شتی سه باره ت به من ده زانی. کۆمه لیک بوویه ر و پووداو که خۆم له بیرم

چووبوونهوه، نهک بلیی له بیرم چووبنهوه، بهلام لهو
 ساتهوهخته دا چاوهریم نهدهکرد له زاری نهوهوه
 چیرۆکی ژیاڼی خۆم بیستم. ئهوه بهسهرهاتی دایکم و
 ئهوه سهربوردهانی دهزانین که بۆ پوڼیم گێرابوونهوه،
 دهیزانی چهندن ههفته له قهراغ ئهیسیل له لای
 وهزیرهکان کارم کردووه، ههروهها چیرۆکی
 پیاوهکانی مالی مه و شهمندهفه رهکانی دهزانی. لێ
 سهبارت به بوتله بهتالهکان و سهفهری بوتله
 بهتالهکان هیچی نهدهزانی.

من کومهلیک سهرگوزشتهی نویم بۆ گێراپهوه و
 پیکهوه یه نیقییره کۆنه که مان خواردووه، نهوهندهمان
 خواردووه که چیتر نهماندهتوانی خۆ له سهر پێ
 رابگرین.

لهناکاوه سووچیکی تاریکی ژوورهکه، دوو چاو وهک
 دوو گهوههر بریقهیان هات. باش نهدهبینی چیه و وام
 دهزانی پشیل په له سهر قهنهفهیهک پال کهوتوووه.
 ههنگاوێک چوومه پێشهوه و به سهرنجهوه پوانیم،
 قهفهزێک به بنمیچهوه ههلواسرابوو. مهلیک به دهم
 بالهفرکتوه دهجریواند: "ئوا، ئوا، ئواید، ئواید."

سهرخۆشانه دهنگم ههلبێی: "مرد، مرد، توتوی مرد."
 ههنگ به سهرسوورمانهوه گوتی: "ئهوه باسی چ
 دهکهی؟"

توتویهکه دووبارهی کردهوه: "ئوا، ئوا، ئواید، ئواید."
 ههنگ گوتی: "کاتی خوه. بنووا!"

ئانئىك له پاى تەلەفزيۆنەكە خەوى لى كەوتبوو.
هەنك گوتى: "مىواندارىيەكى سەيرە. ئەو خەوتووى
ئانئىك؟"

تووتىيەكە سائىك چاوى تىبىرىم، پاشان دوو
كەوهەرەكە له نىو تاريكىدا كووزانەوه.
هەنك ئاماژەى به شەپقەكەم كرد، كە له ژوور
مىزەكەوه هەلواسرابوو و گوتى:

- ئەمە هىي تۆيه؟

- بەلى، هىي منە.

- بىكە سەرت و دابنىشە. ئاخو چارز دەبى ئەگەر
پۆرتەرەكەت بكىشمەوه؟

نارەزايىم دەرنەبەرى، ئەوه كوچ و هەلاتن بوو. من،
بولفەزل، درىژكراوہىكى مەنفا بووم. ئىستا كەسىك له
سەر پارچەى تابلۆيەك دەمنەخشىنى.

له سەر كورسىيەك دانىشتم، هەنك تابلۆيەكى نوێ
خستە بان سىنپايەكەوه.

سالانیک له‌مه‌وێش، یه‌که‌م کتێبم سه‌باره‌ت به‌ کورده‌کان نووسی.
کتێبیک له‌ ژێر سه‌ردێری "کورده‌کان ده‌لێن چی؟" له‌ویدا باسی خوشی
و خه‌م و خه‌باتی کورده‌کانم کردووه. هه‌موو شوێنیک کوردستانی
نێزان گه‌راوم و دلی تینووم به‌ سۆز و میوانپه‌روه‌ری کورده‌کان تێر
بووه.

نیستا گه‌لێک ساله‌ وه‌ک هه‌زاران کوردی نێزانی، عێراقی، سووریایی و
تورکیایی، له‌ ده‌ره‌وه‌ی نیشتمانه‌که‌م ده‌ژێم. له‌ ڕنگه‌ی ئەم کتێبه‌وه‌ که
کراوته‌ کوردی، چارێکی دی سلاوی خۆمتان ئاراسته‌ ده‌که‌م.
هه‌روه‌ها ده‌ینی بێم ناوی من. قادر عه‌بدوللا، له‌ ناوی دوو هاوڕێی کوردم
که‌ گولله‌باران کران، وه‌رگه‌راوه‌.

من له‌ ڕنگه‌ی دۆست و هاوڕێیایم و هاوسه‌ره‌که‌مه‌وه‌ به‌ کوردستانه‌وه‌
په‌یوه‌ند دروام. له‌ دی ئێن ئه‌ی کچه‌کانمدا فه‌ره‌هنگ و ئاوازی کوردی
هه‌یه، چونکه‌ باوه‌گه‌وره‌یان خه‌لکی کوردستانه‌.

قادر عه‌بدوللا

